

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 61 / 31 Ağustos 1988 / 2.50 DM

Güney Kürdistan'da Çatışmalar Yoğun

Irak faşist ordu birlikleri pêşmerge birliklerine ve sivil halka karşı kimyasal bombalar, uçak ve ağır silahlarla saldırıyor. Binlerce insanımız kimyasal bombaların etkisinden kurtulmak için Kuzey Kürdistan'a sığındı. İkinci Halepçe katliamı gündemde.

İran-İrak arasında ateşkes antlaşmasının imzalanması ile birlikte, Irak faşist ordu birlikleri, Güney Kürdistan üzerine geniş çaplı bir saldırı düzenlediler. Ağustos ayı başından bu yana şiddetli bir şekilde süren çarpışmalarda, Irak ordu birliklerinin ağır kayıp verdikleri bildirilmektedir. Kimyasal bombaların etkisinden kurtulmak isteyen sivil halk ile pêşmergeelerin önemli bir kesimi Kuzey Kürdistan'a sığındılar.

Irak faşist ordusunun Güney Kürdistan'da başlattığı saldırı karşısında direniş gösteren pêşmerge birlikleri ve halkın bu karşı koyuşunu kırmak amacı ile, Irak faşist ordusu yoğun bir biçimde kimyasal bombaları kullanıyor. Yaklaşık bir aydır süren çarpışmalarda kimyasal silahların kullanıldığı Kuzey Kürdistan'dan da farkediliyor. Sınır yakın bölgelerde kimyasal gazlar etkisini gösteriyor.

Devamı 3. sayfada

Halkımıza ve mücadelemize karşı düzenlenen provokasyonlar boşa çıkmaya mahkumdur

HÜRRİYET GAZETESİ VE BAZI KARANLIK ÇEVRELERİN YENİ BİR OYUNU

Hürriyet gazetesinin 23-25 Ağustos sayıları ile 30 Ağustos tarihli nüshasında M. Ali Yula imzası ile Palme cinayetini yeniden işleyen bir yazı dizisi yayınlandı.

Bu yazıda Palme cinayetine PKK'nin adı yeniden karıştırılmaya ve Türk MİT'inin cinayette oynadığı rol gizlenmeye çalışılıyor. Halkımıza ve öncüsü PKK'ye karşı geliştirilen bu provokasyon da boşa çıkmaya mahkumdur.

Yazısı 8. sayfada

★

İsveç KU Sorgulamaları ve Sonuçları

Anayasa Komisyonu'nun (KU) yaptığı sorgulamalarda adları sık sık skandallara karışan eski Adalet Bakanı, polis şefi ve suç ortaklarının gerçek yüzleri bir kez daha ortaya çıktı.

Konuya ilişkin olarak, basında çıkan yazıların bir kısmını İsveç muhabirimizin gönderdiği haberlerden aktarıyoruz.

9. sayfada

12 Eylül Faşist Cuntasını Protesto Eylemleri

12 Eylül faşist-askeri cuntasının 8. yılına girmesi vesilesi ile Avrupa'nın çeşitli merkezlerinde protesto miting ve yürüyüşleri düzenleniyor.

Batı Almanya-Karlsruhe'de Feyka-Kurdistan, Paris'te dokuz örgüt ortak yürüyüş ve miting düzenleyeceklerini dağıttıkları bildirilerle açıkladılar.

ERNK-Avrupa Temsilciliği, 12 Eylül faşist rejiminin yıldönümü dolayısıyla kamuoyuna yönelik bildiri dağıttı.

10. sayfada

15 Ağustos'un 5. Yılı Dolayısıyla Basın Toplantısı

● Brüksel'de yapılan basın toplantısına gazete, haber ajansları ve televizyon-radyo muhabirleri katıldılar.

Basın toplantısında ARGK birliklerinin Kürdistan'da gerçekleştirdiği eylemlerin ve faaliyetlerin son bir yıllık bilançosunu veren konuşmacı, 15 Ağustos Atılımının 5. yılında yaşanan yoğun gelişmelerle ulaşılan mücadele boyutunu basın mensuplarına açıkladı.

15 Ağustos'un yıldönümünde düzenlenen basın toplantısına BBC, BTV, AA, Info-Zürich, Hürriyet, Cumhuriyet, Radio Aiz Libre, De Mergon muhabirleri katıldılar.

Haber 4. sayfada

Yeni Hamidiye Alayları oluşturma ve Kürdü Kürde kırdırma politikası boşa çıktı

15 Ağustos Atılımının 5. Yılında Köy Koruculuğu Tümünden Çöktü

●Şırnak, Erüh, Şemdinli, Pervari, Nusaybin, Başkale, Beytüşşebap, Uludere, Gercüş başta olmak üzere bütün Botan Eyaletinde köy koruculuğu sistemi tümünden çöktü. Köy korucuları topluca silah bırakıyor. ARGK Gerillalarına teslim oluyorlar.

15 Ağustos 1984 Atılımı ardından, yeni Hamidiye Alayları olarak örgütlendirilen köy koruculuğu sistemi, 4 yıllık uygulamanın ardından tamamen çöktü. Sömürgeci-faşist rejimin genelleştiremediği ve belli kesimlerle sınırlı kalan koruculuk sistemi, yükseltilemeyen mücadele ile oldukça az bir sayıya düştü.

Kürdü Kürde kırdırma politikasının bir sonucu olarak uygulanan konulan koruculuk sisteminin sayısı başlangıçta 25 bin olarak hesaplanmış ve bu rakam, faşist sömürgeciler tarafından artırılmaya çalışılmıştır. Ancak, köy korucularına karşı 1987 yaz dönemi ve

1988 yılı içerisinde geliştirilen mücadele ile büyük bir dağılma ve çöküş sürecine girdi. Birçok korucu ARGK birliklerine teslim olurken, birçoğu da silahlarını bırakarak istifa yoluna gitti.

Faşist sömürgeciler koruculuk sisteminin dağıldığını görünce, bunu zor uygulayarak ayakta tutmaya çalıştılar. İstifa edenler dayaktan, işkenceden geçirilerek, silahlar üzerine atılarak, zorla korucu yapılmaya çalışıldılar. En yaygın bir uygulama olarak buna başvuran sömürgeciler, köylere giderek, "sizin payınıza şu kadar korucu düştü" diyerek rastgele isimleri sayıp siz korucu olacaksınız

demeye başladılar. Kabul etmeyenlerin üzerine silahları bırakılarak alandan ayrıldılar.

Sömürgeci ordunun bütün bu çabasına rağmen gerek ARGK'nin çağrılarına uyan ve gerek ihanetin cezasız kalmayacağını bilen, gerekse de halkın yoğun tepkisini alan korucular toplu olarak istifa etmeye başladılar. İstifası kabul edilmeyenlerse, köylerini terk ederek şehirlere ve metropole kaçtılar.

Sömürgecilerin elinde koruculuk yapmak için eşkıyaların, kanun kaçaklarının ve namussuz ögeler dışında kimse kalmadı. Bunların sayısı ise oldukça azdır. Halen istifa hazırlığı içinde bulunan birçok korucu da var.

Bu gelişmeler ile birlikte, sömürgeci ordu yetkilileri zorla korucu yapmak için baskılarını arttırıyor. Ancak bu baskılar halkın koruculuğa karşı çıkmasını engelleyemiyor. Birçok kişi çeşitli bahaneler uydurarak,

Devamı 3. sayfada

15 AĞUSTOS'U KUTLAMA GECELERİ

Cezaevleri Üzerinde Yeni Komplolar

● Faşist rejim Tek Tip Elbise uygulamasını yeniden cezaevlerine dayatıyor. Tek Tip Elbise giymeyi kabul etmeyen devrimciler infaz yakma ile tehdit ediliyorlar. Bütün cezaevlerinde Tek Tip Elbise giyme dayatmasına karşı direniş var.

HABERİ 13. SAYFADA

Diyarbakır cezaevinden PKK'li savaş esirleri açıklıyor:

Tüm Devrimci, Demokrat İlerici Kamuoyuna

Bayram açık görüşü için gelen binlerce yakınımız cezaevi kapısı önünde küfür, hakaret, tehdit, coplanma ve türlü engellemeler yanında dakikalarca süren kurşun sağınacağı altında korkunç anlar yaşadı. Yüzlerce yakınımız polisçe gözaltına alınarak günlerce sorgu merkezlerinde işkence görmektedir. Ve kendilerinden bir haber alınmamıştır.

Bir yandan cezaevlerinin "otel" haline getirileceği propa-

gandası yapılırken, öte yandan yeni tip provokasyon girişimleriyle cezaevleri, deyim yerindeyse tam bir savaş alanı haline getirilmektedir. Evet, Diyarbakır Cezaevi 25.7.1988 tarihinde kariyerlerden, G-3'lerden ve polis tabancalarından yağın kurşunlarla böyle bir alan görünümündeydi. Çocuk, kadın, genç, ihtiyar 3-4 bin aileye böylesi bir bayram yaşatıldı.

Olay nasıl oldu, nasıl gelişti Devamı 13. sayfada

Kürdistan halkına dost bir Alman gazeteci Dieter Falk'la röportaj yaptık
11. sayfada

Cezaevi mektupları
"Duygularımız, yüreklerimiz içerde ve dışarda birleşmiş"
12. sayfada

2000'e Doğru Dergisi'nin Yeni Bir Yalanı
Yazısı 15. sayfada

Cevdet GÜNERHAN yaşamının büyük bir kesitini doğup büyüdüğü Siloderesi (Kurtuluş) köyünde geçirdi. Siloderesi, Bingöl'ün Sancak nahiyesine bağlı ve dağlarla çevrili doğası ve insanlarıyla güzel bir köydür. Yazların kavurucu sıcaklığına rağmen buz gibi sular, yemyeşil dağlar, rengarenk çiçekler, tarlalar ve bostanlar doğanın güzelliğine apayrı bir canlılık kazandırıyor. Köy iki koldan büyük su yataklarıyla çevrili. Dere boyutunu alan gür su yatağı, dağlar arasından süzülerek ve bazı tepeler ve dağlar arasında şaleleler oluşturarak köyün etrafını "V" şeklinde sarıyor. Yazları su yatağı köy çocuklarının çığlıkları, bağırışları ve oyunlarının ortağıdır. Sabah şafak sökerken, hava oldukça serinleşir. Gençler, sürüleri kömlelerden çıkarıp otlatmaya gönderirken; kadınlar ise evlerinin önünde tulumlarda sabahın ilk ayranını, yaşamlarının zorluklarını dile getiren ezgileriyle sallamaya başlarlar. Yazlar, kışa hazırlıktır. Bu nedenle köyün hiçbir insanı, yaz yaşamında boş zaman geçirmez. Kadınlar ev ve bostanlar arasında çabalar dururken; erkekler yaprak kesmekle, ot ve tarla biçmekle, ektiklerinin ürünlerini toplamakla uğraşırlar. Yaşlılar ise kazak, çorap örür, leken ve sepet yaparlar. Genç kızlar sabahın şafağıyla beraber dağlarla kucaklaşırlar. Dağlarda süpürge, sakıl ve zamk sakız toplarlar. Sadece toplamakla kalmazlar; sade ve kulağa hoş gelen seslerini dağların özgür havasına katarlar. Bu manzarayı uzaktan durup seyretmek oldukça güzel. Birbirinden güzel maniler, taşlamalar, uzun havalar, oyun ve türkülerıyla genç kızların doğayla bütünleşen canlı yaşamının canlılığını görüyor insan. Yazları güzel olduğu kadar, kışları yaşam çetin ve zorludur. Ama her şeye rağmen, yaşama renk katan kışların kendisine has güzellikleri de var.

Siloderesi'nde sömürgeci ulaşım yoktur. Sömürgeci asimilasyon kurumu olan köy ilkokulları da 1978 yılına kadar yoktu. Bu nedenle, sömürgecilerin özen boşaltma tahribatına fazladan uğramamıştır köy halkı. Ulaşım yokluğundan dolayı, köy halkının şehir ile olan ilişkisi de sınırlıdır. Ulaşım ağırlıklı olarak yaya ve at sırtlarında sağlanır. 1975 yılına kadar Silodereliler, köy ağasının yoğun baskı ve sömürsüne de tanık oldular. Köy halkının kendisine ait toprağı olmadığından ağanın arazisinde çalışıyor, elde ettiği ürünün ancak üçte birine sahip olabiliyordu. 1975'lerden sonra köy halkının çabası ve dışta halktan sağlanan destek sonu-

cu, ağa tüm topraklardan elini çekerek köyden uzaklaştı.

1980'lere gelindiğinde tüm köy halkı, ulusal kurtuluş mücadelemizin çağdaş düşüncesiyle uyanmış, her şeyiyle devrime hizmet edebilecek canlı bir odak olmuştu. Sömürgeciliğe karşı devrimciliğin bir odağı olan köy, kısa sürede düşmanın dik-katlerini üzerine çekmiş, 1981-82 yılında aralıksız olarak düşmanın saldırı ve baskılarına maruz kalmıştı. Bir aylık bebedinden yetmişlik ninesine kadar bütün köy halkı sayısız kez tutuklanmış, sömürgeci zindanlarda aylarca süren işkencelere tanık olmuş ve tutuklu kalmıştır. Ama tüm baskılara rağmen köy halkı sömürgecilere boyun eğmemişti. Sömürgeciliğe kolay boyun eğebilecek bir köy de değildi Siloderesi ve halkı. Siloderesi'nin köylüsü boyun eğmezliğini yaşamın katı kurallarından, zorluklarından, doğa ile çetin savaşımından, nasırlaşmış elleriyle kazandıkları yaşamın gerçekliğinden öğrenmemişler miydi? Ve Silodereliler; Zeki, Baki, Veli, Mehmet, Ekrem, Adnan ve daha nice kahraman şehitlerimizin örnek devrimci yaşam ve mücadeleleriyle içiçe yaşamışlardı; günlerce, aylarca beraber kalmış, beraberce nöbet tutmuş, eğitim ve toplantılara katılmış, karışıklık tartışmış ve konuşmuşlardı. Halk hangi yolda yürünmesi gerektiğini öğrenmişti. İşte tüm köy halkının ve köyün devrimci mücadelemizin bir odağı haline getirilmesinde, halkın çağdaş düşünceyle bütünleştirilmesinde, herkesin candan sevdiği Cevdet'imizin rolü belirleyicidir.

Cevdet'in bütün yaşamını ve mücadelesini bu sayfaya sığdırmak mümkün değil, elimdeki kalem bile yazacak yeterlilikte değil. Buna rağmen halkımızın yiğit neferlerinden biri olan bu kahramanın yaşamından örnek alınabilecek bazı yönleri üzerinde durulabilir.

Cevdet'i ilk olarak 1976 yılında kendi köyü olan Siloderesi'nde gördüm. Cevdet durmadan çalışıyor, ailesine ekonomik katkıda bulunuyordu. Daha o dönemlerde bile insanda hayranlık uyandıracak olgun, insanlara karşı sevgiyle dolu, ayırım gözetmeksizin yardım eden bir yapıya sahipti. Onun bu durumundan dolayı herkes kendisini sever ve saygı duyardı. Köyde sorunu olan Cevdet'e koşar; anlatır, tartışır ve çözüm isterdi. Cevdet, hiç kimsenin sorununa hayır demezdi. Cevdet'i daha o dönemlerde bu özellikleriyle tanıdım. Cevdet, bu özellikleriyle geleceğe yönelik güçlü, sarsılmaz bir kişiliğin ortaya çıkacağına umudunu insanda uyandırıyor.

Nitekim Bingöl'de okuduğu yıllarda devrimci mücadeleyle tanıştı. 1978 yılında ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına katıldı. Bu yıllarda kendisiyle yine karşılaştım. Bu kez bir devrimci olarak ilişki kuruyor, durmaksızın sömürden, baskıdan ve Kürdistan bağımsızlık mücadelesinden bahsediyordu. Kırsal alanlara oranla, şehirsiz alanda her türlü denetime sahip olan sömürgeciliğin kişiliklerde yarattığı derin tahribatı bilen bu can yoldaş, Kürdistan'a ve Kürt-

lüge, ulusal öze sahip çıkışın zorunluluğunu anlatıyor, burjuva yozluklara karşı bizleri uyarıyordu.

Cevdet'ten öğrendiğimiz ilk şey; devrimci ve ulusal kurtuluşçu bir nefer olunmak isteniyorsa, devrimciliğin aileden başlatılarak çevreye taşırılması ve oradan da tüm halk yapımızı kapsamına alacak örgütlülüğün yaratılması ilkesiydi. Cevdet bunu sadece sözleriyle değil, pratiğiyle de kanıtlayarak gösterdi. Cevdet'in bu pratiği; birçoğumuzun sorumluluğunu baştan savmak için "aile devrimci olamaz", "zordur", "gerici değer yargıları doludur" tarzında sömürgeciliğin dayatması olan mantığının geçersizliğini ve kabul edilemezliğini ortaya koydu.

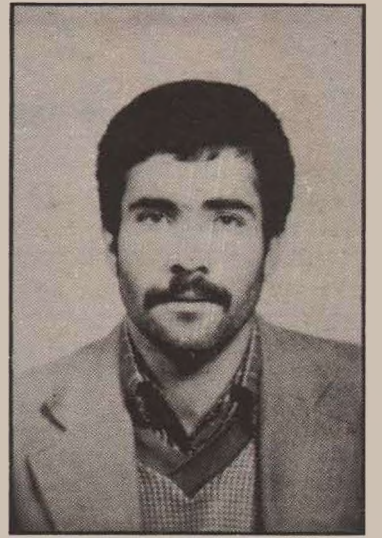
1978-80 dönemleri arasında Bingöl alanında Partimizin kırsal alan çalışması resmen başlamamasına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemizin ideolojisini kavrayan ve özümseyen Cevdet, o yıllardan başlayarak kırsal alan çalışmalarını yürüttü. Sancak nahiyesine bağlı köylerin çoğunda ulusal kurtuluşçu düşüncenin geliştirilmesine öncülük eden Cevdet yoldaştır. Cevdet yanına aldığı bir grup akraba çevresiyle ilk elden ailesinin ve bütün köyün devrimcileştirilmesi çabasına girişti ve bunu başardı. 1980'li yıllara gelindiğinde Cevdet'in tüm aile fertleri, akrabaları ve köyü ulusal kurtuluş mücadelemize her yönüyle destek veren örnek köylülerden biriydi. Cevdet'in harcamış olduğu çabalar sonucudur ki düşman, aile ve köy yapısı üzerinde çok durmasına rağmen bir sonuç alamamış ve ulusal krutuluş mücadelemize karşı bir duruma düşürememiştir.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün hükümranlığı başlar başlamaz aranan tüm yoldaşlar dağlara çıkmıştı. Esas kırsal çalışmalar da bu dönemden itibaren başladı. Bu dönem ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından zorlu bir dönemdi. Düşmanın barbarlığı yanında, bir de gruplarımız genç, deneyimsiz ve tecrübesizdi. Ve en önemlisi de dönemin yeni koşullarına yabancılık vardı. Kırsal alanda dayanabilecek çalışmalar yapılmamış, hazırlıksız yakalanmış, donanımsız ve örgütsüzdü. İşte Cevdet yoldaşın yürüttüğü çalışmalar bu dönemde gruplarımızın imdadına yetişmiş; Siloderesi, çevresi ve dağları gruplarımızı bağrına basan birer mücadele alanları olmuştu. Siloderesi'nin kırsal alan çalışmalarında, grupların korunması ve barınmasında, düşmana karşı direnişin örgütlenmesinde, bağımsızlıkçı düşüncenin çevre köylere taşırılmasında önemli bir yeri vardır.

Siloderesi köyü bir okuldu. Yedi yaşındaki çocuklardan başlayarak, yaşlılara kadar eğitimler yapıyor, toplantılar düzenleniyordu. Köy çocukları bile devrimci yaşama adapte olmuş; kendi aralarında toplantılar yapıyor, görev belirliyor, eleştiri ve özeleştiriler düzenliyor, köyün günlük koruma görevini üstleniyorlardı. Bunları planlayarak uygulayan ve zaman zaman beni de çalışmala-

rına ortak eden Cevdet yoldaşı. Bu can yoldaşın sayesinde, köy adeta bir kütüphane haline gelmişti. Araştırır, inceler, tartışır ve okuduğunu durmaksızın çevresine de aktarırdı. Köyün bir kütüphane olduğunu söylüyorum. Çünkü Cevdet yüzlerce kitap, gazete ve dergiyle köyü donatmış ve herkesi inceleme ve araştırmaya sevk etmişti. Artık geçmişin basit konuşmaları, hayalleri ve çekışmeleri yerini ulusal kurtuluş mücadelesinin örgütlenmesi, düşmana karşı direnişin geliştirilmesi ve devrimci eğitim sorununa bırakmıştı. Cevdet'in yarattığı bu ortam herkesi derinden etkiliyor ve temsil edilmesi gereken pratiğin ne olması gerektiğini gösteriyordu. Buna yaşadığım bir olayı örnek vermek istiyorum: 1981'in Ocak ayında. Havaalar oldukça soğuk. Dışarıda iki metreye yakın kar var. Köyün tüm kadınları ve genç kızları bir araya gelmiş, arkadaşların bize bırakmış olduğu silahlar üzerine eğitim yapıyoruz. Önce "Özgürlük İçin Savaş" romanını okuduk, daha sonra silah eğitimine başladık. Herkes silahın kullanımını bir an önce öğrenebilmek için durmadan soru soruyor. Bir ara yanımdakilerin tümü seslerini kesti, pür-dikkat dinlemeye başladılar. O an oluşansessizliğe anlam veremedim; devam ettik eğitime. Birden arkamda bir gölge hissettim. Dönüp arkama baktığımda Veli GEÇİT yoldaşı gördüm: gözyaşlarına hakim olamamış ağlıyordu. Kendisine Tekin diyorlardı. Tekin'in gözyaşlarını görünce, arkadaşlara bir şey mi oldu diye korktum ve ayağa fırladım. Benim durumumu anlayan Tekin yoldaş, duygularını hemen açıkladı. Ve oturan tüm kadınlara döndü: "Sizler de silaha sarılmışsanız, ülkemizin kurtuluşu kaçınılmazdır, sevincimden gözyaşı döktüm" dedi ve geçip oturdu. Daha sonra Veli GEÇİT yoldaş, konuştuğumuz aynı odada 1981 Mart'ında düşmanla çatışmaya girecek ve kahramanca direnerek şehit düşecekti.

Cevdet, zorlukların üstesinden gelmesini başaran ve boyun eğmeyen, sarsılmaz inançla dolu bir iradeye sahipti. Tarih 23 Ağustos 1981. Ağustos'un kavurucu sicağı altında yol alıyoruz. Grubumuz 9 kişilik ve aramızda Cevdet de var. İki hafta önce Baki KAHRAMAN'ı ve ardından Zeki YILDIZ'ı şehit vermiştik. Bir gün önce şehit verdiğimiz Zeki'nin acısı yüreğimizde. Ama düşmana karşı bir o kadar sarsılmaz kin ve öfke ile dolu grup. İki günlük yolculuktan sonra Karakoçan'ın Tat bölgesine sabahın şafağında vardık. Tat, en az dokuz saat süreyle yürünerek ulaşılabilecek taşlarla örülü bir alan. Su ve orman yok, sadece ufak ormancıklar var. Toprak parçası olmadığından yüründüğünde taştan taşa atlayarak yürünür ve oldukça da yorucu olur. Sabahın ilk saatlerinde alana vardığımızda ve düşmanın tatbikat yapan gücü çok yakınımızda bulunduğundan ufak çalılar arasında hareketsiz akşamı beklemek zorundaydık. Olumsuz bir hareket yerimizin keşfedilmesine yetirdi. Hepimiz çalılar arasına dağıldık. Kızgın güneş altında ve hare-

ketsiz halde saatler ilerlerken; aşırı susuzluk ve beyin ortasına çarpan güneşin etkisiyle gruptakiler tek tek baygınlık geçirmeye başladı. İçimizde dipdiri kalabilen Cevdet'ti. Yoldaşların durumunu gören Cevdet, sürünerek çalı ve ağaçlardan yaprak dallarını kopardı, tüm yoldaşlarına dikkat çekilmeyecek tarz

Güney Kürdistan'da Çatışmalar yoğun

Irak faşist rejimine karşı silahlı pëşmerge gruplarının gösterdiği direniş önemli bir boyuta ulaştı. Aradaki güç dengesizliğine ve Irak faşist ordusunun uçak, top ve kimyasal silahların yanısıra, Napalm gibi etkili bombaları da kullanmasına rağmen, direniş hala bütün gücüyle devam ediyor.

Son alınan haberlerde, Irak faşist ordu birliklerinin Çukurca yakınlarında, Güney Kürdistan'dan gelen pëşmergelerin ve ailelerinin bulunduğu üç köyü bombaladığı bildiriliyor. Sınırı geçerek Kuzey Kürdistan'a sığınan pëşmergelere ve sivil halka karşı Irak faşist ordu birliklerinin yönelttiği bu saldırıları fırsat bilen Türk sömürgecileri de, sınırı boşaltma planını devreye koydu. Uzun bir dönemdir sınır bölgesini boşaltmaya çalışan faşist sömürgeciler bu amaçlarına ulaşamayacaklarını anlayınca vazgeçmiş gibi görünüyorlardı. Irak'ın son saldırıları ile birlikte, güvenlik gerekçesini öne sürerek, Çukurca çevresinde bulunan sınır köylerini boşaltmaya başladı.

Yöreden gelen son haberlere göre bu boşaltma işlemi devam ederken, Kuzey Kürdistan'ın Çukurca ve Uludere mıntikalarına sivil halktan ve pëşmergelerden yeni sığınanlar oldu. Şimdiye kadar sınırı geçerek Kuzey Kürdistan'a sığınan pëşmergelerin sayısının 1000 dolayında olduğu bildirilmektedir. Sivil halktan sığınanların sayısının ise 50 bin dolayında olduğu

açıklanıyor.

Yine, yöreden gelen haberlerde I-KDP'nin Zaho, Amude gibi bölgelerinin komutanları da pëşmergelerle birlikte, Uludere mıntikasına sığınmış durumda.

Irak'ın yaygın bir biçimde kimyasal silahlar kullanması, mülteci sayısını arttırırken, Halpçe benzeri ikinci bir katliamın yaşanması da her an gündemde bulunuyor. Halk yaygın olarak bölgeyi terkederken, yeni kimyasal silahların kullanılması sivil halkın toplu olarak yeni bir katliamla karşı karşıya kalma tehlikesini de birlikte getiriyor. Bu nedenle, Güney Kürdistan'daki halkımız yeni katliamlarla tehdit altında bulunuyor.

Bu göç olayı, bu şekilde sürerken, Irak ordu birlikleri ile pëşmergeler arasındaki çarpışmalarda yaygın bir şekilde halen sürmektedir. Irak ordu birlikleri pëşmergelerin direnişini kırma gücünü gösteremediler. Güney Kürdistan'daki silahlı güçler yaptıkları açıklamalarda çok sayıda Irak birliğini imha ettiklerini ve yüzlerce esir ele geçirdiklerini açıkladılar.

I-KDP Başkanı Mesut Barzani ile Yekiti Genel Sekreteri Celal Talabani, Birleşmiş Milletler'e yaptıkları ortak bir çağrıda Kürt halkına aktif bir desteğin sunulmasını istediler. Ayrıca Irak'ın kınanmasını ve Kürt halkının kimyasal silahların etkisi altından kurtarılması ve acil ekonomik, tıbbi yardımın yapılması çağrısında da bulundular.

TC, Üçlü İttifak Kurmayı Amaçlıyor

Faşist Türk cuntası, İran ile Irak arasında ateşkesin imzalanması ve faşist Saddam rejiminin Güney Kürdistan'ın silahlı güçlerine karşı başlattığı saldırı ardından İran, Irak yönetimine faşist rejimin ortak hareket etme isteğini ilettili.

Güney Kürdistan'dan Kuzey Kürdistan'a sığınan mültecileri ve özellikle silahlı pëşmergeleri kabul etmeyen faşist rejim bu gelişmeler olurken, özel temsilcisi Nuzhet Kandemir'i her iki ülkeye gönderdi. Özel temsilci Irak ve İran gezisine başladığı 30 Ağustos günü ise TC, "meseleye insani(!) açıdan yaklaştıklarını, sivil halkı ve pëşmergelerin Irak'a geri gönderilmeyeceklerini" açıkladı. İran'ın da sınırlarını tamamen bu mültecilere kapatması ile birlikte faşist rejimin Güney Kürdistan'daki çarpışmalarda oynayacağı rol daha da önem kazandı.

Bu durumun bilincinde olan faşist rejim, İran ve Irak'a gönderdiği son özel temsilcisi vasıtası ile, özellikle de güncellenen Kürt sorunu karşısında işbirliği yapılmasını ve bu meselenin üzerine ortak gidilmesi çağrısında bulundu. Son olarak, İran'a ve Irak'a gönderilen özel temsilcinin de böylesi bir amaçla hareket ettiği de açıktır. TC kendisince ortaya çıkan ve uzun zamandır uğraşmasına rağmen, bir türlü sağlayamadığı, sömürgeci devletler arasındaki birliği bu dönemde sağlamak ve uygulamaya geçirmek istiyor. Böylece, bütün Kürt silahlı direnişini de tasfiye etmek istiyor.

Güney Kürdistan sınırında olağanüstü tedbirler alan faşist rejim, bu alana gelen pëşmergeleri, PKK'nin yürüttüğü bağımsızlık mücadelesine katılmamak ve bunda yer almamak koşulu ile barındırıyor. Hatta bunları, karşı bir güç olarak da kullanmayı amaçlıyor. Böylece de hem Güneydeki hareket ve hem de Kuzeydeki mücadeleye darbe vuracak.

Bu oyununu rahatlıkla oynayabilmesi için de, bu güçlerin şu andaki sıkışık durumunu bir fırsat bilerek kullanmaya çalışıyor. Nitekim Irak'la aralarında "sıcak takip" anlaşması olmasına ve karşılıklı olarak, birbirlerinin denetimindeki topraklarda bombalama vb. operasyonlar gerçekleştirmelerine rağmen, TC şimdi Irak'a böyle bir hareket düzenlemesi için izin vermeyeceğini açıklıyor. Irak'ın çok vahşi bir katliama giriştiği bu dönemde, TC bu tür açıklamalarla kendi barbar yüzünü gizlemeye çalışırken, bir yandan da yeni komploları için zemini uygun bir hale getirmeye çalışıyor.

TC'nin bu amaçlarında başarılı olup olmayacağı açık olarak bugünlerde ortaya çıkacaktır. İran'ın Irak'la anlaşma masasına oturduğunda Kürt sorununu da tartışacakları açıktır. Bu konuda üçlü bir birliğe yönelip yönelmeyecekleri de bu görüşmelerle ortaya çıkacaktır. Böylesi bir gelişme ortamında halkımıza karşı tarihte var olan biçimdekine benzer sömürgeci birliğin yeniden şekillenme ihtimali de vardır. TC de bunu sağlamaya çalışarak kesin bir ba-

şarıya gitmek istiyor.

Sömürgeci güçlerin kendi aralarında yoğunlaştırdıkları ve muhtemel bir birliğe de dönüşebilecek bu görüşmelere karşı Kürt hareketini temsil eden Parti ve örgütlerin tutumu da önem taşıyor. Zaten oynanmak istenen oyunların başarısı, halkımızın mücadelesini yürütme iddiası ile ortaya çıkan örgütlerin tutumuna yakından bağlıdır.

Bir Kez Daha Bağımsızlık Çizgisi Doğrulandı

Güney Kürdistan'da bulunan silahlı güçler, 1975 yılında da benzeri gelişmeler ile karşı karşıya gelmiş ve İran ile Irak'ın bu dönemde anlaşma sağlamaları üzerine ağır bir yenilgi almışlardı. Bu yenilgi ardından kendilerini yeniden toparlayan I-KDP, Yekiti gibi örgütler, İran'da Şahlığın yıkılması, Irak'ın İran'la savaşa girmesi ardından Güney Kürdistan'da hakimiyet alanlarını biraz daha geliştirdiler. Denetimlerindeki alanı genişletirken, bu dönemde yeniden İran'la ilişkilerini geliştirdiler.

Güney Kürdistan'daki silahlı güçler, önlere otonomi hedefini aldıklarından, Irak'a karşı mücadelelerini yükseltme yerine yine İran'a dayanarak belli bir sonuca gitmeye çalıştılar. İran ile ilişkilerini taktik düzeyde tutmayarak, bunu stratejik bir düzeye vardırıdılar. Kısaca İran'ın Irak'a karşı yürüttüğü savaşın bir parçası haline geldiler. Irak faşist rejimine karşı herhangi bir sonuç almayı ise, İran'ın desteğine güvenerek sağlamayı hedeflediler.

İran'la var olan ilişkilerini, direkt bu rejimin denetimi altına girmeye dönüştürdüklerinden dolayı da tehlikeli bir düzeye vardırıdılar. Böylesi tehlikeli bir ilişki içinde, İran ile Irak'ın yeniden barış yapabileceği ve 1975 benzeri bir durumun ortaya çıkacağını hesaplayamadılar. Kısaca, bu güçler 1975'lerde yenilgiye giden hareketin sonuçlarından yeteri kadar ders çıkarmadılar ve buna göre hazırlıklarını yapmadılar.

Hem kendileri hazırlıklarını yapmazken, hem de halkı bu konuda doğabilecek gelişmelere göre hazırlamadılar. İşte bu nedenle ortaya çıkan mevcut gelişmeler karşısında, ortaya çıkan sonuçları göğüsleyemediler ve yeniden bir sıkışma durumunu yaşamaları sonucu ortaya çıktı.

Bugün Irak faşist rejimi, İran'ı bu güçlere destek olmaktan tümenden vazgeçirmeye çalışıyor ve bunun için de şantajlara yöneliyor. Bunun için Güney Kürdistan'a yönelik olarak büyük bir saldırı hareketine girişti. Büyük bir güçle başlatılan bu hareketta faşist Türk sömürgecileri, Güney Kürdistan'da bulunan güçlere ağır bir darbe vurarak önemli bir kazanım elde etmeye ve İran'ın elinde bulunan bir kozu daha böylece etkisiz kılmaya çalışıyorlar.

Irak'ın başlattığı saldırı ve buna karşı pëşmergelerin direnişi ile halkımızın mücadelesi devam ediyor. Sonucun nasıl biteceği konusunda şu durumda kesin bir şey söylemek erken olur. Irak faşist rejimi bütün gücüyle sonuç almaya ve Güney Kürdistan'daki hareketi boğmaya çalışıyor.

Çatışmaların önümüzdeki günlerde daha yoğun bir şekilde süreceği açıktır. Bu ortaya çıkan son gelişmeler çerçevesinde şimdilik kısaca bir-iki hususa daha değinmek istiyoruz.

Güney Kürdistan'da böyle bir durumun ortaya çıkmasında rol oynayan gelişmeler, sadece bir İran ile Irak'ın yaptığı barış ile açıklanamaz. Bu sadece var olan bir durumun daha iyi görülmesine yol açtı. Güney Kürdistan'daki güçler yıllardır halkımızı otonomi gibi geri talepler peşinde dağlarda savaşmadan, sadece bazı taktik çarpışmalara girerek tutuyorlar. Bağımsız bir çizgi ve ülkemizin bağımsızlığını hedefleyen bir programa sahip olmayan bu güçler, yoğun savaşçı gücünü, son derece elverişli koşullara rağmen, adeta savaştırmayıp dağda geri bir yapı içerisinde tutmuşlardır.

Irak rejiminin en zayıf olduğu anlarda bile, bağımsızlığa yönelmemiş, daha çok İran'ın bir taktik yedeği haline gelerek elde silahlı güç bulundurmışlardır. Dolayısıyla Irak faşist rejimi ile kesin bir hesaplaşmaya da hazırlanmamışlardır. Güçlerini daha çok İran'ın yürüttüğü savaşa göre ayarlamışlardır.

İşte böylesi bir durumu yaşayan ve bağımsız bir çizgiye sahip olmayan bu güçler, Irak'ın saldırıya geçmesi karşısında, sıkışık bir durum içerisinde girmişlerdir. Bu sonuca yol açan bu güçlerin otonomici çizgileridir. Bundan dolayı halkı da savaşa yeterince hazırlamamış ve daha çok dış güçlere dayanarak, belli bir sonuca gitmeyi hedeflemekte-dirler. Böylesi bir eğilimin sonucu ise, yaşadığımız örnekteki gibi acı olmaktadır.

Bu gelişmelerle birlikte, PKK'nin Kuzey Kürdistan'da temsil ettiği bağımsızlık çizgisinin doğruluğu ve Kürdistan'ı kurtuluşa götüreceği tek doğru çizgi olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Bugün Kürt hareketleri önünde bulunan görev, düşmanlarımızın sağlamak istediği birliğe karşı, ulsal birliği sağlamak ve PKK'nin temsil ettiği bağımsızlık çizgisi etrafında ortak bir ittifaka gitmektir. Son gelişmeler Kuzey ve Güney parçaları arasındaki yakınlaşmayı ve bağımsızlık temelinde biraraya gelişin koşullarını daha da elverişli bir hale getirmiştir.

İşte, Kürdistan halkının çıkarlarını temel alan hareketlerin bu ortamda birliği geliştiğmeleri ve faşist Saddam'ın saldırıları ile faşist TC'nin yeni oyunlarına karşı durmaları en canalıcı sorun haline gelmiştir. Halkımızın bağımsızlığını kazanmada daha da elverişli bir ortam yaratan son gelişmelerden ustaca yararlanmak, ulusal kurtuluşçuluğun da temelidir. Bunun için de halkımıza hiçbir gelecek vaatetmeyen ve hep yeni katliam ve yenilgilere yol açan otonomi çizgisi bir yana bırakılmalı ve bağımsızlık temel alınmalıdır.

PKK'nin yürüttüğü bağımsızlık mücadelesi, otonomiden halkımızın hiçbir çıkarı olmadığını ve bağımsızlığın kazanılabileceğini inkar edilmez bir şekilde kanıtladı. O halde, bu gerçeği temel alarak her şey bağımsız Kürdistan şiarı ile halkımızın mücadelesini yükseltmeli, düşmanlarımızın yeni oyun ve kompolarını boşa çıkarmalıyız.

15 Ağustos Atılımının 5. Yılında Köy Koruculuğu Tümünden Çöktü

Baştarafı 1. sayfada

köyünü terk ediyor ve böylece korucu olmaktan kendisini kurtarıyor.

Son aylar içerisinde özellikle istifa eden korucuların sayısı birden artış gösterdi. Zaten sayıları oldukça az olan korucuların böylelikle çok cuzzi bir orana düşeceği açıktır. Şu anda halen koruculuk yapmak isteyenlerin niteliğine baktığımızda bunların durumu daha açık bir şekilde görülebilmektedir. Hepsi çeşitli suçlardan mahkum olmuş olan eşkiyalar olan bu korucular, halka karşı terör uygulayan belli odaklar durumundadırlar da.

Bu konudaki açıklamalarımızı 2000'e Doğru dergisinin 21 Ağustos sayılı nüshasında yer alan bir yazıdan aktarmalar yapılarak sürdürmek

15 Ağustos Atılımını Kutlama Geceleri Yapıldı

Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde yeni bir dönemin başlangıcı olan 15 Ağustos Atılımı, ulusal direniş savaşımızda tarihsel bir atılım günüdür. 15 Ağustos 1984 Atılımıyla başlayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, faşist Türk sömürgeciliğine karşı sağladığı büyük başarılarla 15 Ağustos 1988'de 5. savaş yılına girdi.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı 5. yılına girişi dolayısıyla Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde dayanışma ve direniş geceleri, basın toplantısı ve toplantılar düzenlendi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına, bu savaşa önderlik eden öncü gücüne ve halkımıza karşı artan emperyalist saldırılar, komplolar, tehditler ve şantajlar ortamında düzenlenen 15 Ağustos dayanışma gecelerine binlerce Kürdistanlı yurtsever, ilerici ve demokrat katıldı. Gecelerde görülen yüksek katılım düzeyi, halkımızın her koşul altında ulusal direniş savaşına sahip çıkacağına bir kanıtı oldu.

15 Ağustos Atılımıyla dayanışma geceleri şu alanlarda yapıldı.

Fallingenbostel:

13 Ağustos 1988 günü Hannover'de yapılan geceye 3000'in üzerinde Kürdistanlı yurtsever, ilerici ve demokrat katıldı.

15 Ağustos direnişinin yıldönümü kutlamalarına ilişkin gece programını HUNERKOM e-

kibi hazırladı. Gece, ARGK için hazırlanan özel programla başladı. İlk olarak "Herne peş" marşı eşliğinde gruplar sahnede yerlerini aldılar ve geceye katılan kitleyi selamladılar, HUNERKOM'un hazırladığı ve gecede sunduğu program dışında, üç dilde siyasi konuşma yapıldı. Celle çocuk folklor ekibi ve Berlin folklor ekibi dayanışmacı olarak çeşitli yörelerimizden derlediği halk oyunlarını sergiledi. Yine Celle Koma Amed müzik grubu da dayanışma amacıyla gecede birbirinden güzel direnişçi halk türkülerini sundu.

22 Ağustos 1973 yılında şehadeye ulaşması vesilesiyle Nuri Dersimi anıldı ve Kürt Gençliğine hitabesi okundu.

15 Ağustos Atılımıyla dayanışma gecesine Kürdistan halkının dostları, Hamburg BWK merkezi, Av. Dev-Genç Hamburg taraftarları, YWRK-Hamburg, Ortabölge YXK temsilciliği mesajlar ile güç kattılar.

Fransa-Paris:

Paris'te 27 Ağustos 1988 günü yapılan geceye 2000'in üzerinde Kürdistanlı yurtsever, ilerici, demokrat ve devrimci katıldı.

Gece, Parti, Cephe, Ordu bayrağı altında marş eşliğinde kültür ekibinin sahneye çıkarak kitleleri selamlamasıyla başladı. Dünya devrim ve Kürdistan devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra

gece programı sunuldu. Paris, 15 Ağustos Atılımıyla dayanışma gecesini programını, Paris-HUNERKOM kültür ekibi ve HUNERKOM merkezi kültür ekibi ortaklaşa hazırlayarak sundu. Sunulan program kapsamında tiyatro, ozanlar, müzik grubu, folklor ve Koma Berxwedan müzik grubu yer almaktaydı. Gece için hazırlanan ve sunulan program dışında Malhaus çocuk folklor ekibinin birbirinden güzel oyunları ile ve Ermeni asıllı Silop Tigran Kürtçe ve Türkçe derlediği halk türküleriyle dayanışmada bulundular. Üç dilde yapılan siyasi konuşmada; 15 Ağustos Atılımının tarihsel önemi, dört yıllık ulusal direniş savaşının halkımız ve düşman açısından yol açtığı gelişmeler değerlendirildi.

Gece, Koma Berxwedan müzik ekibinin sunduğu direnişçi halk türküleri ve gelenekselleşmiş Apo Hatê Hilvane türküsü ve oyunuyla son buldu.

Paris'te gerçekleşen 15 Ağustos Atılımıyla dayanışma gecesine; Tamil Kaplanları, Av. Dev-Genç, MLSPB ve THKP-C (A-cilciler) dayanışma mesajlarını göndererek geceye güç kattılar. Gece organizasyonunda görülen bazı teknik yetersizliklere rağmen, HUNERKOM Paris kültür ekibi ve HUNERKOM merkezi kültür ekibinin ortaklaşa hazırlayarak sunduğu program kitleler tarafından beğeni ile izlendi.

Paris'te yapılan geceye 2000'in üzerinde yurtsever emekçi katıldı

15 Ağustos'un Yıldönümünde Basın Toplantısı

(Brüksel Berxwedan): 15 Ağustos Atılımının yıldönümü dolayısıyla Avrupa-ERNK Temsilciliği Brüksel'de bir basın toplantısı yaptı.

Basın toplantısında 15 Ağustos Atılımının tarihsel önemine değinen ERNK sözcüsü, özette şu görüşlere yer verdi: "15 Ağustos, Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesinde attığı en önemli tarihsel adımlardan biridir. Bu tarihte Kürdistan halkı bağımsız bir yapıya sahip olmanın en temel koşulu olan ordulaşmaya doğru açık silahlı halk savaşını ilan etti. Böylesi bir savaşım içinde ARGK (Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu) ile Türk ordusu arasında amansız bir savaş yürütüldü. Dört yılını dolduran halk savaşımızın günümüze geldiğinde siyasal düzeyinin en yoğunlaşmış biçimine ulaşarak mücadelemizin kararlılığını, militanların iradi gücünü ve bağımsızlık yolumuzdaki düşmanın acizliğini ortaya koymuştur.

Bir yıllık süreçte büyük çaplı muharebeler, bunların yarattığı

önemli siyasal etkileri ve gelişmelerin kısa bir özetini aktarmak bile, bağımsızlık savaşımızın herkesin takdir edeceği bir seviyeye ulaştığını göstermektedir. Konuşmasına devamla bir yıllık savaşın bilançosunu açıklayan sözcü; ARGK birliklerinin pusu, baskın, sabotaj, işgal vb. eylemleri kapsayan 250 dolayında saldırı gerçekleştirdiğini, bu saldırılarda aralarında subayların, özel tim elemanlarının, köy korucuları ve işbirlikçilerin de bulunduğu 1800 civarında düşman gücünün

öldürüldüğünü, 10 helikopterin çatışmalarda düşürüldüğünü ve bazı çarpışmaların günlerce göğüs göğüse devam ettiğini belirtti.

Basın mensupları ve ajansların Kürdistan'daki savaşın katettiği gelişmelere ilişkin sordukları soruların cevaplandırılmasından sonra, basın toplantısı sonuçlandı.

Basın toplantısına; BBC, Anadolu Ajansı, Radio Aiz Libre, Belçika-TV, BTA, De Morgan, Info-Türk, Cumhuriyet, Hürriyet muhabirleri katıldı.

İlticacılarla Dayanışma

20.8.1988 günü Balzingshausen'de (Hannover) ilticacılarla dayanışma gecesini yaptı.

Geceyi, çeşitli Alman sosyal kuruluşlarında yer alan demokratlar düzenledi. Gecede Kürdistanlı ilticacıların sorunları ve aralarındaki dayanışmayı sağlayan konular işlendi.

Gece programının kültürel bölümünde Celle müzik grubu,

15 Ağustos'u Kutlama Toplantısı

Avusturya-Viyana alanında ARGK'nin yeni yıldönümü nedeniyle bir toplantı gerçekleştirildi.

14.8.1988 tarihinde ve saat 14.00'te başlayan toplantıya 160 civarında kitle katıldı. Toplantı, açılış ve saygı duruşuyla başladı. Koma Şores grubunun söylediği devrimci türkülerle toplantıda coşkulu bir hava gelişti. Peşinden, günün anlamını dile getiren konuşmaya geçildi. PKK

Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yabancı gazetecilerle yaptığı röportajın kısa bir bölümünü ve eğitim kamplarında yapılan tatbikatlarla, gerilla yaşamını konu alan video filmi büyük bir ilgiyle izlendi.

Davul-zurna eşliğinde folklor grubunun sunduğu oyunlarla, toplam 3 saat süren toplantı, büyük bir coşku ile sonuçlandırıldı.

Viyana muhabiri / Rojda

BIELEFELD'DE "KURDISTAN ZENTRUM" AÇILDI

Uzun bir süreden beri, bir araya gelip kendilerinin güncel ve ulusal-demokratik sorunlarını tartışabilecek bir yerlerinin olmayışının sıkıntısını yaşıyan Kürdistan yurtseverler, güçbirliğiyle bu boşluğu Kürdistan Zentrum'u açarak giderdiler.

21.8.1988 tarihinde Kürdistan Zentrum'un açılışı yapılmak istendi. Zentrum'un çatısı altında yer alan bazı demokratik kuruluşlar açılışı bir geceye dönüştürdüler.

Kürdistan ve dünya devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşuyla gece programı

başladı. Günümüzdeki durumu izah eden siyasi konuşmadan sonra, programın kültür bölümüne geçildi. Önce Ozan Arman devrimci türküler söyledi. Celle müzik ve folklor grupları da devrimci türküsü ve folklor gösterileriyle programa katıldılar. Kürt Halkının Dostları grubu da enternasyonalizm ve barış üzerine üç müzik parçası söyledi. Ardından Ozan Dilgeş, dört devrimci türküsü sundu. Gece programı, kitlenin birlikte çektiği halayla sonuçlandı.

Bielefeld Kürdistan Zentrum Yönetim Kurulu

15 Ağustos Futbol Turnuvası Yapıldı

Kürdistan Yurtsever Devrimci Gençlik Birliği (YXK) 15 Ağustos Atılımının yıldönümü dolayısıyla bir futbol turnuvası düzenledi.

Cezaevindeki Tutuklularla Dayanışma Kampanyası Başarıyla Sonuçlandı

Bölgemiz Batı Berlin'de Kadınlar Birliği olarak, yaklaşık bir aylık süreli, cezaevlerindeki tutuklularla dayanışma kampanyası başlatarak başarıyla sonuçlandırdık. Amacımız, cezaevlerinde bulunan savaş esirlerinin maddi ihtiyaçlarını karşılayarak, onlara karşı duyduğumuz sorumluluğun —bir ölçüde de olsa— gereklerini yerine getirmektir. Cezaevlerindeki direnişleri desteklemek ve dayanışma göstermek amacıyla kendilerini yakan Kürt analarının bu eylemi yanında, bizim yaptığımızın bir hiç olduğunun bilincindeyiz. Bunun için gerçekleştirdiğimiz bu kampanya ile yetinmeyeceğiz. Bu yönlü çalışmalarımızı sıklaştırarak

güçlendireceğiz. Yine bu çalışmamızı yalnız Batı Berlin'le sınırlı tutmayarak diğer alanlarda da teşvik etmek istiyoruz.

Birçok alanda Kürdistanlı, Türkiyeli ve ilerici Almanlar vardır. Zindan direnişleri tanıtılarak onların destekleri sağlanabilir. Kürdistanlı kadınların Avrupa'da sahip oldukları olanaklar vardır. Yalnız zindanlardaki savaş esirlerini değil, onların ve şehitlerin çocukları da giydirilebilir. Bizim istemimiz, tüm ulusal kurtuluşçu ve demokrat kadınların bulundukları alanlarda kampanyalar başlatmalarıdır.

Batı Berlin-Kürdistanlı Yurtsever Kadınlar Birliği olarak, topladığımız bağış ve giyecek eşyalarını Diyarbakır, Urfa, Es-

kişehir, Aydın, Sinop vb. cezaevlerine gönderdik.

Hep birlikte bu kampanyaya katılım ve onu sürekli kılabilmek. Evimizden, mutfağımızdan, çocuğumuzdan kısıtlayarak gücümüz oranında bağış yardımı bulunalım. Onlara güç ve destek verelim. Çünkü bizim için, insanlık için direniyorlar. İşkence tezgahlarından geçerek bir deri bir kemik haline gelmişlerdir. Onlara karşı sorumluyuz, bu sorumluluğu yerine getirmek görevimizdir.

**Yurtsever Kürdistanlı Kadınlar
Batı Berlin
1.8.1988**

Dünya Sendikalar Birliği, Birleşmiş Milletler'e Kürdistan'a İlişkin Rapor Gönderdi

Dünya Sendikalar Birliği, Türk devletinin Kürdistan halkına yönelik baskı ve yok etme uygulamalarını içeren kısa bir raporu, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Altkomisyonu Başkanına iletti.

"Dünya Sendikalar Birliği, şimdiye kadar üzerinde konuşulmayan ve söz hakkına sahip olamayan bir halkın durumunu gündeme getirebildiği için gurur duyduğunu" belirttiği raporda Dünya Sendikalar Birliği, diğer tüm ulusal kurtuluş mücadelesini desteklediğini de ifade etti.

Raporda, Kürdistan halkının bugün içinde bulunduğu baskı koşullarını ortaya koymak istediğini belirten DSB, Kürdistan'ın son yüzyıllık kısa tarihçesini de raporda verdi. 1920'de yapılan Sevr Antlaşmasıyla ön-

Şehit ve Tutuklu Yakınlarının Protestosu

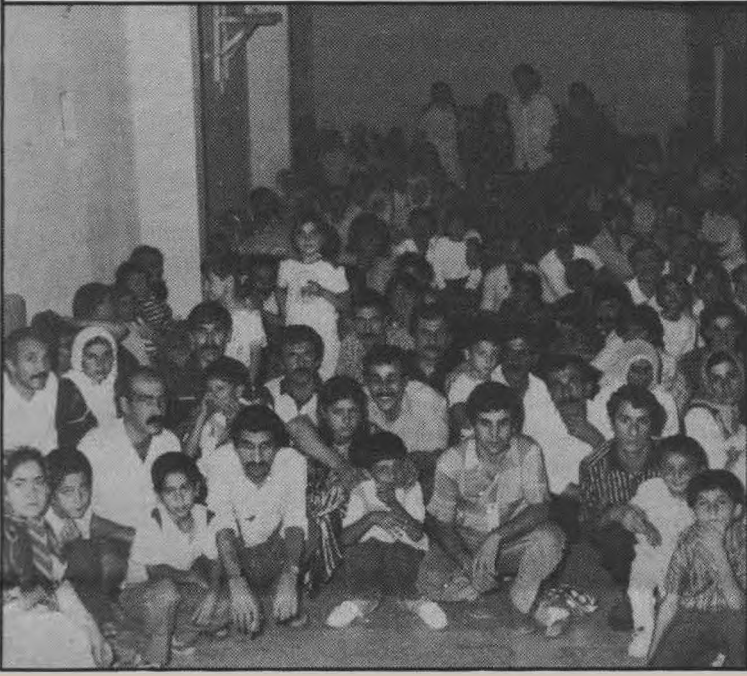
İsviçre'de yaşayan Türkiye ve Kürdistan cezaevlerindeki tutuklu yakınları, cezaevlerindeki mevcut uygulamalardan ve tutuklulara karşı geliştirilecek olası komplo ve katliamlardan endişe duyduklarılarını yazılı bir dilekçeyle TC Adalet Bakanlığına bildirdiler.

Politik tutukluların, direnişleriyle kabul ettirdikleri taleplerinin yerine getirilmediğini de belirten tutuklu yakınları, başta Başbakan T. Özal olmak üzere, Adalet Bakanı ve cezaevi yetkililerinin, tutuklulara verdikleri sözlere bağlı kalmadıklarını söylediler. Ve bu durumun tutuklulara yönelik uygulamalar konusunda kendilerini daha da kay-

gılandırıldığını açıkladılar.

Son birkaç ay içinde çeşitli cezaevlerinde bazı olaylar gerekçe gösterilerek gündemleştirilen yeni uygulamalar, yeni bir şiddet dalgasının planlandığını göstermekte olduğunu belirten tutuklu yakınları, özellikle mektuplaşma yasağının konulmasını, hiçbir insani mantığa dayanmayacağını ifade ettiler.

Devrimci tutukluların yakınları, cezaevlerindeki mevcut koşulları, bir bütün olarak toplumun içinde bulunduğu adaletsizlik ortamının en somut görünümü şeklinde değerlendirerek, Adalet Bakanlığından, devrimci tutukluların taleplerinin yerine getirilmesini istediler.

Tutuklu aileleri bir görüş günü savaş esirleri ile birlikte

görülen bağımsız Kürdistan vaadinin gerçekleşmediği ve Kürdistan'ın Lozan Antlaşmasıyla 4 parçaya bölündüğü ifade edilen raporda, Kürtlerin varlığı inkar edildiği gibi, imha edilmek istendikleri de belirtiliyor. 1923-40 yılları arasında sömürgeciliğe karşı gelişen isyanların katliamlarla bastırıldığını ve bu isyan belgelerinin bizzat Türk devleti tarafından yok edildiğini belirten DSB, "Bugün bile Kürdistan halkının ERNK önderliğindeki mücadelesini dünya halklarından saklamaya çalışıyor" dedi.

Kuzey-Batı Kürdistan'da insan haklarının sistematik bir şekilde ihlal edildiğini belirten DSB, cezaevlerindeki işkenceleri örnek gösterdi. Diğer bir örnek ise, "Hiçbir silahlı eyleme katıldığı tespit edilmeyen Sakine POLAT, sırf politik düşünce-

leri yüzünden 46 yıl cezaya çarptırılmıştır" şeklinde gösterildi.

Türk devletinin, Kürt halkını yok etmek için başvurduğu yöntemlerden birinin de göç olduğu belirtilen raporda, buna benzer yöntemlerin Kürdistan halkının ERNK'ye yardımını kesmeye yönelik olduğu ifade edildi.

Dünya Sendikalar Birliği, raporunun sonuç bölümünde isteklerini şöyle dile getiriyor: "Federasyonumuz, son dönemlerde Avrupa İnsan Hakları Beyannameğine imza atan Türkiye'nin, insan haklarına hiç de saygılı olmadığını belirtir ve sizin komisyonunuzdan, bu durum üzerine acil olarak eğilmesini istiyoruz. Biz sizlerden, Türkiye'ye karşı bir gensorunun hazırlanmasını ve bunun da önümüzdeki dönem çalışmalarınız içinde yer almasını talep ediyoruz."

Kürdistan'da Şehit, Tutuklu ve Aileleriyle Dayanışma Derneği'yle yapılan röportaj

"Yurtseverlerden, cezaevleri ile ilgili resim, mektup, tutuklu bulunan tanıdıklarının isimlerini, yaşamlarını vb.'ni bize yazıp göndermelerini istiyoruz"

İsviçre'de, Kürdistan'da Şehit, Tutuklu ve Aileleriyle Dayanışma Derneği kuruldu. Resmen kuruluşunun ardından, İsviçre çapında çalışmalarını yoğunlaştıran dernek yöneticileriyle çalışmaları ve amaçları hakkında görüştük ve bilgi aldık.

❑ Kürdistan'da Şehit, Tutuklu ve Aileleriyle Dayanışma Derneği ne zaman kuruldu, amacı nedir?

❑ Kürdistan'da Şehit, Tutuklu ve Aileleriyle Dayanışma Derneği, İsviçre dernekler yasa-sının 61. maddesine göre 15.5.1988 tarihinde resmi kuruluş kararı aldı. Derneğimizin resmi açılışı, Kürdistanlı yurtseverlerin ve geçmişte TC zindanlarında yatan devrimcilerin de yoğun destek ve katılımıyla 23 Temmuz günü düzenlenen bir toplantıyla gerçekleşti. Derneğimizin amacı, cezaevinde yatan politik tut-sakların mücadelesini desteklemek, tutsaklar üzerinde uygulan-an insanlık dışı uygulamaları teşhir etmek, şehit ve tutuklu ailelerinin direnişlerine destek vermek, zindanlarda ağır işkenceler görerek dışarı çıkmış

olan kişilere yardım etmek ve bütün bu gelişmeler hakkında kamuoyunu bilgilendirmektir.

❑ Cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamalar hakkında yabancı kamuoyunun yeterli bilgisi yok mudur? Kamuoyuna yönelik çalışmanın zorunluluğunu neden duyuyorsunuz?

❑ Bakın şu bir gerçektir ve bunu kabul etmek zorundayız: Kürdistan halkı yerleşik hayata geçtiğinden bu yana, sürekli yabancı güçlerin saldırısına uğramıştır. Daha dün Kürdistan'da yapılan katliamların yaraları taptaze duruyor. Sömürgeci güçler, dünya insanlığının gözlerini kapatarak bu katliamları yaptılar. Kürdistan'daki katliamlar ve uygulanan vahşetlerden dünya halkları habersizdir. Dersim, Ağrı, Palu, Genç gibi direnmenin olduğu her odakta, acımasız katliamlar yapıldı, halkımız soykırımından geçirildi. Daha doğmamış bebeler ana karnında süngüldü. İnsanlar topluca mağaralara doldurularak diri diri yakıldı. Erzurum, Elazığ ve Diyarbakır'da binlerce idam sehpası kuruldu. Zindanlar vahşet kokuyordu. Bütün bunlar niçin yapıldı? Amaç, Kürdis-

tan'ı ve halkını tarihten silmek, yok etmektir. Şayet o dönemlerde yurt dışında güçlü bir örgütlülük olmuş olsaydı, belki de bu denli katliamlar olmazdı, en azından dünya ilerici insanlığı Kürdistan'daki gelişmelerden ve düşmanımızın uyguladığı alçakça uygulamalardan haberdar olurdu. Bizce kamuoyu çalışması ve uluslararası destek önemlidir.

❑ Şu an uluslararası alanda örgütlü bir çalışmadan bahsetmek mümkün mü?

❑ Güçlü olmasa da bir örgütlülükten bahsetmek mümkündür. Eğer bu yönlü bir faaliyetlilik olmasaydı, dünya kamuoyu Kürdistan sorunuyla bu denli ilgilenmezdi. Kürdistan, dünya politik sorununun başında yer alan konulardan biridir. Tabii ki burada Kürdistan'daki gelişmelerin rolü belirleyicidir.

❑ Kürdistan halkının bağımsızlık sorununu kamuoyunun temel gündemi haline getiren güç kimdir?

❑ Kürdistan sorununu kamuoyunun gündemi haline getiren güç, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin temsilcisi PKK'dır. Zindanlara doldurulmuş

10.000'den fazla savaş tutsağı ve yüzlerce şehidi vardır. Kürdistan'da dökülen kanlar, sergilenen direnişler, halkımızın sesini dünyaya duyuruyor. Bu direnişler, dünya ilerici insanlığının desteğini kazanıyor.

❑ Derneğinizin üyelik koşulları nelerdir?

❑ Derneğimize herkes üye olamaz. Ancak, derneğimizin amaç ve hedefleri doğrultusunda çalışanlar üye olabilir. İşkenceye karşı olan, derneğimizin amaç ve hedeflerini kabul eden insanlar, derneğimizin çatısı altında toplanıp örgütlenmelidir. Bunun için de temel hedefimiz özellikle işkenceye uğrayanlar, cezaevinde yatanları bu çatı altında toparlayabilmektir.

❑ Neden cezaevinden çıkanlar?

❑ Cezaevinden çıkanlar zindan şartlarını daha iyi bilirler. Böyle bir görevi yürütmenin temel sorumlulukları onlara düşüyor da ondan. Sonra da; baskıya, zulme, işkenceye, sömürüye karşı olan tüm ilericilerin, Kürdistanlı yurtseverlerin esas görevlerinden biridir. Bu görev mutlaka yerine getirilmelidir. Kürdistan'daki direnişler, savaş esirleri ve şehitler, bu görevin yükümlülüklerini yerine getirmemizi bize dayatıyor.

❑ Cezaevinden çıkıp Avrupa'ya gelen insanlar cezaevlerine karşı sorumluluklarını yerine getiriyorlar mı?

❑ Cezaevinden çıkanlardan önemli bir kesimi, cezaevinde yatan savaş esirlerine karşı

sorumluluklarının tarihsel bir görev olduğunu biliyorlar ve sorumluluklarını yerine getirmeye çalışıyorlar. Bir kısmı da, çok duyarsız bir tarzda yaşamaktadır, yaşamın boşverliği içinde yüzüyor.

❑ Kürdistan'da Şehit, Tutuklu ve Aileleriyle Dayanışma Derneği, İsviçre dışında hangi ülkelerde kuruldu?

❑ Avrupa'nın tüm ülkelerinde bu yönlü hazırlıklar vardır. Birçok alanda yürütülen çalışmalarla derneğin kuruluş aşamasına gelmiştir. Özellikle cezaevinden çıkanlar ve tutuklu ailelerinin yürüttüğü çalışmalar dernek örgütlenmesinde önemli bir yer tutuyor.

❑ Sonuç olarak ileteceğiniz mesaj var mı?

❑ Başta cezaevinden çık

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Değerli Berxwedan

Satırlarıma başlamadan evvel onurlu mücadelenizi saygıyla selamlar, tüm okuyucu arkadaşlarımızın ve siz değerli Berxwedan yazarları ve emeği geçen tüm arkadaşlara başarılar dilerim.

İnanın bugün çok üzgünüm...

Karşılaştığım, konuştuğum bazı kendini bilmezler —ki bunlar gerçekten Önder APO'nun dediği gibi iflah olmazlar guruhundan olan insanlar—, efendim yok PKK şöyle yapmış, yok olmamış vs...

Evvvela şunu söylemek istiyorum:

PKK nedir, nasıl ortaya çıkmıştır?

Yüzyıllardan günümüze kadar Kürt halkının bir birikimi neticesi ortaya çıkmıştır. Hangi dürüst insan ve de bir Kürt evladı, halkının bu kadar sefilce, insanlık dışı kölece yaşamasına tahammül edebilirdi? İşte bunun bir gereği olarak PKK oluştu.

Fakat yukarıda bahsettiklerim, ulusal kurtuluş mücadelesinin hızla büyümesi karşısında sinir krizleri geçirerek çıkardıkları dergilerde de terbiye sınırlarını aşmaktadır. Ben ülkeden bahsetmeyeceğim. Ama şimdi Avrupa'daki derneklere bir bakın, bunların hiçbirinin kitlesel durumları yoktur. Her gün birbirlerini örgütlerler. Bundan da haz duyarlar. İşleri güçleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırmak, kara çalmaktır. Zannediyorlar ki ne kadar saldırırsak o kadar büyürüz. Yok kardeşim yok. Türkü de Kürdü de sizleri artık çok iyi tanıyor. İnsanlar duydukları ve bunun yanısıra gördüklerine inanıyor.

Kürdistan toprakları, yüzlerce devrimci insanın kanı ile yoğrulurken sizler, köpeklerin bile artık bıraktığı meslek olan tabak yalayıcılığını daha ne kadar devam ettireceksiniz beyefendiler?

Artık doğu vilayetleri diye tanımlandığınız yerlerde küçük çocuklar "ben Apocuyum" deyip asker, polis taşlamakta. Bu küçük çocuklar, yarın bayıldığınız bu Avrupa sokaklarında gördükleri zaman sizlere de aynısını yapacaktır. Layık olduğunuz bu durum sizleri hiç şaşırtmasın...

Satırlarıma son verirken, tüm Türk ve Kürt okuyucu arkadaşlara, yurtseverlere, devrimci insanlarımıza ve emekçi kardeşlerimize selam eder, başarılar dilerim.

İzmirli Hüseyin

Kürdistan İşgalci Orduya Mezar Olacaktır

Bilindiği gibi Kürdistan tarihi düz bir rota izlememiştir. Dönem dönem akıllara durgunluk veren kahramanlıklarla geçmiştir. Sonucu yenilgi bile olsa, bu kahramanlıklar tarihçe teslim edilmişlerdir. Bazen de bunun tam zıddı olan ihanet, döneklik, suskunluk yılları yaşanmıştır. Kürdistan'da her iki olgu da yaşandığından ortaya çıkan çile Kürdistan halkının tabi tutulduğu sürgün dönemleri olmuştur.

Sürgün, mecburi iskan vb. deyip geçmemek gerekir. Bunların bağrında taşıdığı ve kişiyi ömür boyu kahredecek, mutlu etmeyecek, anne-baba ve akrabalarından kopukluğu doğurur. En acısı da doğup büyüdüğü ülkenin hasreti anlatılamaz düzeyde olur. Ülkeden ayrılanlar iyi bilir; ayrılırken, her adım atıldığında ve giderek uzaklaştığında yürek ve beyin acıyla burkulur. Ayrıca bazı ayrılıklar var ki arkanda binlerce ölü ve yaralı bırakmışsan, doyasıya dost ve akrabalarla vedalaşmamışsan, hele hele bir daha o güzelim ülkeneye dönmeyeceksen; bilinmeyen, tanımadığın bir yere yolcu isen aynı kaderi paylaştıklarınla Toroslarda, yarıyı ölümler pençesişirken ve sen onları terkedip yoluna mecburen devam ediyorsan, sonunda bir bozkırda "yaşama" terkediliyorsan bunun acısını tabii ki ancak yaşayanlar bilir.

Evet... yukarıda bahsedilen ana konu kapsamına giren İç Anadolu'da yaşayan (Konya-Ankara-Kırşehir) Kürtleridir. Şimdiye kadar halkımızın bir parçasını oluşturan bu ızdıraplı kesim üzerine pek yazılı materyaller yazılmamıştır. Bağımsız ve özgür Kürdistan özlemi, bu kesimde pek gelişmiş bir olgu değildir. Avrupa'da mücadelelerimizle tanışanlar hariç. Tabii bunda utanan reformist, teslimiyetçi güçler olmalıdır. Çün-

kü yaşamlarını uzun süre bu kesim üzerinde sürdürmüşlerdir. Rızgari, DDKD, DHKD (Komkar) vb. örgütler, liderlerini dahi buradan tedarik etmesini ihmal etmemişlerdir. Herkesin bol keseden konuştuğu dönemlerde bunlar da, buralarda Kürdistan'ı kurtarınca nasıl parselleyeceklerinden dem vuruyorlardı. Bağrılanık halkımızda bunlara kanmaktan başka çaresi olamazdı. Çünkü sağlam ve bilimsel temelde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi bu alanlara daha el atmamıştı.

12 Eylül faşist cuntası geldiğinde, kendinden olmayan her şeyi silip süpürmeye kararlıydı. Tabii ki vahşet düzeyinde kendi düşmanlarını derece derece ayırıyordu, ama hiçbirinin örgütlülüğünü bırakmıyordu. İşte bu durumda bu asalak örgütler, bilinen kasır-gada kendilerini Avrupa'da buldular. Avrupa'da ise sakin, pek uğrak olmayan bir yer arıyorlardı. Fazla zorluk çekmeden kapak yuvarlanıp tencereyi bulmuştu. Yer İskandinavya. Uzun bir caddede yürürken birkaç "genel sekreterle" karşılaştığın İskandinavya. Aybaşında maaş aldığında çocuk parasının eksikliğinden şikayetçi olan "partili militanlar."

Üğünçtür. Denilebilir ki bu alanda emekçi Kürdistan halkının tümü yine İç Anadolu Kürtleridir. Buralarda da bu haylazların hismine uzun süre uğramışlar. Tabii bu hain takımı, bu kesimin yurtseverliğinden kaynaklanan yardımlarını kendi sivri zekalarının bir hüneri sayıyorlardı. Bu saltanat fazla sürmedi. Kürdistan'da, Ortadoğu'da olduğu gibi Avrupa'da da ulusal kurtuluş mücadelesi şiddetli bir şekilde geliyor ve etrafında onbinleri topluyordu. Sürgün hayatı ikiyüz yıla yakın bile olsa, bu kesimin de etkilenmesi mümkün değildi. Geç

olsa bile halkımızın bu kesiminin arasına girilmiş ve büyük bir bölümü hain takımının yanlış politikasının ardından gitmeleri engellenmiş ve yurtseverlik katkıları ilk etapta maddi-manevi katkıları, hasreti eskilere dayanan bağımsız ve özgür Kürdistan mücadelesine aktarılmıştır. Her ne kadar reformist-teslimiyetçiler yıllarca beslendikleri bu kaynağa "ne Türktürler, ne Kürttürler" vb. ağır ithamlarda bulundularsa da iş işten geçmişti.

Bu sefer yılların kini olacak ki sömürgeciliğe ve uzantılarına karşı tavır keskinleşmiş, bu kin yalnız Avrupa'yla sınırlı kalmamış, Konya'da Kürtlerin yaşadığı bölgelere kadar sürüp gitmiştir. Ağustos 1987'de Nokta dergisi, "Dikkat Konya'da köy korucuları" ve ardından "Mevsimlik işçi olarak çalışmaya gelen Mardinlilere muhtar kontrolü" vb. başlıklar atıyordu...

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi geç bile olsa halkımızın bu kesiminden her türlü desteği görmüş, silahlı savaşıma 10'a yakın kadro vermiştir. Ülkede pratik savaş içinde yer alan bir yurtseverin (sürgün bölgesinden) dedikleri bu bahsedilenleri doğruluyor ve sürekli kulağımızda çınlıyor:

"Bizim yaşadığımız alanlar kanayan yara olacaktır."

"Dedelerimize yaşattırmadıkları ülkemiz Kürdistan, faşist orduya mezar olacaktır."

O halde, bu bağrılanık sese sürgündeki tüm Kürtler gereken cevabı vermeli, Kürdistan'da yaşayanlar ise bunun derin bilincinde olmalı, günümüzde de sürekli bir tehdit olarak bize dayatılan sürgünlere karşı koymalıyız. Metropollerden atılan bu ANA KAYNAGA DÖNÜŞ hamlesini güçlü kılalım.

Mesut
23.7.1988

Komkar Kelle Göstermeye Meraklıdır

Ben bir arkadaşımın evine misafir gittim. Oraya başka birisi 15 Temmuz tarihli Berxwedan sayısını getirmişti. Gazetede ZDF programına ilişkin yazı gözüme çarptı. Merak ederek okumak istedim. Yalnız ben gazeteye karşı olduğum için, arkadaşımın alıp okumak istemedim. Arkadaşım ise, "Benden alacağına bak burada var, gazete dağıtan arkadaştan al" deyince, ben de birisini alıp okudum.

Konuyu fazla uzatmadan size ne diyeceğime geçeyim:

Komkarlılar televizyon programlarına çıkıp kelle göstermeye meraklıdırlar. Ve Alman emperyalizmine yardımcı oluyorlar. Böylelikle Kürdistan ulusal hareketine darbe vurmak istiyorlar. Ben bu komprador takımını çok iyi tanırım. Onlar hiçbir zaman Kürt halkı için çalışmadılar, çalışmazlar da. Ama onların bir ulusun kaderiyle oynamaya hakları yoktur. İnsan diyorsak kendimize, gerçekleri görmek lazım. Kendi görüşüme göre, Kürdistan meselesi, atom bombasından daha tehlikelidir. TC için bu mesele böyle bir durumdayken, o tav-

şan yürekli Komkarlılar Avrupa'da mı Kürdistan'ı kuracaklar? Avrupa'da herkes horoz kesilebilir. Onlar hiçbir zaman kurtuluşun geleceğini aydınlığa çıkaramaz, tam tersine karanlığa götürürler.

Onlara göre bu mesele kan dökülmeden masa üstünde TC ile pazarlık sonucu çözülür. Daha önce belirttiğim gibi, atom bombası gibi tehlikeli bir mesele nasıl kan dökülmeden halle-

dilebilir?

Yeter artık, bu kadar da şerefsizlik olmaz. Bir de televizyona çıkıp utanmadan, PKK çocukları kandırıp cepheye gönderiyor diyorlar. Kürt halkı —cahilse de— o kadar cahil değildir.

PKK, davasında haklıdır. Yaptığı her şeyi tam yerinde yapıyor. Gerçekten yiğit bir örgüttür. Herkes PKK'li olamaz.

Bir yurtsever

BERXWEDAN'a...

Sayın Berxwedan yazarları, gelecek sayılarda biraz da Türk halkına yapılan baskı ve işkenceler haber olarak verilmesinde fayda görüyorum.

Türk kitlesinin desteği artar, kazanımlar olur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine daha çok katılımlar olur.

Bazı Türk gruplarının gazetelerine baktığımızda sadece Almanya'daki işçi direnişlerini yazıyorlar. Sanki Türkiye'deki direnişi bitirmiş, Türkiye ve Kürdistan'da bir şey olmuyormuş gibi. Ama böyle yapmakla kendilerini kandırdıklarına inanıyorum. İsveç'te birçok Türk

derneği vardır. Bunların hepsi de Stockholm'deki federasyona bağlıdır. Federasyon ise, konsolosluk yetkililerinin elindedir. Dernekçiler de "devrimcilerdir." Yani bunlar kendi varlıklarını, yılda bir-iki gazete çıkararak sürdürmeye çalışıyorlar.

Berxwedan dağıtıcıları, gazetey

BERXWEDAN'A HER AY BİR MEKTUP KAMPANYASI SÜRÜYOR

Okuyucularımıza yaptığımız bir çağrıda, okuyucularımızı **Berxwedan'a** her ay, çeşitli içeriklerde bir mektup gönderme kampanyasına katılmaya çağırmıştık. Kampanyamız halen devam ediyor.

Bütün okuyucularımızı bir kez daha resim, şiir, haber ve çeşitli konularda yazılar göndererek, **Berxwedan**'in her ay bir mektup kampanyasına katılmaya çağırıyor ve **Berxwedan** sizlerindir ilkesini pratikte göstermeye davet ediyoruz.

Mini anket

''88 YILINI KİM KAZANACAK?''

İzinden döndünüz, hepimizin bildiği gibi, 1987 yılı, —PKK ile TC arasındaki savaşı açışından— PKK yılı oldu veya en azından onun lehine kapandı. Bu yıl (1988), PKK ile TC arasında bir sınav yılı olarak değerlendiriliyor. Siz Kürdistan'a gidip gördünüz ve tartıştınız. Bu konuda edindiğiniz izlenimleri aktarır mısınız?

İzinden dönenlerden:

1. "Valla iznimi memleketim Urfa'da geçirdim. Yolucağumda bir grup TC askeri de vardı. Bazı şeyler sormak istedim. Nereye gideceklerini sordum. İçlerinden biri sınır boylarında Apocularla savaşımaya gittiklerini söyleyerek, ama hiç istemeyerek gitmek zorunda olduklarını belirtti. Yalnız kendisi değil, bu durumda olan birçok —tanıdığım— arkadaşının da olduğunu söyledi.

Bunun üzerine bir soru daha sordum: 'Apocular kimdir, ne yapmak istiyorlar, neden çekiniyorsunuz onlardan?'

Şöyle cevap verdi: 'Apocular, burada bir Kürt devleti kurmak istiyorlar. Suriye-Türkiye sınırından sızıyorlar. Eten duvar oluşturulduğu halde, nasıl giriyorlar anlayamıyorum. Apocular genellikle askerleri alınlarından vuruyorlar. Bir komutanım anlatıyordu; onların 200 metreden hedeflerine vurabilenler olduklarını söylüyordu.'

'Bu yıl kimin yılı olacak?' sorunuza karşılık, '88 yılı da PKK'nin olacak diyorum. Tüm savaşçılara başarılar diliyorum.'

2. "Ben iznimi Ankara ve Antalya'da geçirdim. Sordunuz bu soru, Türkiye'nin her tarafında konuşulan bir konudur. Tabii mücadelenin aleyhinde konuşanlar da var. Fakat bu durum beni olumlu etkiledi.

Ben de inanıyorum ki bu yıl PKK kazanacak"

3. "İznimi Varto'da geçirdim. Bir akşam, Apocuların geldiğini haber aldık. Bu haber üzerine, 150-200 jandarma, özel tim, komando köye doldu. Elleri tetikte, en ufak bir kıpırdayıta insanı yok edecek vaziyetteydiler. Apocular ne oldu bilmiyorum. Ama köyün dışında bir geri zekalıyı yakalayıp götürdüler.

Düşünüyorum da, bu durumda düşen Türk askeri birlikleri, '88 yılını Apocular karşısında nasıl geçirecekler!'"

4. "İstanbul'dan geliyorum. Öğretmenim. PKK'nin mücadelesini, tanık olduğum tartışmalardan tanıyorum. Buraya gelir gelmez, mücadelenin tartışıldığı yerleri aradım. Pek bilemiyorum ama, bu mücadelenin bu kadar geniş konuşulmasından ötürü, PKK'nin kazanacağına inanıyorum."

5. "Ben Doğu'da (Kürdistan'da) öğretmenlik yapıyordum. Hükümet, 'Gidin Türkçe öğretin de nasıl öğretirseniz öğrettin' diyorlar, anlamıyorum..."

Batı Berlin'den
8.8.1988

Üçüncü Bir Yol Yok

Halkımızın direniş sesi Berxwedan'a, biz yurtseverlere açtığı okuyucu sayfası için candan teşekkür ediyorum.

Benim değinmek istediğim; çeşitli örgütlerde faaliyet yürütmüş, fakat şu an kendilerine "bağımsızım, tarafsızım" diyenlerin konumudur.

Günümüzde Kürdistan'da savaşan iki güç, iki cephe vardır. Biri devrimci, diğeri ise karşı-devrimcidir. Devrim cephesinde PKK, karşı-devrim cephesinde emperyalistlerin desteğindeki TC vardır. O halde üçüncü bir yol yoktur. Hele hele mücadelenin güçlü mevziler kazandığı bu dönemde, "bağımsızım, tarafsızım" diyenlerin durumuna

gülmemek elde değil. Diyaletik materyalizmde "bağımsız, tarafsız" diye bir şey yoktur.

Fakat kendilerini böyle görenler, kitlelerin kafalarını bulandırmaktan, dedikodu yaymaktan başka bir şey yapmıyorlar. Böyle yapmakla, bu kişiler kendileriyle çelişkiye düşmüyorlar mı? Bu, taraf tutmak demektir. Mücadelemize de önyargılı yaklaşıyorlar.

Eğer insanlık onuruyla yaşamak istiyorsanız, sizleri dürist olmaya, devrim cephesine katılmaya çağırıyorum.

Hannover'den bir yurtsever
13.8.1988

''Berxwedan'a Her Ay Bir Mektup'' Kampanyasını Candan Destekliyorum

Sevgili Kürdistanlı yurtseverler!

Gazetemiz Berxwedan'ın "Berxwedan'a her ay bir mektup kampanyası"na katılmak, yüzyıllardır düşünceleri kafalarına hapsettirilmiş biz Kürdistan insanları için kaçırılmaz bir fırsattır.

Bir Kürt insanının düşüncesine getirilen baskı bizde aileden başlar. Hangimiz daha küçük bir çocuk iken söylediğimiz bir laftan, kelimeden dolayı büyüklerimizden dayak yememiştik ki? Sonraları değişti mi bu durum sanki? 15-20 yaşlarına gelmiş bir genç, Kürdistan'da olsun, bu modern Avrupa'da olsun, ailede düşüncesini özgürce açıklayabiliyor mu? Babalar veya büyükler çocuklara söz hakkı vermeyerek, en ufak bir konuşmada çocuklara sopayı basarak, azarlayarak halen günümüzde bile küçük bir kral rolünde değiller mi?

Ya Kürdistan kadınları? Hangi gün kendilerine söz hakkı verildi, düşüncelerini açıklamaları için? Söyledikleri bir laf yüzünden Türk ordusundan dayak yemeyi öğrenerek gelip kendilerinde bunu uygulayan kocalarından ne kadar dayak yediler; yiyorlar, azarlanıyorlar?

Sadece aileyle mi sona eriyor düşünceye getirilen baskı? Ya sömürgeciler!

Aslında en büyük suçlu, sorunlarımızın temel kaynağı bu cellat sömürgecilerdir. Binlerce insanımızı düşüncesini açıkladı diye yatırmadılar mı işkence tezgahlarına? Katletmediler mi yüzlerce insanımızı, bağımsız ve özgür bir Kürdistan düşüncesini savundukları için? Halen işkence etmiyorlar mı vahşi sömürgeciler, insanlarımız düşüncelerini açıkladıkları için?

Günümüzde bile düşünce özgürlüğünden dem vuran Ba-

tı Alman emperyalistleri, insanlarımızı düşünce suçundan dolayı içeri atıyorlar, görülmemiş insanlık dışı baskıları uyguluyorlar insanlarımızı karşı. Sömürgeciler de uşağı oldukları emperyalistlerden aldıkları cesaretle halen insanlarımızı düşüncelerinden dolayı işkencehanelerde katli ediyorlar.

Niçin?

Düşünceden korktukları için.

Demek ki düşünceyi geliştirmek, daha da bilinçlenmek, daha doğru, bilimsel ve tutarlı düşüncelere sahip olmak çok önemli bir şeydir. Bu özellikle biz Kürtler için daha da önemlidir. Çünkü bize düşüncemizi açıklama hakkını ne ailemiz, ne de çevremiz verdi. Bu hakkı, sömürgecilerden ve emperyalistlerden ise hiç görmedik.

Ama düşünceler, eğer açıklanıyor, başka insanlar bundan haberdar oluyor veya yazıya dökülüyorsa önem taşırlar ve en önemlisi de pratikte uygulanıyorsa... Yoksa bir insanın kafasındaki düşüncenin pek büyük bir önemi yok.

Bakın Emile Zola adında bir düşünür bu konuda ne diyor:

"Ancak yazıya geçmiş düşüncelerin değeri vardır; geri kalanlar, boş çırpınıslardan, rüzgarların alıp götürdüğü bir saatlik hayallerden başka bir şey değildir."

O halde çeşitli konularda düşüncelerimizi açıklama fırsatını bize veren gazetemiz Berxwedan'ın çağrısına kulak verip; "Berxwedan'a her ay bir mektup kampanyası"na katılmak ve düşüncelerimizi yazmak için kaleme sarılalım.

Bir Kürt yurtseveri
B. Azadî

CANIM KÜRDİSTAN'IM

Ne zaman bir şiir yazmak istesem
Ellerim vatan yazar canım Kürdistan'ım
Ne zaman oturup hayale dalsam
Aklıma o güzel toprak gelir canım Kürdistan'ım

Ellerimi Mazlumlara uzatışımda
Geceleri rüyamdan uyanışımda
Gurbet ellerinde her ağlayışımda
Umudum sen oldun canım Kürdistan'ım

İşyanlar yükselir zindanlara doğru
Bedenimiz yöneldi dağlara doğru
Gözlerimiz yollarda vatana doğru
Herkesin gözü sendedir canım Kürdistan'ım

Vatanımızdan kopuk yaşıyoruz burada
Umutsuz dolaşırız bu beton sokaklarda
Kim ölmeyi istemez Alarengi altında
Seni unutamayız canım Kürdistan'ım

Bijî PKK-ERNK-ARGK!
Bijî serok APO!

Dörverden'den Devran

AĞUSTOS MEKTUBU

Mücadelemizin Geliştiğini Daha İyi Kavırıyoruz

Bizlerin olan Berxwedan'ın (sayı 58) çağrısını okuduğumda kaleme sarıldım ve bu Ağustos mektubumu yazdım.

Konu: Günümüzde gelişmekte olan ulusal kurtuluş mücadelesini kavramak ve mülteciliği anlamak.

Ülkemizdeki mücadelenin gelişmesini yayınlarımız dışında, burjuva basınından, Türk faşist burjuvazisinin en yetkili ağızlarından, tek umudumuz olan kurtuluş mücadelemize yurt içinde ve dışında yapılan komplolardan ve hatta emperyalist ülkelerin başı olan ABD'nin parlamentosunda yapılan tartışmalardan anlıyoruz ki gelişmektedir ve giderek "Her şey bağımsız ve özgür bir Kürdistan" şiarına yaklaşmaktadır.

Artık bugünden sonra kalıp mücadelenin haklılığı ve haksızlığını tartışmak, mücadeleye şüpheyle bakmak, kaçınıklığı maskelemek deve kusunun saklanması benzer.

Saflaşmanın ve düşmanın ülkemizden kovmanın zamanı çoktan gelmiş, geçiyor bile.

Gelelim mülteciliğe: Dünya devrimlerini okuyan her insan, mülteciliğin mücadelelerde bazen gerekli olduğunu, hatta önemli roller oynadığını, mücadele veren güçlerin taktik değiştirip ülkeden çıkabileceklerini bilir. Yani anlayacağımız mülteciliğin de bir değer ve haysiyeti vardır.

Peki o zaman kaçın opörtünist ve reformist mültecilere ne demeli? Onlar mülteciliği nasıl ele alıyorlar? Avrupa'da nasıl bir pratiğin sahipleri oldukları çok iyi biliyor.

Türk faşist sömürgeciliğinin ekonomik politikası sonucunda halkımız senelerdir sürgün ediliyor. Aç, işsiz bırakıldığı için Türkiye metropollerine ve Avrupa'ya göç ediyor. Vs. vs.

İşte yukarıda bahsettiğim tipteki veya mülteciliği kendileri için süreklileştiren güçler, düşmanın ekonomik siyaseti sonucu Avrupalara göçmüş olan insanlarımızı "ekonomik mültecilersiniz" deyip kendileri gibi olan Avrupalı sosyalistlerle her gün insanlarımızı aşağılamaktadırlar.

Bu "militanlarımız" ekonominin toplumların değişiminde nasıl rol oynadığını bilmiyorlar mı?

İnsanlar politikayı istedikleri için yapmazlar, ihtiyaçları insanı politika yapmaya zorlar.

Bu mülteci militanlar, iyi bilsinler ki, ekonomik nedenlerle Avrupa'ya gelen emekçi halkımız, Partisine sahip çıkacaktır. Kaynağa dönüş

Hürriyet Gazetesi ve Bazı Karanlık Çevrelerin Yeni Bir Oyunu

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yeni provokasyon ve komplolar geliştirilmeye çalışılıyor. Faşist Türk sömürgecilerinin direkt yönlendirmesi ile uluslararası alana da yansıtılmak istenen komplo ve provokasyonlarla, ulusal kurtuluş mücadelemiz lekelenmek isteniyor.

Palme Cinayeti ve Yeni Bir Provokasyon

Son birkaç ay içerisinde İsveç'te yoğun bir biçimde yeni-gündeme gelen Palme cinayeti ve bu cinayetin sorumlularını açığa çıkarma yönündeki tartışmalar sonuca ulaşırken, Türk MİT'inin kaleminden ve bazı karanlık çevrelerin iddialarına dayanılarak Hürriyet gazetesinde Mehmet Ali Yula'nın imzası ile 3 dizilik bir yazı yayınlandı. Yazıda Palme cinayeti üzerine, Hürriyet gazetesinin yeni bir senaryosu işlendi.

Başından sonuna kadar MİT kaynaklı yazıda, Palme cinayetinin sorumlusu olarak PKK gösterilmeye çalışılıyor. M. Ali Yula'nın yazısına göre, Palme'yi PKK'nin vurduğuna dair var olan belgeler kaybolmuş ve bu belgelerin peşine Avrupa polisi ile birlikte PKK yönetimi de düşmüştür. Tam bir polisiye mantık ve düzmece bir sürü olayın sıralanması ile yazılmış olan yazı, Palme cinayetinde yer alan Türk MİT'inin açığa çıkmış olan yüzünü gizlemeye yönelik olarak kaleme alınmış. Başta sona kadar yazıda Türk MİT'inin Palmeyi katletmede aldığı rol gizlenmeye çalışılmıştır.

M. Ali Yula tarafından 3 günlük bir yazı dizisinde (23-24-25 Ağustos) sözkonusu edilen belgelerde Palme hakkında "PKK yönetiminin vur emri olduğu" yazılıyor. Bunun yanı sıra, PKK'ye yakın bir kaynak diye verilen ve kim olduğu belli olmayan karanlık bir çevrenin iddialarına da yer verilmiş ve PKK Genel Sekreteri'nin Özal ile Suriye gezisinde otonomi için görüşme yapacağı biçiminde bir iddiaya da yer vermiştir. Yazı böylesine asılsız iddialarla doldurularak, 1. sayfada ve manşetten üç gün üstüste yayınlandı.

Bu yazı dizisinin ardından 30 Ağustos 1988 tarihli Hürriyet gazetesinde M. Ali Yula, yeni bir haber ile ortaya çıktı. Sözkonusu belgeleri elinde bulunduran "Halil" kod isimli birinden bahsetmeye başladı. Bu kişi ile çeşitli görüşme maceraları da yaşadığını söyleyen MİT kimlikli muhabir, bir de arkadan resmini yayınlamış. Bu Yeni iddialarla birlikte oynamak istediği oyuna zemini biraz daha uygun hale getirmeyi amaçlıyor. Sözkonusu kişiyi İsveç ve Alman polisi ile de görüştüren M. Ali Yula yakında belgenin açıklanacağını da sözlerine eklemeyi unutmamış(!)

Buradan da görüldüğü ki, oynamak istenen bir provokasyon adım adım uygulamaya konulmak isteniyor. MİT, Palme cinayetindeki rolünü gizlemek için yeni bir taktiğe başvuruyor. Sahte isim ve belgeler arkasında, yeni bir bulanık ortam yaratmayı amaçlıyor. MİT'in bu görevini ise, bu sefer Hürriyet'ten M. Ali Yula üstlenmiş durumda.

Hürriyet gazetesinde böyle bir yazı dizisine neden bu dönemde başlandı? Sözkonusu yazıda, bu bilgileri 1988 yılının başında eline geçtiğini iddia eden Hürri-

yet gazetesi, neden bu kadar bekledi? Eğer bu bilgiler kendisine ulaşmışsa, neden daha önce yayınlama gereği duymadı da bugün yazıyor? Bu ve benzeri sorularımızı çoğaltabiliriz. Şimdi bunlara kısaca cevap verelim.

İsveç'te Patlak Veren Skandal ve Sonrası Gelişmeler

İsveç'te eski Adalet Bakanı Anna Greta Leijon, Hans Holmer ve yayıncı Ebbe Carlsson'un geliştirmek istediği yeni bir oyun, ortaya bir skandalın çıkması ile birlikte, fiyasko ile sonuçlanmıştır. Bunun üzerine eski Adalet Bakanı istifa etmiş ve adı skandala karışan diğer kişiler hakkında da KU'da (Anayasa Komisyonu) dava açılmıştır. Bu dava ve bu davaya ilişkin olarak sürdürülen soruşturma ve mahkemelere ilişkin gelişmeleri geçen sayımızda duyurmuş-tuk.

İsveç tarihinde görülmemiş bir skandalın ortaya çıkması Leijon'un istifa etmesi vb. gelişmeler, Palme cinayetine PKK'nin adını karıştırmaya yönelik olarak düzenlenen komploların fiyasko ile sonuçlanması ardından açığa çıktı. Yine, bu sorgulamalar sırasında İsveçli bir tekel sahibinin Ebbe'ye 2 milyon kron yardımda bulunarak, maddi olarak finanse ettiği açığa çıktı. Bütün bu gelişmeler içerisinde olayla yeni bağlantılar tespit edildi.

En önemli bağlantı ise, silah uzmanı olarak bilinen ve evinde İsveç'te bulunması yasak silahların yanı sıra, Hans Holmer'in korucularına özel olarak getirttiği silahlar ile MİT'e ait bazı dökümanlar bulunması durumunun açığa çıkmasıdır.

Bütün bu gelişmeler ile birlikte, Palme cinayetinde yer alan güçlerin (MİT-SÄPO-CIA) ortaklığı daha açık bir şekilde ortaya çıktı. MİT'in Palme cinayetinde üstlendiği rolün böylesine gizlenemez bir şekilde açığa çıkması, faşist Türk rejimini de telaşa boğdu. Bu gelişmelerle birlikte, MİT-SÄPO-CIA ortaklığı üzerinde daha da belirgin bir şekilde dikkatlerin toparlanmasını engellemek için yeni yönelimlere ihtiyaç vardı.

Hürriyet'deki Yazı Dizisinin Amacı

Hürriyet gazetesinin MİT kimlikli muhabiri M. Ali Yula yeni bir provokasyonu tertiplemede kilit bir rol ile görevlendirildi. Adı ve resmini yayınlamadığı sahte PKK'li yönetici ise, bu senaryonun bir parçası haline getirildi. Halil isimli bu "yönetici" Hürriyet'te belgelerin elinde olduğunu açıklıyor.

Hürriyet gazetesinin böylesi bir dönemde bu yazı dizisini ve provokasyonu geliştirmeye başlaması bir tesadüf değildir. Or-

taya atılan senaryo en sıradan insanları bile inandırmayacak bir bayağılıkta. Polisiye filmlerdekinin çok düşük bir kalitesi ile hazırlanmış olan senaryoya gizemli bir hava vermek için de bir sürü sahte buluşma, görüşme tertiplenmiş. Bunların hepsini düşürmüş olan M. Ali Yula, bazı ayrıntıları unutmus olacak ki, yine de kendi yalanını ele vermekten kurtaramıyor kendisini.

Alman ve İsveç polisi hareketine geçiyor, ama bunda Hürriyet'in MİT kimlikli muhabiri M. Ali Yula'yı aracı olarak kullanıyor. Bu tuhaf iddiaya kimi inandıracaklar. Önce kişilerden bahseden M. Ali Yula, şimdi bir kişiyi açığa çıkardı. Yakında sahte bir belge ile de ortaya çıkarsa buna kimse şaşırmasın. Çünkü bu tür komploculuk Türk MİT'i ve Türk burjuva basının karakterinde vardır.

Şimdi, Hürriyet böyle bir diziye, MİT'i kurtarmak ve PKK'nin adını lekelemek ve yeni provokasyonlara zemin hazırlamak için başvurdu. Kendileri dışında hiçbir çevrenin ciddiye bile almadığı bu yazı dizisi ile Hürriyet gazetesi, Türk MİT'inin öteden beri Palme cinayetini PKK üzerine yıkmaya çalıştığının yeni bir düzeye vardırması için, bu yazıya gerekine duyuyor.

Böylesi bir provokasyonun tertiplenmesi tabii ki sadece Hürriyet gazetesi ve MİT kimlikli muhabiri ile de sınırlı değildir. Bunda MİT'in ve uluslararası komplocu güçler ile bazı provokatör-karanlık güçlerin de yer aldığı inkar edilmezdir.

Sözkonusu çevrelerde iddiala-

rının tutmayacağını çok iyi biliyorlar. Şimdiye kadar düzenlenen bütün provokasyonlar gibi bunun da boş çıkacağı daha ilk günde belli oldu. O halde böylesi komplocu-provokatif yönelimlere girmelerinin anlamı nedir?

Son dönemlerde, İsveç'te meydana gelen gelişmelerle birlikte, Palme cinayetine PKK'nin adını karıştırmaya çabaları büyük bir fiyasko ile sonuçsuz kaldı. PKK'ye yüklenilmek istenen iddiaların asılsızlığı, artık inkar edilmez bir şekilde ortaya çıktı. Bunun yanı sıra, başta İsveç kamuoyu olmak üzere, Avrupa kamuoyu ve basını Palme cinayetine PKK'nin adını karıştırmaya inanmadıklarını açıkça dile getirmeye başladılar.

İşte ortaya çıkan bu tür gelişmeler ortamında, cinayette rol oynayanlar belirginleşti. Bütün dikkatler SÄPO-MİT-CIA'ye çevrildi. Tarihsel suç ortaklığı belirgin bir şekilde ortaya çıkmaya başladı. İşte, Hürriyet gazetesi Türk egemen sınıflarının bu komplocu ve terörist yüzünü gizlemek için yeni bir provokasyonu geliştirme ihtiyacı duydu. Sözkonusu yazıyı da bu amaçla alelacele bu dönemde yayınlamaya başladılar.

Bu kez bir şeyler tutturabilmek için, ortada bir belge ve kişilerin adı dolaşmaya başladı. Bu kez acele etmek istemeyen MİT, bilgilerini adım adım açıklamaya başladı. Böylece bir inandırıcılık da kazandırmaya çalışıyordu. 23-25 Ağustos'ta çıkan yazıda bahsedilen kişi ve belgeler, bu kez 30 Ağustos gün-

kü sayıda "Halil" ismi verilerek, belgelerin elinde bulunduğu kişi olarak hayali senaryonun 2. perdesi tamamlandı.

Sahneye konulmak istenen provokasyonun bu 2 perdelik oyunla bitmeyeceği açıktır. MİT yeni isim, yeni eleman ve yeni

İSVEÇ'TE KU (ANAYASA KOMİSYONU) SORGULAMALARI VE SONUÇLARI

Son dönemlerde İsveç'te yaşanan gelişmeler önemli sonuçlara da yol açtı. KU'da yapılan sorgulamalarda, Palme cinayetinde gerçek suçluları gizlemeye çalışanlar ve hukuk dışı uygulamaları yürütenler ile MİT bağlantılı faaliyet gösterenler açığa çıktı.

KU'da yapılan sorgulamalar gerçeğin açığa çıkmasına yol açtığı gibi, İsveç kamuoyu ise PKK'ye yönelik saldırı ve iftira kampanyasının fiyasko ile bitmesinde büyük bir çaba gösterdi. Bütün bu gelişmeler ve gerçeğin açığa çıkması ile birlikte, kamuoyu, Palme cinayetine adı karıştırılmak istenen PKK ve bu vesileyle Kürt halkının lekelenmeye çalışılan bağımsızlık mücadelesinin meşruluğunu bir kez daha teyid ettiler.

Hele MİT ile ilgili dökümanların evlerinde bulunduğu skandal sahipleri Hans Holmer, korucusu P.O. Karlsson ve diğerlerinin adlarının yeni skandallara karışması gerçeğin daha net bir şekilde açığa çıkmasını birlikte getirdi. Soruşturma sürecinde sözkonusu bu çevrelerin ortaya çıkan durumları olayın bağlantılarını birçok yönüyle ortaya çıkardı.

İsveç başsavcılığının Palme cinayetinde PKK'nin rol oynayabileceği kuşkusunun yersiz olduğunu açıklaması ve Palme cinayeti soruşturmasının yönünü başka taraflara kaydırmasına rağmen, sözkonusu çevreler bunda ısrar ederek, yeni komplolara yönelmişlerdir. Bir önceki sayımızda da duyurduğumuz gibi Ebbe Carlsson'un bir numaralı tanığı dediği Mehmet Oktay adlı MİT ajanının kimliği bizzat İsveç basını tarafından deşifre edilerek durum açığa çıkarıldı. İsveç basını sözkonusu bu tanığın Türk MİT'i tarafından böyle bir bilgi verilmeye zorlandığını açıkladılar.

Yayınacı Ebbe'nin ve kendisiyle homoseksüel ilişki içinde olduğu Hans Holmer'in bir numaralı şahidi de MİT ajanı çıktı. Bu gelişmelerde sözkonusu bu çevrelerin kimlerle ortaklık içinde olduklarını çok açık bir şekilde ele vermektedir. MİT, SÄPO ve İsveç polis teşkilatı içindeki bir grubun, Palme cinayetini PKK'nin üstüne atma çabalarının kaynağı ve amacı da bu gelişmeler ile birlikte daha da açığa çıkmaktadır.

İsveç'te ortaya çıkan bu gelişmeler ve 9 Kürt yurtseveri üzerinde süren uygulamalar demokrat kamuoyunun yoğun bir tepkisine yol açmaktadır. İsmet Çelepli ve ailesi üzerindeki psikolojik işkence uygulamaları Prof. Dr. Borga tarafından verilen bir raporla belgelendi. Yine, diğer 8 Kürt yurtseverinin belediye sınırları dışına çıkmaları engellenerek aynı uygulamalara maruz kalmaktalar. Çelepli bu uygulamalar karşısında Norveç'e iltica etmiş, daha sonra buradan iade edilmeyeceğine dair güvence alamadığından Stockholm'e geri dönmüştür.

NETİCEDE YİNE GERÇEK...

(İsveç/Berxwedan):

Neticede de yine gerçek kazandı. İsveç Anayasa Komisyonu-KU, Ebbe Carlsson skandalı ile ilgili görülen 18 kişiyi sorguladı. Sorgulamanın ilk bölümü hakkında daha önce yazmıştık. Sorgulamanın ikinci bölümünde perde arkasında başrolü paylaşımların sorgulanmaları dikkat çekici.

Daha önce sorgulamanın birinci bölümünde sorgulanan İsveç Polis Teşkilatı Şefi Nils E. Ahmansson, skandalın baş oyuncularından Ebbe Carlsson'un elinde oyuncak olmadığını belirtmek istediğinden dolayı tekrar sorguya çekilmek istendiği-

yip görelim.

KU'nun ikinci dönem sorgulamasında sorguya çekilenler sırasıyla şöyle konuştular:

İsveç Polis Teşkilatı Şefi Nils E. Ahmansson: "Ben asla Ebbe'nin elinde oyuncak olmadım. Adalet Bakanı Anna Greta Leijon'un Ebbe'yi görevlendirdiğini bildiğim için, Ebbe'ye güvenebildim. Ondan yararlanmaya, bilgi almaya çalıştım."

Adalet Bakanlığı Müsteşarı H. Hecksher: "Ebbe Carlsson'un ifadeleri sarsıtcıdır."

Başbakanlık Müsteşarı (Başbakan Ingvar Carlsson'un en yakın adamı) Kjäll Larsson: "Ebbe'nin teorisi ilginç idi. A-

karşı Palme'nin katilinin bulunmasına katkı sağlamak için bunu yapmıştır. Fakat yanlışlık yapmıştır. Mektup yazmamalıydı. Eğer seçimi kazanırsak Anna'ya bakanlık vereceğiz"

4 Ağustos 1988 akşamı, KU-Anayasa Komisyonu'nda sorgulamaların bittiği gece, İsveç televizyonu kanal-1'de, Ebbe Carlsson-skandalı ve yapılan sorgulamalar üzerine canlı bir tartışma programı yapıldı. Bu programda yer alan konuşmacılardan bazıları konu ile görüşlerini kısaca şöyle açıkladılar:

Vatandaşlık Kurumu Sözcüsü Prof. Anna Christiansen: "Bu ne rezalet? Neler oluyor bu ülkede? İnsan hakları nerede kaldı? Hukuk güvencesi ayaklar altına alınıyor. Kürtler belediye sınırları içerisinde hapiste tutuluyor. Bu ne demektir? Bunun benzeri başka bir Avrupa ülkesinde yoktur. İsveç bu insanların haklarını bu şekilde çiğneyen tek ülkedir."

ARBETE gazetesi başyazarı Lars Enqvist: "Ebbe Carlsson'un getirdiği yeni bir şey varsa, o da İsveç'in silah ticaret ve kaçakçılığı ile ilgili bölümüdür. Ama ilginç olanı şudur ki kimse bu konuda çıt çıkarmadı."

Rahip Lennart Koskinen: "Bazı insanları ön göstererek özünde ezilen bir halka karşı haksız durumlara giriliyor. Oysa bu konuda gerçek meydandadır. Bunu iki defa gördük. Kürtlerin her bir taraftan terörist olarak mühürlenmesi büyük bir haksızlık."

VPK-Sol Komünist Partisi eski genel başkanı C.H. Hermansson: "Her şeyden önce şunun altını çizerek belirtmek istiyorum. Anna Christiansen'e sonuna kadar katılıyorum. Kürtlerin bu şekilde açık haksızlığa uğramaları çok derin üzüntü vericidir. Artık çok açık bir şekilde meydandadır ki bu yapılanlarla gerçek katil korunmuştur."

Toplum araştırmacısı Olof Petterson: "Anna Greta Leijon'un bu şekilde mektup yazması, yetkiyi kötüye kullanmaktır."

Bu gelişmeler olurken Hans Holmer ile koruma polisi P.O. Karlsson'un adı yeni bir skandala karıştı. Bu skandaldan direkt sorumlu olarak ise, Hans Holmer görülüyor.

Karlsson'un 1986 Ekim'inde İsveç'e girmesi yasak olan gizli dinleme cihazlarını soktuğu, evinde bulunan faturalardan açığa çıktı. Bu işte satıcı rolünü ise, evinde MİT belgeleri bulunan Carl-Gustav Östling üstleniyor.

Holmer'in, PKK izi araştırmalarının, başsavcı Cleas Zaime tarafından reddedildiği bir dönemde, bu cihazları satın aldığı ortaya çıkıyor. Zaime, ortaya çıkan skandal sonrasında yaptığı açıklamada bu olayı, Holmer'in "kanunları ne kadar çiğneyeceğinin bir göstergesi" olarak yorumladı. Başsavcı Magnus Sjöberg ise, "Bu tür şeylerin vuku bulması, son derece ciddi ve korkunçtur" açıklamasını yaptı.

Bu gelişmeler karşısında başrahip Ingmar Simonsson ve meclis üyesi avukat Hans Göran Franck, "terörist" damgası ile damgalanmak istenen Kürt yurtseverlerin savunmalarını üstlenmek istediklerini Svenska Dagbladet gazetesine açıkladılar.

Kürt Halkının Dostları örgütünün üyeleri de olan meclis üyesi avukat Fanck, başrahip Ingmar Simonsson ve eski meclis üyesi ve başrahip muhafazakar Märten Werner, Ebbe Carlsson'un Olof Palme cinayetine karıştıkları yönünde 9 Kürt hakkında yaptıkları açıklamayı geri almasını ve kamuoyu önünde özür dilemesini istediler.

Hans-Göran Franck, İsveç'i, insan haklarını çiğnediğinden dolayı 28 Temmuz'da Avrupa Komisyonu'na şikayet etti. Hans-Göran yaptığı bir açıklamada şunlara değindi: "Avrupa Komisyonu'nun bu konuya açıklık getireceğine inanıyor ve İsveç'e özgü olan terörizm kanununun Avrupa Mahkemesi'nde ele alınacağını sanıyorum." Bunun yanı sıra, Hans-Göran Franck, Malmö'de yaptığı basın toplantısında, "Dünyada İsveç'inkine benzer, Kürtler üzerinde yapılan uygulamalar sadece ve sadece Türkiye'de vardır" dedi.

Bütün bu gelişmeler ve son olarak KU'da yapılan sorgulamalar ve bunun üzerinde basında süregelen tartışmalar gerçeklerin daha da açığa çıkmasını sağladı.

KU'daki sorgulamaların ikinci bölümüne ilişkin olarak İsveç muhabirimizin gönderdiği bir haberi olduğu gibi yayınlamayı uygun gördük. Sözkonusu haber açıklamalarımızı tamamlar nitelikte.

Bütün bu gelişmeler ile birlikte, İsveç'te Palme cinayeti ve diğer birçok komplonun ardındanki gerçekler daha da gün ışığına çıkmaktadır. Türk MİT'ini kurtarmaya Hürriyet gazetesinin son çırpınışı da yetmeyecektir.

Federal Savcının Açıklamaları

Hukuksuzluğu Savunuyor

Batı Alman yönetiminin Kürdistanlı yurtseverlere karşı uyguladığı hukuk dışı uygulamaları savunan Federal Savcı, temelsiz iddialara dayanmak istiyor.

Federal Almanya Başsavcısı Kurt Rebmann Karlsruhe'de yapmış olduğu bir basın toplantısında yeni açıklama ve iddialarla ortaya çıktı. Tutuklu bulunan Kürt yurtseverleri bu yıl içerisinde Düsseldorf'taki mahkemeye çıkaracağını söyleyen Federal Başsavcı, Batı Almanya ve diğer Batı Avrupa ülkelerinde birçok protesto gösterisi ve işgalinin gerçekleştiğini açıkladı.

Toplam işgal ve gösteri sayısı bir yıl içerisinde 146'yı bulduğunu açıklayan savcı, bunları ise bir tehdit olarak değerlendirmiştir. Yurtseverlerin üzerlerindeki haksız uygulamaları protesto etmek için başlattığı bu gösteri ve işgalleri bile farklı yorumlayan Federal Savcının, gerekçelere dayanmak istediği de ortadadır.

Federal Savcı açıklamasının bir başka yerinde Frankfurt'ta yapılan gecede PKK Genel Sekreteri'nin "tutukluların serbest bırakılmaması halinde bir yüksek hakim veya savcının kaçırılmasının veya öldürülmesinin planladığını da" belirtiyor. Ne böyle bir açıklama yapılmış ve ne de böyle bir gecede PKK Genel Sekreteri konuşmuştur, ne de konuşmacılar böyle bir açık-

lamayı yapmıştır.

Böyle bir olay olmadığı halde Federal Savcı neden böylesine iftira dolu açıklamaya gereksinim duymaktadır. Hukuka bağlılık yemini içmiş olan Federal Savcı, kendi kanunlarını bile çiğneyerek, bazı hayali senaryolara dayanmak istiyor.

Aslında Alman yönetimi, Kürt yurtseverlerine karşı yürüttüğü davada tam bir sıkıyıkılığı yaşıyor. Elinde yurtseverleri tutacak, kendi açıklamalarına gerekçe oluşturacak hiçbir kanıt yok. Bu nedenle bu tür yönelimler içerisine girmektedir. Hatta, bu açıklamaları ile yeni bir provokasyonun geliştirilmesine de zemin hazırlıyorlar. Alman gizli polisinin tarihinde sık sık rastlanan komploları tezgahlayarak, tutuklular üzerinde yeni oyunlar tertiplemek istiyorlar. İşte, Federal Savcı bu açıklaması ile de buna zemin hazırlıyor.

Halkımıza ve öncü gücü PKK'ye karşı geliştirilen bu tür saldırılara karşı bütün yurtseverlerin uyanık olması gerekir. MİT ve diğer emperyalist ülkelerin gizli servisleri, PKK'ye karşı yeni komplo ve provokasyonlara yönelmekte. Bu oyunları boşa çıkarmak ve halkımızın öncüsü PKK'yi "terörist" gösterme çabalarına karşı mücadele edilmelidir.

Alman Federal Savcısı yaptığı bu son açıklama ile, hukuk dışı uygulamalarını bizzat kendi ağız ile belgelemiştir. PKK'ye yönelik yeni oyunlar düzenleme amacı taşıdığı da bu açıklamaları ile belgelenmiştir. Kamuoyu da Batı Alman yönetiminin Kürt yurtseverlerine yönelik saldırı ve tutuklamaların nede-nini böylece daha iyi anlamıştır.

12 EYLÜL FAŞİST CUNTASINI 8. YILINDA PROTESTO EDİYORUZ

Faşist cuntanın 8. yılına girmesi nedeniyle Batı Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde protesto miting ve yürüyüşleri düzenleniyor. 12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelişinin yıldönümü ve silesiyle düzenlenecek protesto miting ve yürüyüşlerine bütün anti-faşist Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçilerin katılması için çağrılar yapıldı.

Bu yıl Almanya'nın Karlsruhe kentinde 12 Eylül faşist cuntasını protesto miting ve yürüyüşünü düzenleyecek olan Feyka-Kurdistan, bütün devrimci, demokrat ve yurtseverlere de çağrıda bulunarak bu protesto eylemine katılmalarını istedi.

Feyka-Kurdistan dağıttığı bildiride, yürüyüşün bir amacının da Almanya'da halen tutuklu bulunan 13 Kürt devrimci yurtseverine yönelik uygulamaları protesto olduğunu açıklıyor. 12 Eylül faşist cuntasını protestoya çağıran Feyka-Kurdistan aynı zamanda Batı Alman cezaevlerinde bulunan 13 Kürt yurtsever ve devrimcisi ile dayanışmayı yükseltmeye de çağırıyor.

Almanya dışında Fransa, İsviçre, Hollanda, Danimarka vd. ülkelerde de faşist cuntayı protesto yürüyüş ve mitingleri yapılacaktır.

Bütün ilericileri, demokratları, devrimcileri faşist cuntayı protesto eylemlerine katılmaya, Kürdistan ve Türkiye halklarıyla dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

10.9.1988
Saat 09.00'da
Markplatz-Karlsruhe

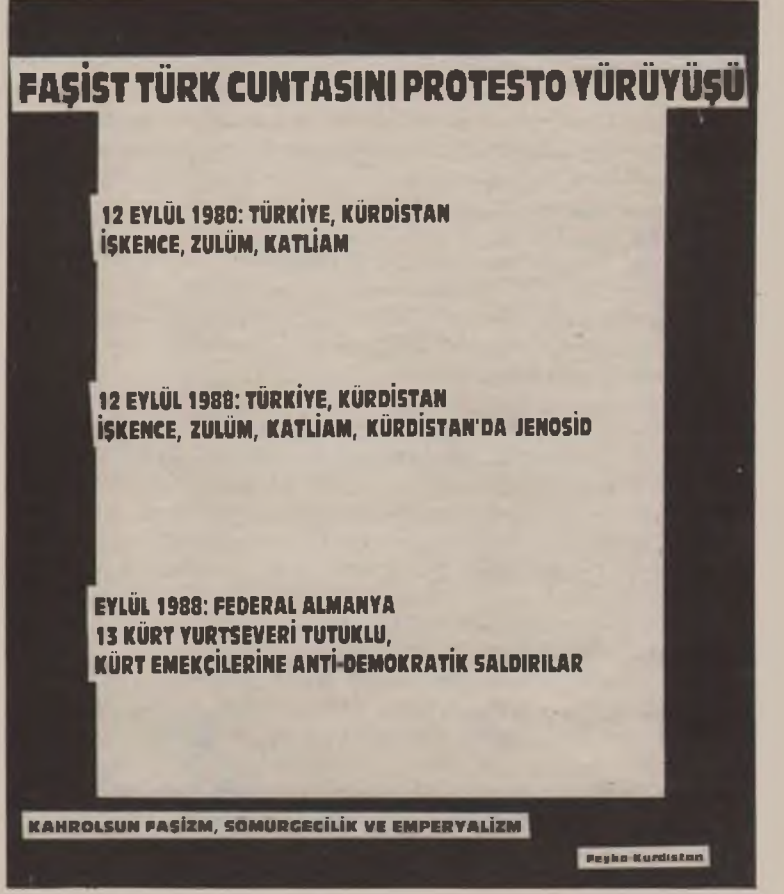
Paris'te Ortak Protesto

Paris muhabirimizin bildirdiğine göre, bu yıl 9 örgüt ortak protesto yürüyüşü düzenliyor. 4 Eylül 1988 günü yapılacak olan protesto miting ve yürüyüşüne Av. Dev-Genç, Devrimci Dayanışma, Direniş Hareketi, ERNK Fransa Taraftarları, HDÖ Taraftarları, İşçi Gerçeği,

MLSPB Taraftarları, Sosyalist-Fransa taraftarları, THKP-C (Acilciler) ortak olarak katılıyorlar.

Ortak olarak dağıtılan çağrı bildirisinde, bütün anti-faşist güçler, kişiler protesto eylemine katılmaya çağrıldı. "Yaşasın Kürt ve Türk halklarının mücadele birliği!" sloganının kullanıldığı ortak eylem bildirisinde Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçi, ileric, devrimci ve demokratlara çağrıda bulunuldu. "Bugün önümüzde duran görev, Türkiye'de süren demokrasi ve sosyalizm mücadelesini, Kürdistan'daki ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini yükseltmek, ona güç vermek ve dayanışma eylemleri örgütlemektir" denilen bildiride protesto eylemine güçlü bir katılım çağrısında da bulunuluyor.

Yürüyüş 4 Eylül 1988 günü saat 14'te başlıyor. Toplanma alanı ise Gare de L'est.

8. Yılında Faşist Türk Cuntası Çöküşe Gidiyor

Kürdistan ve Türkiye halklarının üzerine bir kâbus gibi çöken faşist Türk sömürgeciliği, işkence, zulüm ve katliamla dolu 8 yılını geride bıraktı. Bu süreçte özellikle de Kürdistan'da uygulanan karşı-devrimci uygulamalar korkunç boyutlara ulaştı. Çağımızın en gerici ve vahşi diktatörlüğünün uygulandığı Kürdistan ve Türkiye'de faşist cunta, halklarımızın korkunç bir kasabı olarak, Hitlerden aşağı kalmayan yöntemleri uygulamaktadır.

Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini ve Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini bastırmak için, askeri-faşist bir darbe gerçekleştiren yönetim el koyan ordu, bu amacına ulaşmak için Kürdistan ve Türkiye halklarına karşı azgın bir karşı-devrimci savaşı başlattı. Şehir ve kırsal alanda yoğun operasyonlar yaparken, binlerce kişi tutuklanarak cezaevlerine dolduruldu, yüzlerce devrimci sokakta ve dağlarda, işkencede katledildi. Faşist cunta kendisine en temel görev olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini bastırmayı aldı. Bu bakımdan, devrimcilerin üzerine çağın tanık olduğu en vahşi ve en barbar yöntemlerle saldırdı.

Askeri-faşist bir darbeye karşı hazırlıklı olmayan Türkiye ve Kürdistan'daki sol güçler, bu azgın saldırılar karşısında varlıklarını koruyamadı, önemli darbeler aldılar. Birçok hareket bütün önderlerinin de tutuklanması ile birlikte, bir dağılma sürecini yaşadı. Askeri-faşist darbenin saldırıları karşısında duramayan sol güçler, yurt dışında çekilmek zorunda kaldılar. Düzenli bir geri çekilmeyi bile yaşamayan sol güçler, bu bakımdan da olumsuz bir durumu yaşadılar.

Faşist cunta, Kürdistan halkına ve öncü gücü PKK'ye karşı azgınca saldırmış ve yaygın tutuklamalara girişmiştir. PKK, önemli sayıda kadro ve sempo-tizanının tutuklanmasına rağmen,

önemli sayıda bir kadro gücünü Filistin-Lübnan sahasına çekmeyi başarmış ve yeni dönemin hazırlıklarına girişmiştir.

Faşist cunta, ekonomik alanda ve devletin yeniden faşist bir temelde kurumlaşmasında da yeni tedbirlere başvurmuş ve içerisinde bulunduğu bunalımı aşmaya çalışmıştır.

1983'lere gelindiğinde, içerde Türkiye devrimci muhalefeti ile Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin alçalması sonucu, içte hakimiyetini pekiştirmiş olan faşist cunta, kendisini başarılı saymaya başladı. Devrimci gelişmelerin bir daha gelişmesini bulamayacağına kendisini inandıran faşist Türk cuntası, rahatlık içinde programını uygulamaya yöneldi. Kendisine 3 yıllık ömür biçen faşist Türk cuntası; Anayasa, seçim ve partiler kanunu ile faşizmi kurumlaştırdı.

1983'le birlikte, programını gerçekleştirme önünde ciddi bir engel görmeyen faşist Türk sömürgecileri, yoğun bir karşı-devrimci uygulamaya da yöneldiler. Cezaevlerinde devrimcilere peşpeşe toplu idam cezaları verilmeye başlandı. Böylece tasfiye süreci tamamlanmak isteniyordu. Cezaevleri direnişinin kırılması ile birlikte faşist rejim durumu daha fazla hakim bir hale gelecekti. Ancak PKK'nin cezaevi direnişi bu planı da boşa çıkardı.

Faşist-askeri cuntanın bütün hazırlıklarına ve programını uygulamada ciddi bir engelle-cezaevleri dışında- karşılaşmadan 1983 sonlarına kadar gelmesine rağmen, büyük bir hazırlık sürecini bu dönemde tamamlayan ve ulusal kurtuluş savaşını yükselten PKK'nin mücadelesi karşısında bütün programını altüst olmaktan cunta şefleri kurtaramadılar. PKK, 15 Ağustos 1984'te gerçekleştirilen devrimci atılımı, aynı zamanda faşist rejimin 4. yılını da büyük bir direnişle karşıladı. Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı azgın bir saldırıyı

yönelten faşist rejime karşı devrimci direniş mücadelesi PKK'nin şahsında ve faşist rejim daha 4. yılını dolduramadan geliştirildi. Bu, halklarımızın faşizme ve karanlık bir rejime karşı cevabının PKK'nin eylemliliğinde en anlamlı bir şekilde dile gelmesidir de.

Bugüne kadar programını -cezaevleri hariç- ciddi bir engelle karşılaşmadan uygulama olanağına kavuşmuş olan faşist rejime karşı yükselen bu direniş, halklarımızın can düşmanı bir rejime, meydanın terk edilemeyeceğinin de açık bir kanıtı oldu. 15 Ağustos Atılımı ile büyük bir şok geçiren faşist rejim, programını uygulamakta büyük bir çıkmaza girdi. Nitekim askeri-faşist cuntanın en yetkili ağızları, 15 Ağustos Atılımını kendi programlarını uygulamaya karşı gelişen bir eylem olduğunu açıkladılar.

Evet, 15 Ağustos Atılımı, faşist rejimin Türkiye ve Kürdistan halkları üzerinde oluşturmak istediği yapının parçalanmasında ve halklarımıza gerçek direniş yolunun gösterilmesinde büyük bir öneme sahiptir. Çünkü, faşist rejime meydanın boş olmadığı ve halklarımızın da kendi temsilcileri ile bu faşist uygulamalara karşı koyacaklarını çok açık bir şekilde gösterdi.

Faşist-sömürgeci rejime karşı PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşı, rejimin askeri, siyasi ve ekonomik politikalarını uygulanamaz bir hale getirmiştir. Büyük bir çıkmaza sürüklenen rejimin iç bunalımları da büyük bir artış göstermiştir.

12 Eylül askeri faşist darbesi ile birlikte, sivil burjuva klikler de tasfiye edilerek, genelkurmaylık ülke yönetiminde tek söz sahibi haline gelmiştir. Faşist darbenin kendisine gerekçe yaptığı "terörizmi ve bölücülüğü" önleme amacı, 15 Ağustos Atılımı ile birlikte rejimin başarısızlığının açık olarak kanıtlandığı bir alan haline gelmiştir. Sivil burjuva kligi "terörizmi ve

bölücülüğü" önleyememe ile suçlayan askeri cunta, aynı çıkmaz içine bu kez kendisi daha ağır bir şekilde sürüklenmiştir. Ekonomik alanda peşpeşe alınan başarısızlıkların da buna eklenmesi, sivil burjuva klikleri daha fazla konuşur ve cuntaya karşı ses çıkarır bir konuma getirmiştir. Sivil burjuva muhalefet, askeri cuntayı kendi dönemlerindeki daha ağır bir bunalıma sebebiyet vermekle suçlamaya başlamıştır.

1984'ten günümüze gelindiğinde hem rejimin kendi iç çatışmalarının ve hem de ekonomik, siyasi ve askeri bunalımın yoğunlaştığını daha açık bir şekilde görmekteyiz. Evren-Özal'ın, programlarını sonuna kadar götürmediklerinden dolayı yönetimde bulunma sürelerini uzatmaya çalıştıkları çok açık bir şekilde görülürken, muhalefet ise yönetime talip olmaktadır. Bu yoğun çelişkiler ortamında rejim siyasi bir çözüme gidemediği gibi, bunalımı çözmek için başvurduğu erken yerel seçim ve bunun getirdiği referandum bile bunalımı daha da ağırlaştıran gelişmeler olarak ortaya çıkmaktadır.

Rejimin kendi içinde tarihinin en ağır bunalımını yaşadığı bu ortamda, Kürdistan'da muazzam bir gelişme seviyesini yakalayarak, yoğun bir gerilla savaşına dönüşen ulusal bağımsızlık mücadelesinin yanısıra, Türkiye'de de gençlik ve işçi hareketlerinde bir kıpırdamanın gelişmesi ve yaygınlaşması bunalımı daha da içinde çıkılmaz bir hale getirmektedir.

Kürdistan'da 1986 yılı yazı ile birlikte gerilla savaşına dönüşen bağımsızlık mücadelesi, yaygın gerilla eylemliliği ile TC'ye tarihinin en ağır kayıplarını yaşatmakla kalmıyor, TC'nin yıllardır Kürdistan üzerinde oluşturduğu siyasi, askeri, ekonomik vd. yapıyı da işlemez

bir hale getirmektedir. 1987 yılında sömürgeci rejim Kürdistan'ın bütününe özel yönetim uygulamaları içerisine aldı. 1 yıllık süreyi bulan bu özel yönetim uygulamaları, Kürdistan'da yükselen gerilla savaşı karşısında tutunamayarak boşa çıktı.

İşte her yeni bir yıldönümünün daha da yükselen ulusal kurtuluş savaşı ile karşılandığı faşist-sömürgeci rejim bugün tam bir çöküşü yaşıyor. İçine düştüğü ekonomik, siyasi ve askeri bunalımdan bir türlü kurtulma çaresi bulamayan faşist rejim çırpındıkça ölüm batağına daha da saplanmaktadır.

8 yıl süresince Kürdistan ve Türkiye halklarına karşı tam bir vahşeti gerçekleştiren ve çağın tanık olduğu en korkunç zulmü ve işkenceleri uygulayan faşist rejim, bugün bütün yaptıklarının hesabını veriyor. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşı sadece Kürdistan ve Türkiye halklarını çağın bu baş belasından kurtarmıyor, aynı zamanda bölge halkları üzerindeki önemli bir karşı-devrim tehditini de ortadan kaldırıyor. Bugün vurduğu darbelerle bu canavarı zayıflatıyor, hareket edemez duruma getiriyor ve nihai sonu olan ölümüne daha da yakınlıştırıyor.

İlericiler, Demokratlar, Devrimciler ve Tüm Bölge Halkları

8. yılına, çöküşe giden bir rejim olarak ulaşan faşist rejimin yık

Kürdistan halkına dost bir Alman gazetecisi ile yapılan röportaj:

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine daha fazla yakınlık gösteren dost çevrelerin ve demokrat şahsiyetlerin sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Bu vesileyle halkımız ve mücadelemiz ile çeşitli halklar arasında dostane ilişkiler yoğunlaşmakta ve güçlenmektedir. Alman gazetecisi Dr. Dieter FALK, Kürdistan'a ilişkin yazdığı yazılar ve gazetelerde yayımladığı haberlerle, bu konuda çeşitli çabalar sergilemiş ve tanınmış bir dosttur. Çabalarını daha iyi anlayabilmek, mücadelemize olan yaklaşımını kendi sözlerinden okuyucularımıza sunmak amacıyla, kendisiyle aşağıdaki röportajı yaptık.

BERXWEDAN

“PKK’ya Saldırı Yönelten Tüm Güçler, Yurtdışını Kendilerine Rahat Bilenlerdir...”

— Bonn kenti ve çevresindeki Kürtlerin hemen hemen tümü, sizi bir Kürt gibi görmektedir. Kürtler ve Kürdistan üzerine yazdığınız yazılarla, onların sempatisini kazanmış bulunmaktasınız. Kürtlerle olan ilişkileriniz ve bu çabalarınız ne zamandan beri mevcuttur.

— İlk defa, 1975 yılında Barzani önderliğindeki mücadelenin yenilgisi ertesinde, Kürtler üzerine yazmıştım. O zamanlar ben, bilgilerimi Irak Komünist Partisi'nden alıyordum. Belirli oranda IKP'nin etkisi altındaydım da... Sadece bu kaynaktan bilgileniyordum, çünkü o dönem gazetecilik mesleğimden henüz yeni ve çok acemi idim. Zaten Kürtlerle herhangi bir ilişkim de yoktu. Bazen, çeşitli gazete ve dergilerden de bilgi edinmeyi deniyordum, fakat bu bilgiler de, daha çok Alman solundunda ve örgütlerin görüşünü yansıtıyordu. Kanımca buna rağmen, Kürt sorununa ilişkin yazdığım o ilk yazılar, Alman solu içinde bir yenilikti.

Daha sonra ilk defa 1981 yılında Kürtler ile doğrudan ilişki içerisine girdim. Kuzey Kürdistan'dan olan bu Kürtlerin çoğunluğu, Alman ve Türk devletinin felsefesinde, bölücülerdi. O dönemde bir "üçüncü dünya ülkesi" olarak Türkiye ile de ilgileniyor ve bu amaçla çıkan bir sol dergiye yazılar da yazıyordum.

Kürtlerle olan ilk ilişkilerim, DDKD'li olanlar ile olmuştu. Gazetecilik mesleğimin bazı ihtiyaçlarına göre, onlarla kişisel ilişkiler içerisine girmiştim. O zamandan bu güne, Kürdistan'a olan ilgim gittikçe güçlendi ve Kürdistan sorununa sürekli eğildim.

— Şu ana kadar, Kürtler ve Kürdistan üzerine yoğunca yazdınız. Elinizde bir hayli bilgi olsa gerek... Kürtler size ne gibi bilgiler sundular, hangi çalışmalarınıza ne katkıları oldu?

— Çok çeşitli bilgi ve katkıyı sundular. Hemen hemen tüm Kürt partileri ve grupları bana ilgi gösterdi. Mektup yazdım, tüm parti ve dernekler mektuplarımı cevaplandırdı ve isteklerini yerine getirdi. En fazla bigiyi DDKD bana verdi, ya da iletti, fakat çoğu zaman doğru olmayan bilgileri aksettirdiler.

Bazı konularda hiç de dürüst davranmadıklarını sonradan anladım.

Kürdistan İşçi Partisi-PKK'ye yönelik ağır itham ve eleştirilerde bulunduğum dönemlerde, Kürdistan Komite'nin Köln şubesi uzun bir dönem benimle ilişki aradı ve ağır eleştirilerimi cevapladı. Bu temelde ortaya çıkan ilişkilerimiz sürecinde, Kürdistan Komite'nin bana verdiği bilgiler, gazetecilik çalışmalarına küçümsenmeyecek bir destek ve bana gerçekleri görmede büyük bir yardım oldu.

— Son dönemlerde Kuzey Kürdistan'daki silahlı mücadele üzerine uzun ama olumlu yazılar yazdınız. PKK önderliğinde geliştirilen bu mücadeleyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Özel bir konumu içeren bu soruna değinmeden önce, genel ideolojik yaklaşımımla temel almak istiyorum. Ben ne bir Alman milliyetçisiyim, ne de Kürt milliyetçiliğinin bir destekçisiyim. Diğer halklar konusunda olduğu gibi, sadece Kürt Özgürlük Hareketi'nin zafere ulaşmasını arzuluyorum ve bu konuda her türlü dayanışmacı çaba içinde olmak istiyorum. Algılayabildiğim oranda, her şeyden önce, ulusal sorunun çözüme kavuşması gerektiği düşüncesindeyim. Ulusal kurtuluş hareketleri sınıfsız bir topluma gitmek için, insanın insan tarafından sömürülmesine karşı verilen mücadelenin bir parçasıdır ve hatta ilk adımıdır. Zaten, son dönemlerde sosyalist ülkelerde ortaya çıkan gelişmelerden de anlaşılacağı gibi sosyalizm, sınıfsız topluma gitmede sadece bir ön adımdır. Hiçbir zaman ve hiçbir şekilde, ulusal sorunlar böyle kendi kendine ve otomatikmen çözüme kavuşamaz. Hele böylesi sorunu olan bir ülke, sosyalizmi yaşamıyorsa, toplumsal ve ekonomik bakımdan gelişmemişse ve geri kalmışlığın izlerinden henüz kurtulamamışsa, sorun bir o kadar daha ciddi ve karmaşıktır. Eğer bir halk bu halkı eziyorsa, iki halkta özgür olamaz. Ezen ulusun özgürlüğünün temeli, ezilen ulusun özgürlüğüdür.

Bu ideolojik bakış açısı ile, Kuzey-Batı Kürdistan'daki özgürlük savaşımını anlıyorum ve yorumlamaya çalışıyorum. So-

run benim için ideolojiktir ve bu nedenle Kürdistan proletaryasının savunucusuyum, Kürt halkının kurtuluşundan yanayım. Fakat aynı şeyi Türkiye halkı ve proletaryası için de arzuluyorum. Çünkü bugün sovenist ve sömürgeci olan hakim ideoloji, bu halkı ve ileri ögelerini de sömürmekte, baskı altında tutmaktadır.

15 Ağustos 1984'te PKK'nin başlattığı silahlı mücadele, 1980'de faşist askeri cuntanın kesintiye uğrattığı devrim hareketinin, Türkiye ve Kürdistan'da yeniden örgütlendirilmesi ve sürekliliğine kavuşması için, son derece ileri bir adımdır. Bu Atılım net bir şekilde gösterdi ki, egemen güçlere her koşulda darbe vurulabilir ve mücadeleyi böyle yürütmek, göçmen koşullarında yurt dışında bildiri dağıtmaktan, geceler yapmaktan ve yürüyüşler düzenlemekten daha kolaydır. Silahlı mücadele aslında tek amaç ve devrim mücadelesinde tek seçenekte değildir. Ancak dünya devrimleri tarihi ve deneyimleri, özellikle de ulusal özgürlük hareketleri bizlere şunu göstermiştir: İran'da olduğu gibi, çok özel baskı durumları dışında, silahlı mücadele olmadan Türkiye gibi ülkelere başka mücadele biçimlerini yürütmek öyle kolay değil ve hatta bazen imkansız gibidir de. Çoğunlukla egemen sınıfları baskı altına almanın tek yolu, silahlı mücadele olmak zorundadır. Sınıf mücadelesinin çerçevesi dahilinde ve ulusal özgürlük hareketinin saflarında silahlı mücadele, birincil politik seçenek ve çaredir. Kaldı ki, gerilla savaşı veren güçlerin kendisi de biliyor ki, böyle bir seçeneğin kuralları dahilinde olan bir gerilla silahlı mücadelesi, askeri açıdan düşmanın düzenli ordusu karşısında kesin zafere gidemez, ama düşmanı çok cepheden yıpratır, korkutur ve duruma göre parça parça zaferler elde edebilir. Bundan dolayı da silahlı mücadelenin zaferi ya da yenilgiye uğrayışı, bu durumlarda askeri ölçütlere vurulamaz, önemli olan onun yarattığı siyasi etkileri ve sonuçlarıdır. Bu bakış açımdan hareketle, PKK'nin büyük bir sonuca ve büyük bir siyasal zafere ulaştığını söylüyorum.

Kuzey Kürdistan'daki Kürt Ulusal Hareketinin 1984 öncesi durumuna baktığımızda, kaybedecek hiçbir şeyi olmayacak kadar zayıf ve gelişmeden yoksun olduğunu teslim etmek zorundayız. Silahlı mücadelenin başlatılması, en azından Kürdistan, Türkiye ve uluslararası alanda "Kürt sorunu"na yeni yaklaşımların hızlandırılmasına ve bu sorunun ivedi olarak tartışılmasına önemli bir gerekçe oldu. Türkiye solu ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi arasında da safların belirginleşmesinde öncül bir rol oynadığını bir öncekine eklemek gerekir. En önemlisi de, hem politik ve hem de ideolojik alanda, egemen güçlerin başaşağıya gidişinin sağlam bir mevzisini Kürdistan ve Türkiye halklarına sundu. Ayrıca, emperyalist sistemin bir parçası olan Türkiye burjuvazisinin Kürdistan'daki silahlı mücadele ile zayıflatılması ve çıkmaza sokulması etkilerini emperyalist metropol ülkelerin burjuvazisi üzerine kadar da taşımakta ve böylece Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, kendisi ile özgür bir toplum kurmak isteyen metropol

ülkelerin sol güçleri arasında düzenli ve sağlam bağları oluşturmaktadır.

— Yurt dışında bulunan bazı Kürt hareketleri, çalışmalarının merkezine PKK'nin verdiği silahlı mücadeleye karşı olmayı koymuşlardır. Aynı şekilde, bazı bölge komünist partileri de, Kuzey Kürdistan açısından silahlı bir mücadele için zamanın gelmediğini ve koşulların olmadığını savunuyorlar. Silahlı mücadelenin başlatılması üzerinden 4 yıl gibi bir zamanın geçmesine ve pratikte de mücadelenin kesintiye uğramayacağını ispatlanmasına rağmen, bu güçler halen de PKK karşıtı çalışmalar ve PKK'ya yönelik saldırılar içerisindedirler. Bugüne kadar edindiğiniz tecrübeler ışığında, bu çeşitli grup ve partilerin Kürdistan'a dönüşü gerçekleştirerek, PKK'nin yanında silahlı mücadeleye katılabileceklerini düşünebilir misiniz? Umut verici herhangi bir unsuru görebiliyor musunuz?

— Çok açıktır ki, PKK'ye saldırı yönelten tüm güçler, yurt dışını kendine rahat bilenlerdir. Fakat buna rağmen görüşlerini de yeniden ele almak, bazı değişikliklere gitmek zorunda kalmışlardır. Kendileri ile konuşulduğunda, aslında hiçbir Kürt grubu veya partisi silahlı mücadeleyi yadsımıyor. Sorun daha çok bu güçlerin bakış açısında, Kürdistan'ı kavrayış sistemtiklerinde kendisini gösteriyor. Bilimsel olmayan bakış açısıyla Kürdistan'a yaklaşan güçler, aynı zamanda başından beri PKK'nin varlığına tahammül etmeyenlerdir. Yanlış düşünceler içerisinde olduklarından da, PKK'nin yükselttiği mücadele gönüllerince değildir. Daha çok PKK karşıtıdırlar ve PKK'yı inkar etmek durumundadırlar.

Askeri faşist cunta koşullarında gerçekleşen PKK'nin ülkeye dönüş hareketi, bu güçlere önemli zararlar vermiştir. Kendi dar bakış açısından sıyrılarak, geriye dönüş sorununa sağlıklı ve doğru yaklaşan hiçbir güç yoktur. Bu güçlerin stratejisi, baştan beri günübirlik bir çalışma zemini üzerinde kurulmuştur. Onlar için karanlığın hüküm sürdüğü koşullarda bir silahlı mücadeleyi hazırlamak, direniş içerisinde yaşamasını bilmek gibi bir sorun halen de olmamıştır. Zaten Kürdistan'da halk arasında bir zeminlerinin de kalmadığını çok iyi biliyorlar. Kısacası, bildiğim kadarıyla, diğer Kürt parti ve gruplarından silahlı mücadeleye hazırlık yaptıklarına dair hiçbir işaret yoktur. Bu durumda önleminde sadece bir yol vardır; PKK'nin verdiği silahlı mücadeleye karşı olmak. Bunu da zaten yapıyorlar. Onların hayal ettiği biçimde bir silahlı mücadele, hiçbir zaman gerçekleşmeyecektir.

Mevcut durumda eğer ARGK'nin mücadelesi biraz daha gelişir ve tüm baskılara rağmen, Kürdistan'da biraz daha yer edinirse, hiçkimse artık PKK'nin yolunun doğru olmadığını söyleyemeyecektir. O zaman da bu güçlerin kendisi, PKK'ye ve silahlı mücadeleye yönelik saldırılarında haksız olduklarını teslim edeceklerdir. Kaldı ki, görüşleri şimdiden mahkum olmuştur. Yok eğer bu mücadele gerilerse veya tümüyle durursa, Kürdistan halkına korkunç bir

zarar verecektir. Kürdistan halkının kalbinde kocaman bir yara açacak ve Kürtlerin isyana olan inançlarını çok uzun bir dönem için söndürecektir. Ama böylesi bir durum olsa dahi, diğer güçlerin haklılığı kanıtlanmayacaktır. Bence bu güçlerin tutturacağı en doğru yol, tezi yok PKK'nin yanında yer almak ve önlerinde duran ulusal mücadeleye hızla katılmaktır. Bu güçler kendilerini KDP ve KYB ile kıyaslamasın, çünkü bunların gerek önderlikleri olsun gerekse de pêşmerge güçleri olsun, Güney Kürdistan'da on yıllardan beri süregelen devrim hareketinin parçalarıdır ve Kuzey Kürdistanlı güçlerin benzeri bir mülteciliği yaşamamışlardır. Yurt dışında üslenmiş bu güçlerin yapacağı tek doğru şey PKK'ye omuz vermek ve zaferine ortak olmaktır.

Tüm bunları söylerken, diğer Kürt partilerinin halkları için hiçbir şey yapmadıklarını elbette iddia etmiyorum. Ama PKK karşıtı savaşım içinde oldukları müddetçe de, doğru yolu bulamayacaklardır. Büyük hatalar içerisindedirler ve umut ediyorum ki, PKK'ye yönelik saldırılarına son verirler.

— Alman solu içerisinde Kürdistan sorununun ele alınışı üzerine neler diyebilirsiniz?

— Üzülerek söylemek zorundayım ki, bu son yıllar içerisinde

Diyarbakır zindanından birkaç ay önce çıkan D. Azat yoldaşın, Diyarbakır zindanında PKK'lı savaş tutsaklarının çıkardığı ÇANDİYA BERXWEDAN dergisine yazdığı mektubun bir nüshası elimize geçti. Olduğu gibi yayınlıyoruz:

“Duygularımız, yüreklerimiz içerde ve dışarıda birleşmiş...”

ÇANDİYA BERXWEDAN'A MEKTUP

Can yoldaşlarım bilmem ki satırlarıma nereden ve nasıl başlayayım. Meğer dönmeler arasında seçim yapmak da zormuş. Ancak herhangi bir noktadan başlamalıyız. Tıpkı mücadeleye başladığımız gibi.

Bir fırtınaymışçasına esiyor duygularımdaki coşkun kabartı. Yalnızlığa hiç mi hiç gelemiyor yüreğim sizden ayrı. Bir türlü sizden ayrılamıyorum. Nedir beni bu illet zindana bağlayan diyorum kendime; yoldaşlarımdır diye haykırıyorum.

Sizinle az mı yattım? Az mı beraber işkence gördük? Teslimiyeti, ihaneti az mı lanetledik? Az mı direndik? Hiç de azımsanacak gibi değil.

Hayriler, Mazlumlar, Kemaller, Ferhatlar ve diğer zindan şehitleri bende yaşamım boyu silinmemecesine bir iz bırakmışlar. Bu anlamlı iz bende başka bir etki yapmış. Üstümdeki bu derin etkileri ne genç oluşlarından ne de silahsız oluşlarından. Bu engin etkileşimlikleri bizim için ve insanlık onuru için ölüme gittiklerinde yatar.

O dönemi, o dönemi yaşayanlar bilir. Bunun için biz, zindan şehitlerimizin önemini daha iyi bilmeliyiz. Çünkü mücadeleye, Partiye ve insanlığa kazandırılmamızdaki payları büyüktür.

Aslında bunları size anlatmaya, belirttiklerimi size yönelik yazmaya gerek yoktur. Çünkü, siz bunları en az benim kadar biliyor ve duyumsuyorsunuz. Fakat gel gelelim yüreğimin, duygularımin müsaade etmemesi de vardır. Yoksa buna ihtiyacınız olduğu için değil.

Altı yıl, altı ay, yirmi gün sonra Diyarbakır zindanından tahliye oldum. 1987'nin aralık ayıydı tahliyemin gelişi. Tahliyem bildirildi. Arkadaşlar da hazırlanmamı söylediler. Artık ayrılma duygusunu ya-

şıyordum. Tahliye bana çok zor gelmişti. Nedeni de derinlerde olduğu için anlayamadım, çıkaramadım.

Koşuş ortasında arkadaşlara sarıldım, onlarla öpüştüm. Vedalaşma zamanı gittikçe yaklaşıyordu. Buna nasıl dayanacaktım. Ama benim başka bir tesellim vardı: İçeridekilerden ayrılacağım, dışarıdakilerle kucaklaşacağım. Bu bana umut veriyordu, beni ayakta tutuyordu. Yoksa düşüp bayılabilirdim. Yoldaşlık ilişkilerini bilmeyen bu duyguları da bilemez.

Kapı açıldı arkadaşlar da beni alkışladılar. Bu gür ve coşkulu alkışlar benim içindi. Fakat bu alkışlarda bin bir ümit, saygı ve sevgi vardı. Yoldaşlarımdan benden bir şeyler istediğini ve beklediğini anlamlı bakışlarından çık-

arıyor ve hissediyordum. Bu hissin tüm ağırlığını omuzlarımda duyumsuyordum.

Yepyeni bir görevle karşı karşıyaydım. Arkadaşlarımdan fısıltıları kulağımda çınlıyordu: “İki kişilik mücadele edeceksin, iki kişilik” diyenleri vardı.

Bir söz vermiştim ve bu beni hep ilgilendirdi. Davaya, Partiye, halka ve insanlığa bağlı kalacağıma dair bir sözüm idi. Evet söz vermiştim. Partimi, halkımı, yoldaşlarımı ve insanlığı her şart altında savunacaktım. Yoldaşlarım koşuşta bana sarılırken, kulağıma fısıldarlarken tek tek söz veriyordum.

Kapıdan dışarı çıktığımda, zindanlardaki, dağlardaki ve bütün dünya devrimlerindeki şehitlerin anısına bağlı kalacağıma, zindanlardaki, dağ-

lardaki ve diğer tüm yoldaşlarımı unutmayacağıma dair kendi kendime sessizce and içtim.

Çağdışı ve insanlığın yüz karası olan sömürgeciliğe, faşizme, emperyalizme, ırkçılığa, köleci emellere, insanları sömürenlere, faşist Türk burjuvazisine ve onun işbirlikçileri olan uşak-hain feodal kompradorlara karşı mücadele edeceğime diye, seminer çalışmalarında, eğitim çalışmalarında, ikili veya grupsal sohbetlerde hep belirtmişim. İşte bu gerçekleşmeliydi, kandırmaca değil.

Yoldaşlar; bizi kandıranları ve söz verip kaçanları tanıyorsunuz. Onlar bizi değil, kendilerini kandırmış, bilmelidirler. Çünkü tarih böylesi anlamlı ve kutsal bir görevi daha başka bir nesile yüklememiştir. İşte bu kutsal görevden kaçmak kendi kendini kandırmaktan başka bir şey değildir.

Tam bir hafta Diyarbakır Jandarma Nezarethanesi'nde askerlik için bekletildim. Kefaletle bırakıldıktan sonra köye gittim. Bir anda kendimi tanıdığım insanlar arasında buldum. Çocuklar gençleşmiş, gençler ise baba olmuşlardı. Gençlerin çoğunu tanıyordum. İnanınız birini babasıyla karıştırdım. Bana, “Beni tanıyor musun” diye sordu. Ben, “Sen M... değil misin” dedim. “Hayır o benim babamdır, babam” diye karşılık verdi. Biz hepimiz gülmekten kırıldık.

Gördüğüm kadarıyla bana karşı büyük bir saygı ve sevgi vardı. Bunu inkar edemem. Yalnız, “Halen akıl tutmamış” diyenler de vardı. Oysa gerçek akılsızların ve zavalıların kendileri olduklarını bilmiyorlardı.

Tam bir ay geçmişti ve halen rêhevalleri (yoldaşları) görememişim. Ziyaretçilerimin gelmesi nedeniyle dikkat çekilir, ayıp olur diye aramaya koyulmadım. Fakat ufaktan araştırmalara başlamıştım.

Bir gün evde annemle başbaşa oturuyorduk, ikindiye doğruydı. Köylümüz olan bir genç evimize geldi. “Gel otur” dedik. “Hayır işim vardır” dedi. “Ne işin varsa söyle” dedim. Hem el parmaklarıyla hem de sözle, “Çar hevalli mala me ne, banga te dikin.” (Dört arkadaş evimizdedir, seni çağırıyorlar) dedi. Birden ayağa fırladım: “Halen ordalar mı” diye sordum. “Evet” dedi. “O zaman haydi sen önümden git ben de arkadan geliyorum” dedim. Sabırsızlık içindeydim, hemen gittim.

Evet ilk kez ARGK'nin modern gerillalarıyla karşı karşıyaydım. Birbirimize sarıldık, öpüştük, hasret giderdik. Kurtuluş gücümüzün insanlarıydı bunlar. Onlar silahlarıyla, sırt çantalarıyla, şalvarlarıyla, çefyeleriyle birer pêşmerge idiler. Damarlarım titriyor, kaslarım geriliyor,

yüreğimin atışları hızlanıyordu. Parti bayrağını, Kürdistan bayrağını bana gösterdiler. Ali yoldaş tarafından bayrak açıldığında, ayağa kalkıp saygı duruşuna geçmemiz gerektiğini söyledi. Ve bu bilmediğim bir kuraldı. Nerede olursa olsun, evde olsun, dağda olsun bu geçerli bir kuraldı. Biz beş kişi idik. Ama kendimizi bir ordu gibi hissediyorduk. Bu dört gerilladan biri ARGK Bölge Komutanı Ali yoldaştı. (Derik çatışmasında Mardin Eyalet Sorumlusu M. Emin ASLAN yoldaş ile birlikte, 80 civarında faşist ordu askerini öldürdükten sonra şehit düştü.)

Üç gün üç gece köyde kaldılar. Çeşitli sorunlar üzerine ve değişik konularda konuştuk, tartıştık. Tabii ki gündemimizin birinci konusuna sizinle ilgili (cezaevi) konuşmaları oluyordu. Sonradan mücadele, örgütlenme sorunları üzerinde görüş belirttik. Örgütlenme ağlarının güçlendirilmesi gerektiğini vurguladık. Ali yoldaş belirli bir sakatlığım nedeniyle savaşamayacağımı (gerilla olarak bildiği için başka alanlarda bölge ve bölge dışında yapılması gereken bir işle ilgili görevler verdi. Bundan sonra zindandaki mücadelem kesintisiz olarak dışarıda devam edecektim. Çok önemli görevler yüklenmişim. Artık önemli olaylarla karşı karşıya idim. Bundan böyle tüm çaba, bilgi, tecrübe ve enerjimi harcamam lazımdı.

İşte bu bilinçle yine saflarınızdayım. Duygularımız, yüreklerimiz içerde ve dışarda birleşmiş, bütünleşmiş bir durumdadır.

Sizin zindan direnişçiliğiniz Türkiye zindanlarında ve siyasi ortamını hareket ettirici rol oynamış ve yeni olumlu ideolojilerin tohumlarını attığına inanıyorum. Pratik bunu daha da ispatlayacak. Evet Türkiye ve Kürdistan zindan direnişçiliğine önderlik etmeniz, dışarıdaki mücadelemize denk düşüyor. Bu bizi sonsuz sevindiriyor, mutluyuz ve sizin bu mücadeleyle gurur duyuyoruz. Büyük olumlu etkilerini Kürdistan başta olmak üzere Türkiye metropollerinde, Ortadoğu'da, Avrupa'da ve dünyanın her yerinde göstereceğini sağ kalabilirsek göreceğiz, duyacağız. Ve sonradan sizin tekrar mücadelemize uygun şekilde eylemler yapmanızı isteyeceğiz. Evet zindanlardan dağlara, dağlardan tekrar zindanlara; okullara, fabrikalara ve tarlalara ve ve ...

Yazarak bitemiyor, bitmeyecek... Ama kesmek lazım yine de...

Size geç yazdığım için özür dilerim. Bu da sizi unuttuğum anlamına gelmez.

Hepinizi özlemle kucaklar, gözlerinden öper, yaşlı ve genç yoldaşlarımdan zindan direnişlerinde başarılar diler, sevgi ve saygılar diliyorum.

Cezaevi Üzerinde Yeni Komplolar

1988 yılı ile birlikte, bütün cezaevlerinde, faşist-sömürgeci rejimin uygulamalarını protesto etmek ve insanca yaşam koşullarını sağlamak için direniş eylemleri bir dalga gibi yayıldı. Başta Diyarbakır'da olmak üzere, diğer cezaevlerinde de savaş esiri ve devrimci tutukluların açlık grevi biçimindeki direniş eylemleri yaygınlaştı.

Cezaevlerinde yoğunlaşan bu direnişler sonucunda, tutuklular insanca yaşam koşullarını daha da genişletirken, tek tip elbise gibi uygulamaların kaldırılmasını sağladılar. Devrimciler cezaevlerinde yükselttikleri direnişlerini, önemli kazanımları ile geçirdikleri bir aşamaya vardırıdılar.

Cezaevlerinde yükselen direniş karşısında bir kez daha yenilgi alan faşist rejim, savaş esirlerinin kazanımlarını gaspetmek için yeni komplo ve saldırılara yöneldi. Diyarbakır cezaevinden birçok devrimci başka cezaevlerine sürgün edildi. Savaş esirlerine, gönderildikleri cezaevlerinde, kazandıkları hakları verilmek istenmedi; bu-

nun üzerine yeniden yaygın direnişler başladı. Bu direnişler, karşısında faşist sömürgeciler geri adım attılar.

Fakat komplo ve saldırılar durmadı, buna yenileri eklendi. Bu kez tutuklu yakınlarını pasifize etmek için yeni saldırılar gündeme getirildi. Bayram görüşünde düzenlenen bir provokasyonla tutuklu yakınları pasifize edilmek istendi. Ama tutuklu yakınları, faşist polisin saldırılarına karşı taş ve sopalarla da olsa karşı koydular. Böylece oynanmak istenen bir oyunu daha boşa çıkardılar.

En son Adalet Bakanlığı tarafından cezaevlerine gönderilen bir genelge ile birlikte yeni bir komplo ve provokasyon uygulamaya konuldu. 1 Ağustos'ta uygulamaya girmesi istenen tek tip elbise giydirmeyi dayatma, aynı zamanda tutukluların elde ettiği kazanımları da yeniden gaspetmeyi hedeflemektedir. Tek tip elbise yeniden dayatılırken, tutukluların insanca yaşam yolunda elde ettikleri kazanımlar da yeniden gaspedilmeye çalışılıyor.

Tek tip elbisenin zorla da olsa

giydirilmesini isteyen Adalet Bakanlığı böylece işkenceler arkasındaki gerçek yüzüyle açığa çıkarken, aynı zamanda yeni komplolar peşinde olduklarını da açığa çıkarmışlardır. Adalet Bakanlığı, eğer cezaevleri bu uygulamayı başaramazlarsa, ek ekipler göndererek zorla da olsa giydireceklerini de genelge ile bildiriyor. Çanakkale E Tipi Cezaevi Müdürü Behsat Demir, bütün koğu temsilcilerine yönelik olarak, "Tek tip elbise giymezeniz, 3 günde bir disiplin cezası uygulayacağız, infazlarınızı yakacağız" tehditinde bulunmuştur. Ve bu açıklamanın ardından, ceza uygulanmasına da başlanmıştır.

Çanakkale cezaevinde koğu temsilcileri Filiz Öğretmen, Mehmet Özgen, İzzet Köylüoğlu, Ertan Yıldırım, Ülkü Darıcioglu, Ömer Oğuz, Cengiz Arabacıoğlu, Murat Özer, Erhan Tuskan yaptıkları açıklamada, cezaevinde toplu infaz yakmaya yönelik uygulamalara başkaldırdıklarını belirterek, bütün ilericileri, devrimcileri, demokratları baskı —ceza— işkence ve infaz yakmalara karşı duyarlı olmaya ve dayanışmaya çağırdılar.

Bunun yanı sıra Antep, Diyarbakır, Eskişehir, Urfa, Aydın, Bursa vd. cezaevlerindeki savaş esirleri de oynanmak istenen komplolara dikkat çekerek, tek tip elbise uygulamasına boyun eğmeyeceklerini açıkladılar.

Cezaevlerinde yükselen bu direnişin yanı sıra, tutuklu yakınları ve aileleri de yeni provokasyona dikkat çekerek, yakınları üzerinde oynanmak istenen oyunları protesto ettiler.

Cezaevlerine yönelik uygulanmak istenen bu yeni komploya karşı direniş yükselmekte ve bütün cezaevleri bu direnişe aktif olarak katılmaktadır. İnsanca yaşam koşullarını korumak için devrimci tutuklular kararlılıklarını sürdürüyorlar.

tirilmiş uçaksavarlardan, G-3'lerden ve polistabancalarından, birikmiş kalabalığa kurşun yağdırmanın gerekçesi olmaz, olmaz. Kaldı ki, bu gibi açık görüşler ilk defa olmamaktadır. Neden daha önceki açık görüşlerde aynı şeyler yaşanmadı. Bu bir tesadüf müydü? Hayır... 25.7.1988 tarihinde olanlar baskının yeni bir biçimiydi, açık saldırıydı, katliam provasıydı. Sonuçta onlarca ölü yerine, yaralanma ve ezilmelerin olması, bu açık gerçeği değiştiremez. Her akli salim, binbir zorluk içinde çocuklarını ziyarete gelen binlerce insanın güneş altında saatler süren beklemeden sonra tepkili davranışlar gösterebileceğini, sıralarını bozabileceğini, bunun çok doğal olduğunu bilebilir, düşünebilir. Sorun bu ise karşılığı kurşun sıkmak olamaz... Sorun bazı yetkili ağzların söylediği gibi, 4-5 provokatör ise bu provokatörler aynı eli silahlı kişilerden başkası değildir.

Evet bir provokasyondu, katliam provokasyonuydu. Başka bir şey değildi.

Gelişmeleri biraz daha açalım: Bilindiği gibi bu cezaevinde de "özel" günlerde açık görüş yapma hakkı, bir dizi açlık grevi, ölüm oruçları ve ölümler sonucu kazanıldı ve bu tür görüşlerde ziyaretçi sayısı her zaman kabarık olmuştur. Her zaman

belli sorunlar olmuştur. Arama vb. şeylerin uzatılması yersiz formalitelerle oyalama vb. şeylerden doğan gecikmeler oluyordu. Görüşlerin daha sağlıklı ve geciktirilmeden yapılması yolunda temsilcilik düzeyinde yardımcı olmaya çalışıyorduk.

Son açık görüş öncesinde de bu yönlü çabamız oldu. Başta cezaevlerinde bayram günleri boyunca (4 gün) görüş yapılacakken, DİYARBAKIR'da 2 güne sıkıştırıldı. Bunun görüş süresini ne kadar kısıtlayacağı açıkta. Tüm ısrarlara rağmen idare iki günde karar kıldı.

Bunun üzerine hiç olmazsa görüşmecilerin zamanında ve tümünün içeriye alınmasını istedik. Yapılacak tek şey, 1-2 saat önceden ziyaretçi alımına başlanması ve gelen tüm yakınlarımızın ziyarete alınmasıydı. Yoksa 4 saatlik bir süre içinde 3-4 bin ziyaretçinin içeriye alınması mümkün değildi. Buna rağmen işler ağırdan alındı. 2-3 yerde arama, içeriye alınmadaki bilinçli geciktirme; bu arada küfür, hakaret, elle saldırı vb. davranışlarla görüşçülere tam bir sinir savaşı açıldı. Saat 1'lere kadar ancak 1000 kadar ziyaretçi içeriye alınmıştı. Geriye 3-4 bin ziyaretçi kalmıştı ve idareciler o saatten sonra ziyaretçi alımını durduracaklarını açıkladılar ve bu konuda ısrarlıydılar. Oysa bir birikime meydana vermemeleri için ziyaretçi alımının mesai saatinin bitimine kadar devamını istemiş, kolaylık sağlayacak öneriler sunmuştu. Tüm bu iyi niyetli çabamız ve ısrarlarımıza rağmen, saat 13'ten sonra ziyaretçi alınmayacağı ilan edilmiştir. Bu ne demektir. Bu milyonlarca lira harcayarak gelen, bayramlarını cezaevlerindeki çocuklarıyla hasret gidererek geçirmek isteyen, binlerce aileye en büyük cezadır, en büyük baskıdır, en büyük işkencedir. Kilometrelerce yol katederek gelmiş olan ziyaretçiler, cezaevi önünde görüşmeden geri gidecek. Bütün bunların, bu durumdaki insanlarda yaratacağı etkiyi kendine insanım diyenlerin anlamakta zorluk çekeceklerini sanmıyoruz. Ancak yakınlarımız haklı tepkilerini gösterdiler -ki bu sözlü tepkilerdir-. Bu da içeriye alınma isteminden başka bir şey değildir. Coplarla aileleri dağıtmaya kalkışanların başka şeyler yapmayı planladıkları açıktı. Ziyaretçilerimiz görüşmek istedi ve bu umutla bekledi, dağılmadı. Bu engellemeler ve coplanmalarda tepki olarak "Kahrolsun işkence", "Kahrolsun kölelik" sloganlarını haykırdılar.

Bu haklı tepki bu defa dört bir yandan delicesine yoğun kurşunlarla bastırılmak istendi. Kurşun yağmuru altında binlerce insan panik içinde sağa-sola kaçtı, kovalandı. Burada onlarca insan ezildi. Bebeler yerlere yuvarlandı, fenalık geçirip bayırlar oldu.

Bu saldırı karşısında savunmaya geçen aileler, ancak kendilerini taşlarla koruyabiliyordu.

Evet, burası FİLİSTİN sokakları değildi, ama siyonist saldırının aynıysa yaşıyor. Saldırıları bayram açık görüşü için çocuklarını, eşlerini, kardeşlerini, yakınlarını ziyarete gelen binlerce aileye yapıyor.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi yüzlerce yakınımız polisçe alınıp işkenceli sorgu merkezlerine götürüldü.

Aynı gün akşam yemeğini almayarak saldırıyı protesto ettik. Görüşten sonra çeşitli mercilere durumla ilgili dilekçeler verdik. İdareyle temsilcilik düzeyinde görüşmeler yaptık. İdare, bu olayda kendisini safdışı tutmaya çalıştı. "Dışarıda olanlardan biz sorumlu değiliz, bizim ilgimiz yok, dış güvenlikle ilgilidir" dediler.

Evet polis-asker eşliğinde binlerce insan üzerine kurşun sıkmak bir idari hata değildir.

Elbette bir-iki kendini bilmezin işi de değildir. Olay ciddidir. Bir katliam provasıdır, gözdağıdır, baskıdır, işkencedir, gayri insanidir; yani amaç, salt bir ziyareti engellemek değildir. Amaç ailelerimizi cezalandırmadır. Çünkü yıllarca bizi baskı ve işkenceye mahkum edenlerin tavrı ailelerimizi kahretmeye yetmiştir. Çünkü bize her türlü baskıyı reva görenler, ailelerimizi de bizimle birlikte bir terör kampanyasına kurban etmişlerdir. Ve tüm bunlardan dolayı da son yıllarda ve özellikle son aylarda işkenceye, baskıya ve insanlık dışı uygulamaya karşı giriştiğimiz her eylemi desteklemişler, canlarını ortaya koymuşlar. Açlık grevlerine yatıp kendilerini yakmışlardır. Ailelerimizin bu sahip lenici tavrı kamuoyunu daha etkin bir şekilde harekete geçirmiş ve bundan dolayı da yöneticiler, üzerinde istedikleri uygulamayı gerçekleştirme güçlükleri içine girmişlerdir. Kendilerine iş

Petrolü ile zengin bir beldemiz

S Ê R T

(Siirt)

- III -

İLÇELER

Batman: Diyarbakır-Kurtalan demiryolu üzerinde kurulmuştur. Siirt ilinin en büyük yerleşim merkezidir. Merkezi 127.000'e yakın nüfusludur. Yüzölçümü 498 kilometrekaredir. Daha önceleri bir köydü. 1938 yılında petrolün bulunmasıyla birlikte, bir sanayi merkezi olarak hızla gelişti. Siirt il merkezinden daha kalabalıktır. Bu gelişme sonucu 1957 yılında ilçe oldu. Siirt merkezinin batısına düşer.

Baykan: Siirt'in kuzeydoğusuna düşer. Doğusunda Şirvan, batısında Bitlis, Kozluk ve güneyinde ise Kurtalan ilçesi ile sınırdır. 594 kilometrekarelik bir alan üzerinde kurulu olan Baykan'ın nüfusu 3000-3500 arasındadır. 50'ye yakın köyü vardır. Dağlık bir alanda kurulu olan Baykan yeşilliklerle örtülü güzel bir ilçedir.

Beşiri: Batıda Diyarbakır, güneyde Mardin'le sınır olan Beşiri, Siirt il merkezinin batısında yer alır. Yüzölçümü 586 kilometrekaredir. İlçe merkezi bir köy görünümündedir. Nüfusu 4500 civarındadır. 1916 yılında Alkemi ilçesini sel götürünce ilçe merkezi Beşiri'ye taşındı. Daha önceleri sınırlarına dahil olan Batman da 1957 yılında ilçe olup ayrılınca Beşiri bir hayli küçüldü.

Eruh: 1.715 kilometrekarelik yüzölçümüyle Siirt'in en büyük toprak parçası üzerinde kurulmuştur. Siirt'in en eski ilçelerindendir. Türk devletinin inşa ettiği binalar dışında, bir köy görünümündedir. İsmi hemen hiç duyulmayan Eruh, Kürdistan gerillalarının 15 Ağustos 1984'te ilçe merkezinde bulunan Türk ordu birliklerine yönelik gerçekleştirdikleri bir baskın eylemiyle ismi tüm dünyaya duyurulmuş oldu. Bundan ötürü, artık Eruh deyince akla 15 Ağustos gelir. Nüfusu 7000 civarındadır.

Kozluk: Siirt merkezinin batısında; Diyarbakır, Sason, Batman, Baykan ve bir ucuyla da Kurtalan topraklarıyla çevrelenmiş bir alanda kurulmuştur. Yüzölçümü 1.175 kilometrekaredir. Nüfusu 8000 civarında.

Kurtalan: Siirt merkezinin batısında olup, toprakları onunla bitişiktir. 1938 yılında ilçe olmuştur. Yüzölçümü 1.058 kilometrekaredir. Aynı adla anılan Kurtalan ekspresinin son durağıdır. Eski adı Mısırcı'tır. İlçe merkezi 10.000 nüfusludur. Tillo'dan sonra belediyelik köye sahip ikinci ilçedir. Zokayd köyü belediyelik olup 3000 nüfusa sahiptir.

Pervari: Siirt'in doğusunda olup Van, Hakkari ve Bitlis

topraklarıyla sınırdır. Yüzölçümü 1.459 kilometrekaredir. İlçe merkezinin nüfusu 3000, toplam nüfusu ise 30.000 civarındadır. Bir köy görünümündedir.

Sason: Siirt merkezinin kuzeybatısına düşer ve merkeze en uzak olan ilçedir. Diyarbakır, Muş ve Bitlis'le sınırdır. Alan olarak küçük olan Sason'un yüzölçümü 745 kilometrekaredir. Eski adı Kabilcevaz'dır. Tarihi epey eski. Nüfusu 5000 civarında. Mereto Dağı'nın eteklerinde kurulmuş olan Sason, yaz ayları bir yayla gibidir. Mereto Dağı doğusunda bir selvi gibi yükselmektedir.

Şırnak: Eruh, Pervari, Mardin ve Hakkari ile çevrili. Yüzölçümü 1.715 kilometrekaredir. Eruh'tan sonra en geniş topraklara sahip bir ilçedir. Şırnak'ta büyük kapasiteli kömür yatakları vardır.

Şirvan: Siirt merkezinin batısında. Toprakları il merkeziyle bitişik. Kuzeyde Bitlis'le sınırdır. Yüzölçümü 1.015 kilometrekaredir. Siirt'in en eski ilçesidir. Küfre bey burada yaşamıştır. Eski ismi Küfre'dir. Bu dönemden kalma tarihi kalıntılar vardır.

SIİRT'İN İKLİMİ

Siirt'in iklimi karasal. Denizden yüksekliği ortalama 880 metredir. Yaz ayları çok sıcak ve kurak, bahar ve kış ayları ise bol yağışlı geçer. Yaz aylarında ısı derecesi 40 dereceye kadar yükselir. Yapılan bir istatistiğe göre, yılın 140-150 günü güneşli, 80-90 günü kapalı ve yağmurlu geçer. Geri kalan günler ise parçalı bulutlu geçer.

ULAŞIM

Siirt'te ulaşım son yıllara kadar güçlüklerle yapılabilmekteydi. Asfaltın Siirt'te çıkmasına rağmen, Türk devleti

çıkarılan bu asfaltı Anadolu içlerindeki Türkiye şehirlerine götürmektedir. İlçeler ile merkez arasındaki ulaşımı sağlayan yollar oldukça bozuktur. Bu yollar içerisinde Batman-Siirt yolu ile Diyarbakır-Bitlis yolu asfaltlanmış. Kış aylarında çoğu zaman, düşen yoğun kar nedeniyle yollar ulaşımına kapanır. Hastalar doktora götürülemez. Köyler arası ulaşımı sağlayan yollar ise yok denecek kadar azdır. Yapılanlar da askeri ve seçimlerde oy alabilme amaçlıdır.

Ulaşım otobüs, traktör, açık kamyonlarla yapılmaktadır. Ayrıca Batman-Kurtalan arasında demiryolu ulaşımı vardır. Batman'da, Kürdistan'daki gelişmelere karşı tedbir olarak bir havaalanı inşa edilmiştir. Bu havaalanı askeriye tarafından kullanılmaktadır.

DERZİN VİLAYETİ

Kürdistan'ın en eski vilayetlerinden biri olan Derzin, Siirt'in Baykan ilçesi sınırları içerisinde. Baykan'ın 10 kilometre doğusundadır.

Bugünkü Derzin, 80 haneli ve 500 nüfuslu bir köydür. Burada Derzin adıyla anılan bir kale vardır. Kalenin yapımı hakkında kesin bir bilgi olmamakla birlikte M.Ö.'ki yıllarda kurulduğu sanılmaktadır.

İslamiyetin yayılması döneminde, Halife Ömer'in ordusu Erzen'deki direnişi kırdıktan sonra şehri yakıp yıkar. Bu dönemde, Derzin vilayeti, ölen kralın kızı tarafından yönetilmekteydi. Kraliçe, Halife Ömer'e yenilmeyip, onu yenmek için ordusunun büyük bir bölümünü Erzen'deki direnişe takviye eder. Bunların büyük bir kısmı bu savaşta Halife Ömer'in ordusu tarafından öldürülür. Derzin kraliçesi, kalan güçle şehri savun-

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

ma gücünde olamayacağını düşünerek, halka dokunulmaması ve kraliyet yönetiminin kendisinde kalmasını şart koşup şehri Arap komutana teslim edeceğini bildirir. Ve iki taraf arasında yapılan anlaşmayla Derzin Araplara teslim edilir.

Derzin vilayeti 1500 yıllarında 1000 hanelikti. Nüfusu 8000 civarında olduğu söylenir.

Derzin kalesi, Dodan dağlarında bir ada görünümünde yükselen bir tepenin üstünde kurulmuştur. Tepenin etrafı sarp kayalarla çevrili. Zirvesi ise düzlüktür. Kraliyet sarayı ve idari yönetim binaları bu düzlükte kurulmuştur. Çok eski olan bu yapıların damı çökmüş, duvarları ise oldukları gibi duruyorlar. Kayaların uçurumuna çok sağlam bir sur inşa edilmiş. Kalenin batısında bir kapısı vardır. Surların üstünde, kalenin dört köşesinin her birinde birer nöbetçi kulesi yapılmış. Surların bazı yerleri dökülüp yıkılmıştır. Şehir, kalenin güneybatı yamacı ile kalenin doğusundaki platoda kurulmuştur. Geniş bir alanı kaplıyor.

Kalenin güneyine düşen şehir evlerinin bitişiğindeki düzlükte dokuma atölyeleri ve daha aşağı da şehrin çarşısı bulunmaktadır. Çarşı dükkanlarına ait bir hamam vardır. Hamamın içinde de bir çeşme.

Bunların kalıntıları henüz mevcuttur.

Bugün Derzin'deki halk, üstü kapalı ve içinde bir çeşme ile su ısıtmak için ocakların bulunduğu bu hamamı kullanmaktadır. Ayrıca kalede, kadınlara ait olduğu sanılan bir hamam vardır. Yine bu hamamın doğu kıyısında, erkeklerle ait ve içinde bir çeşmenin bulunduğu üçüncü bir hamam vardır.

Bahçelikler içinde bulunan "Bërma Hanmökê" adıyla anılan havuz ve kıyılarında özel olarak yaptırılmış yerler, mirler tarafından dinlenme, eğlenme yerleri olarak kullanılmıştır. "Kêniya sukê" olarak bilinen Çarşı Çeşmesi'nin üstü depo şeklinde yapılmıştır. Güzelliklerinden bir şey kaybetmemiş bir eser olarak duruyor.

Şehrin Taga Kelê, Taga Medrese, Taga Şah Kulî Beg ve Taga Hûfa Fekiya adlarında dört mahallesi vardır. Taga Şah Kulî Beg mahallesinde büyük bir cami vardır. Bu cami 1500 kişilik kapasitededir. Caminin kıyısındaki yapıda Şah Kulî ile aile fertlerinin mermerden yapılmış mezarları ve iki sarnıç vardır. Cami ve bu yapı yarı yıkık haldedir.

Kalenin doğu yakasında büyük bir medrese ve bu medresenin yanında bir de cami vardır. Kuzeydoğusunda ve batısında büyük iki mezarlık vardır. Kuzeydoğusundaki mezarlıkta üç "Gûmbet" vardır. Bunlardan biri hala sağlam olarak duruyor. Ayrıca ince bir sanatla yapılmış bir kilise vardır.

Derzin vilayetinin en parlak dönemi, İslamiyetten sonraki Şah Kulî dönemidir. Nitekim Şah Kulî döneminde yaptırılmış birçok eser vardır. Kalenin aşağısından geçen dere üzerinde ikisi Şah Kulî tarafından olmak üzere beş köprü vardır. Sonradan yıkılmışlar. Bitlis deresi üzerindeki Malabadi köprüsünden sonra yörenin en büyük köprüsü Çarpıran köprüsü Şah Kulî tarafından yapılmıştır. Köprü'nün dört kemeri vardır. Bu köprü'nün hemen arkasında, Bitlis nehirine dökülen Arbo

Bağış Kampanyası; 15 Eylül-15 Kasım Tarihleri Arasında Yapılıyor

ERNK Avrupa Temsilciliği Bildiri Yayınladı

“İlericiler, Devrimciler, Demokratlar, Kürdistanlı Emekçiler!

ERNK'yi Güçlendirme ve Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'yi Donatmak için 1988 Güz Dönemi Bağış Kampanyasına Tüm Gücümüzle Katılalım!”

ERNK Avrupa Temsilciliği yayınladığı bir bildiri ile bütün Kürdistanlı emekçileri, devrimci, demokrat ve ilericileri, 15 Eylül-15 Kasım tarihleri arasında düzenlenecek olan bağış kampanyasına katılmaya çağırdı.

Bilindiği gibi her yıl Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışma amacı ile bağış kampanyası düzenlenmektedir. Bu kampanyalarda Kürdistan'da gelişen ulusal kurtu-

luş mücadelesini desteklemek amacı ile bağış niteliğinde maddi yardımlar toplanmaktadır.

Her yıl artan oranda Kürdistanlı emekçiler ulusal kurtuluş mücadelesine desteklerini sunmaktalar. Sömürgeci-faşist Türk devleti ile halkımız arasında muazzam güç dengesizliği ortamında süregelen savaşta, PKK Kürt halkının özgücüne dayanarak mücadelesini yükseltmeyi başardı. Kitlelerin bu

özgücünün eseri olarak, PKK mücadelesini bugünkü düzeye yükseltmeyi başardı.

Açık ki bundan sonra da Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin daha da yükseltilmesi için kitlelerin yoğun ve aktif desteği gereklidir. İşte bu desteğin ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da ileri götüreceğini bilen faşist sömürgeciler, Avrupa alanında da çeşitli komplolar düzenleyerek bu desteği engellemeye çalışmaktalar.

Geçen yıllarda bu çalışmalarını engellemek için çeşitli komplolar tezgahlandığı bilinmektedir. Bu yıl da benzer komplo ve provokasyonların ulusal kurtuluş mücadelemize karşı dayatılacağı açık olan bir durumdur. Bununla birlikte kampanyaya katılan

bütün yurtseverleri, ilericileri ve demokratları uyaran ERNK Avrupa Temsilciliği ERNK'nin resmi kampanyası dışındaki hiçbir isteme cevap vermemelerini istedi. Bu tür durumlar karşı-

sında ise Cephe Komitelerinin olaylardan hemen haberdar edilmesini isteyen ERNK Avrupa Temsilciliği emekçileri daha aktif bir katılıma da çağırdı.

Sêrt...

Baştarafı 14. sayfada

Çayı üzerinde Çarpıran köprüsünün devamı olan bir köprü daha vardır. Yine Bitlis nehri üzerine, Çarpıran nehrinin yukarısına düşen Pıra Arok, daha aşağısında ise Pıra Dodan köprüsü vardır. Kezer nehri üzerindeki Pıra Badayı köprüsü ve Taron köyündeki cami de Şah Kulî tarafından yapılmıştır.

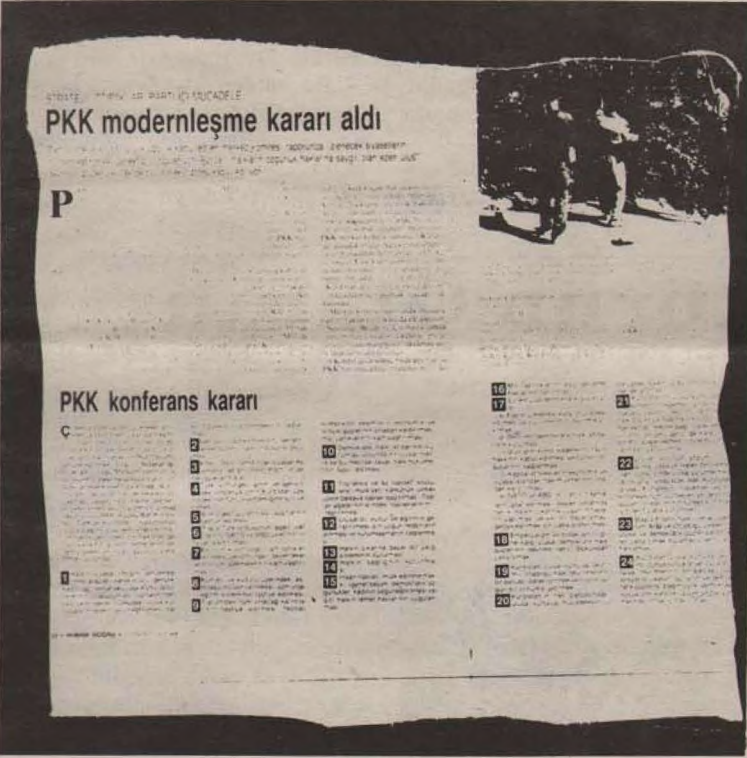
Mervani Kürt devleti döneminde, Derzin bu devletin bir vilayeti idi. Mervani krallıklarının yazlık dinlenme yeriydi. Şehrin sınırları doğuda Kezer, batıda Hazro nehirleri, güneyde Siirt, kuzeyde Mutki ve Bitlis deresinin Dugana denilen kesimine kadardı.

Derzin mirleri Zırıkan beyleridir. Şerefhan, Şerefname adlı eserinde, Zırıkan beylerinin soyunun Şam Araplarına

kadar dayandığını yazar. Fakat bu, eksik bilgilere dayanırılan bir iddiadır. Zırıkan beylerinin atası olan Habil'in kendisi bir ilim adamı olduğu, Derzin medreselerinde profesörlük yaptığı, sülalesinin medrese ilmiyle uğraştığı, bu sülalenin bıraktığı eserlerden anlaşıldığı gibi, bu yörede yaşayan herkes tarafından da bilinen kabul edilmektedir. Bu sonuçlara göre, Zırıkan beylerinin Araplarla bir ilgileri yok, kendileri Kürttür. Kendilerine şeyh diyen ve soylarını Şeyh Hasan'a dayandıran dört aile henüz bu yörede yaşamaktadır. Köy halkının geri kalan kesimi ise mirler sülalesindendir. Mir sülalesinden oldukları için, yöre halkı, bunlara “Mala Şeref” diyor.

2000'e Doğru'nun Yalanı

●PKK, 15-30 tarihleri arasında ne bir konferans ne de bir toplantı yaptı. 2000'e Doğru'nun aspagaras haberi yatsıya kadar da sürmedi çabuk açığa çıktı.

2000'e Doğru dergisi, TC'yi yaşatmak için komplo ve provokasyonlarını sürdürüyor. Söz konusu dergi, TC'yi yaşatmak için her gün yeni bir olay, haberle ortaya çıkıyor.

Yeni haber, “PKK'nin 15-30 Nisan tarihleri arasında Suriye'nin Lazkiye kasabasında bir toplantı yaptığı ve bu toplantıya KUK, KAWA, Rızgari, Kürdistan Yurtseverler Birliği, Irak Komünist Partisi, Irak-KDP ve Komala'nın katıldığı” biçimindedir. Söz konusu haber, sömürgeci basının sık sık sayfalarına getirdiği yeni türden bir atlatma haber.

2000'e Doğru dergisi 7 Ağustos tarihli sayısında gerçek olmayan böylesi bir haberi niye kullanma gereksinimini duydu. Derginin “muhabiri Güney Aslan”, bu haberi nereden elde etti. Böylesi bir “konferans” hiçbir yayın organı tarafından duyulmadığı halde, “muhabir” yoksa

çok iyi bir hayal kurucu mu?

Her neyse, biz bu olayın arkasındaki gelişmeleri biraz irdeleyelim. Eski Aydınlik, PDA ve yeni 2000'e Doğru çevresi, geçmiş ve bugünü ile faaliyetleri açık olan bir çevredir. Bunlar 12 Eylül öncesi de devlete hizmet etmek için büyük bir uğraş içindeydiler. 12 Eylül'den sonra da kendilerine 2000 yılına TC'yi sağlam çıkarma görevini adederek, rollerini oynamaya başladılar. Yine esas hedefleri, Kürdistan'da yükselen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi oldu.

Özellikle de PKK'ye karşı devletin nasıl bir mücadele yürütmesi gerektiği konusunda sık sık akıl vermeye başladılar. Önceki sayılarımızda, bu gelişmeleri belli boyutları ile siz okuyucularımıza duyurduk. İşte, bütün bu yöneliminin bir sonucu olarak 2000'e Doğru dergisi, TC'yi yaşatmayı kendisi için temel hedef seçti. Çünkü; TC'nin ya-

şamaları aynı zamanda bu çevrelerin de yaşamasıdır. Bu nedendir ki, TC'yi yaşatmaya büyük bir çaba göstermektedirler.

Son ortaya atılan habere verilmiş amacı ise, PKK hakkında kamuoyunda oluşan olumlu kanıyı sabote etmeye yöneliktir. PKK'nin giderek artan prestijini düşürmeye çalıştı. Haberin içeriğine sıkıştırdığı bazı konularla, PKK konusunda uyanık olumlu izlenimleri silmeye yöneldi.

Tabii bununla 2000'e Doğru bir özlemini de dile getiriyor. Geçmişte provokatörlerin ulaşmak istediği “modern PKK” amacının gerçek olmasını istiyor. Ne diyelim aç tavuk rüyasında darı görmüş. Bunlar da çöküşe giden bir rejimin temsilcileri olarak, TC'yi böyle bir sona götüren PKK'nin yıkılmasının hayalini görüyorlar. Bunun için de böyle atlatma haberlere yer veriyorlar.

Konferans kararları olarak yayınlanan maddeler, Parti programının ilkelerinden yararlanılarak hazırlanmış. Ayrıca, PKK'nin konferansına katıldığını öne sürdüğü örgütlerin niteliği bile atlatma haberi açığa veriyor. Bir-ikisi belki katılabilir diyelim, ama diğerlerinin PKK'ye karşı düşmanlığı ortadadır.

2000'e Doğru dergisi böylesi bir atlatma haber ile kendi yüzünü bir kez daha açığa çıkardı. Yüzüne çekmeye çalıştığı sahte maske bu şekilde bir kez daha düştü ve gerçek durumu daha iyi anlaşıldı.

Bunun için bu aspagarasının üzerinde fazlası ile durmak istemiyoruz. Çünkü, haber kendi kendisini yalanlayacak bir dizi çelişki ile dolu.

Bu vesile ile bir kez daha bu tür provokatif açıklama ve yönelimlerin PKK mücadelesi karşısında yenilgiye mahkum olduğunu açıklamak istiyoruz.

Militan Kişiliğin Seçkin Bir Örneği...

Baştarafı 2. sayfada

güçlenmiş bir militan olarak çıktı. Partinin başlattığı özgürlük yürüyüşünün en ön saflarında ülkeye giren ilk gruplar arasında yer aldı.

7 Mart 1983 tarihinde Cevdet, yoldaşlarıyla sınırdan ülkeye doğru ilk adımlarını atarken, düşmanın panzerleri ve askeri güçleriyle çatışmaya girdi. Çatışmada Cevdet yoldaş yaralandığında yanındaki yoldaşları onu taşımak isterler. Partiyi, halkı ve yoldaşlarını düşünen bu can yoldaşımız bombanın pimini çeker, silahını yoldaşlarına

verir ve onların kurtulması için düşman panzerlerine kendini siper edeceğini söyler. “PKK partizanları ölümsüzdür” şiarıyla öne atılır. Cevdet'in, Kürdistan halkına ve yoldaşlarına ilettiği son komutu bu olur.

Cevdet GÜNERHAN yoldaşın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilirken; onun ve tüm şehitlerimizin bize devrettiği bay

Haziran ayında New York'ta ABD'nin de izleyiciliği ve katılımıyla Angola, Küba ve Güney Afrika arasında başlatılan görüşmeler taraflar arasında durumu düzenlemek için halen sürmektedir. Bugüne kadar yapılan görüşmelerde bu üç ülke arasında bir ateşkes antlaşması sağlanmıştır. Bu antlaşmaya göre, 8 Ağustos 1988'den beri Güney Afrika ırkçı rejimi, Angola'da bulundurduğu 3000'nin üzerindeki işgalci ordu güçlerini geri çekmeye başladı. Bunun ardından ise, Küba 1 Eylül'den başlayarak Angola'da bulunan 50.000 civarındaki askerini geri çekecektir. Üç ülkenin karar altına aldığı ve daha da somutlaştırılacakları plan sonucu, Namibya'nın bağımsızlığı da öngörülmektedir.

824.292 km² ve toplam 1,2 milyon nüfusa sahip olan Namibya, 1920 yılı öncesi Alman emperyalizminin sömürgesi durumundaydı. Daha sonra bizzat Alman emperyalizmine bağımlı olan G. Afrika ırkçı rejiminin sömürgesi durumuna getirildi. Şu anda Güney Afrika tarafından işgal altında tutulan Namibya'da 1960'lı yıllardan sonra ulusal kurtuluş hareketi gelişti. SWAPO önderliğinde geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesi, Güney Afrika rejiminin tüm baskı ve saldırılarına rağmen Namibya halkı içerisinde kök salmış ve Güney Afrika rejimine yoğun darbeler vurmuştur.

1978 yılında gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında Birleşmiş Milletlerin çıkarmış

Angola-Küba-G. Afrika Arasında Barış Görüşmeleri Sürüyor

olduğu 435 sayılı karara göre, Namibya'da bulunan tüm yabancı güçlerin çıkmasını ve burada genel bir seçimle başa gelecek hükümetin yönetiminde ülkenin bağımsız statüye kavuşması öngörülmesine rağmen, Güney Afrika bugüne kadar bu kararı kabul etmemiş ve işgalci konumunu sürdürmüştür. Yine G. Afrika ırkçı rejimi Namibya Ulusal Kurtuluş Hareketine bağlı gerillaları Namibya'nın komşu ülkesi olan Angola Halk Cumhuriyeti sınırları içerisinde kadar takip etmiş ve burayı da dönem dönem işgal etmiş ve oradaki devrimci harekete saldırmıştır.

1975 yılında Namibya'nın komşu ülkesi olan Angola'nın bağımsızlığını elde etmesiyle, emperyalist güçlerin bu alandaki çıkarları tehlike içerisine girmiştir. Bu nedenle emperyalizmin bu bölgedeki jandarmalığını yapan Güney Afrika rejimi, bu saldırılarına gerekçe yapmış ve Angola devriminin başa- rıya ulaşmasını engellemeye çalışmıştır. Güney Afrika rejimi bu saldırılarına gerekçe olarak Angola'nın Namibya'ya sınır olan bölgesindeki 100 km²'lik alanda SWAPO üslerinin bulunduğunu ve bunlara karşı operasyon gerçekleştirdiğini ileri sürmüştü. Bunun yanı sıra Angola'nın bağımsızlığa kavuşması ile birlikte UNITA adında karşı-devrimci çetelere Güney Afrika rejimi yoğun destek sunarak Angola devrimini yıpratmaya çalışmıştır. Daha sonra 1986 yılında itibaren, ABD de daha önce gizli olarak sunmuş olduğu desteği bu çetelere resmi düzeyde yapmaya başlamış ve bu karşı-devrimci çetelere milyonlarca doları bulan yardımı gerçekleştirmiştir.

Angola'nın daha henüz yeni

Angola'daki Güney Afrika Birlikleri

bağımsızlığa ulaşmış, savaştan yeni çıkmış ve savaşın sonuçlarının en yoğun bir biçimde yaşayan bir ülke olarak, böylesi saldırılara maruz kalması, Angola devrimini tehdit eden bir durumdu. Zaten ulusal kurtuluş hareketlerinin en fazla zorlandığı ve en fazla başarısızlık tehditi ile karşı karşıya oldukları dönem de ulusal kurtuluş savaşının zaferle taçlandırıldığı ve devrimi inşaaya geçtiği ve her alanda yeni inşanın yaşandığı sü-

reçtir. Bu anlamda Angola'nın maruz kaldığı bu yoğun saldırılar karşısında Küba, devrimci enternasyonalist dayanışmanın pratik örneğini sergilemiş ve Angola'ya maddi desteğin yanı sıra 50.000 civarındaki Kübalı askeri de 1982'de buraya göndermiştir. Angola Halk Cumhuriyetinin bugüne kadar süren bu saldırılar karşısında başarı sağlamasında Küba'nın sunmuş olduğu bu desteğin önemli bir yeri vardır.

Bugün ise, Güney Afrika,

Küba ve Angola arasında yapılan görüşmelerde tüm bu sorunlar ele alınmaktadır. Ancak burada dikkati çeken bir durum, Namibya Ulusal Kurtuluş Cephesi SWAPO bu toplantılara alınmamakta ve alınan kararlara dahil edilmemektedir. Buna rağmen, SWAPO, karar altına alınan ateşkes antlaşmasını kabul ettiğini açıkladı. Bugün halk içerisinde kök salan bir hareket olarak, Birleşmiş Milletler'in öngördüğü seçimin de yapılmasını SWAPO kabul etmektedir.

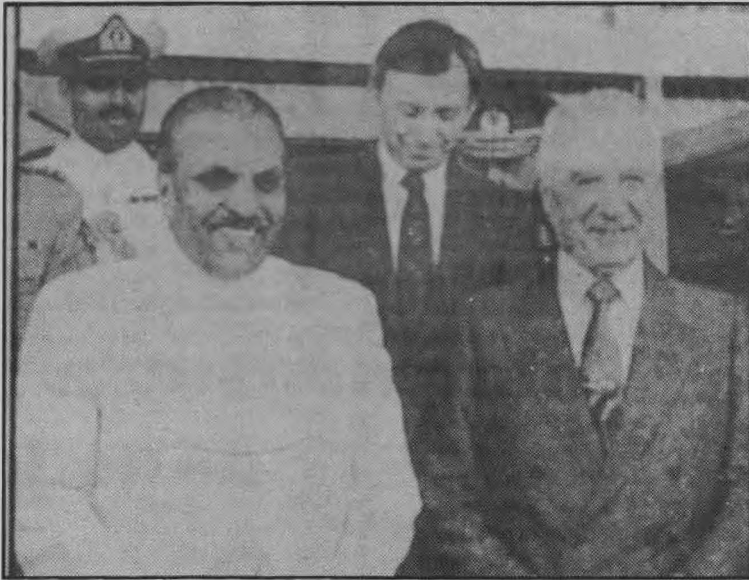
Bu anlamda bu görüşmelerin sosyalist güçler açısından ne kadar başarılı olacağı Küba, Angola ve aynı zamanda SWAPO'nun bu alandaki başarılarına ve tavırlarına bağlıdır. Bu güçlerin takinacakları tavırlar, sorunun çözümünde belirleyici olacaktır. Son dönemlerde, dünya genelinde yaygınlaşan barış ve yumuşama bu alana etkilemiştir.

Güney Afrika ırkçı rejiminin böylesi bir barışa yanaşması ABD'nin zorlaması ile gündeme gelmiş olsa da, SSCB'nin de aynı şekilde Küba ve Angola'nın böylesi bir süreci başlatma konusunda girişimde bulunduğu açıktır. Bu, her iki taraftan da belli bir çözüme yanaşma isteğinin sonucu olarak gündeme gelmiş durumdadır.

Bu bölgedeki savaşın bu şekilde soğumasının sonuçlarının ne gibi gelişmelere yol açacağı önümüzdeki günlerde daha da açık bir şekilde görülecektir.

Diktatörün Ölümü

Pakistan halkı, bir uçağın infilak etmesi sonucu ölen diktatör Ziya Ül Hak'tan kurtuldu.

Diktatörlerin dostluğu ve sonları aynı...

1977 yılında Başbakan Zülfükar Ali Butto'yu devirerek iktidara gelen Pakistan Genelkurmay Başkanı Ziya Ül Hak 11 yıldır ülkeyi faşist bir diktatörlükle yönetiyordu. Ali Butto'yu idam eden Ziya Ül Hak yakın bir dönemde Pakistan'da daha sert uygulamalara geçmeyi planlıyordu.

11 yıldır iktidarda bulunan Ziya Ül Hak Pakistan'da insan haklarını ve demokratik yasaları tümenden ortadan kaldırdı. Bunun yanı sıra, muhalefet partilerinin seçimlere katılmasını da yasakladı. Son olarak da Cuneo başkanlığındaki hükümeti görevden almış ve kendisinin kurduğu parlamentoyu feshetmişti.

Ziya Ül Hak, genelkurmay başkanı ile kuvvet komutanları, ABD Büyük Elçisi ve başka

yetkililerin de içinde bulunduğu C-130 tipi uçağın havada infilak etmesi ile birlikte 37 kişi öldü. Uçağın havalandıktan 2-3 dakika sonra düşmesi sabotaj ihtimalinin yüksek olduğu biçiminde görüşlerin gelişmesine yol açtı. Halen şu ana kadar sabotaj veya kaza mı olduğu açığa çıkmadı.

Ziya Ül Hak'ın ölümü ardından Devlet Başkanlığı görevini Gulam İshak Han üstlendi. Gulam, ilk açıklamalarında daha önce açıkladığı gibi Kasım ayında seçimlere gidileceğini söyledi. Ayrıca mevcut yasaların yürürlükte kalacağını açıkladı.

Ziya Ül Hak'ın ölümü beraberinde yeni bazı gelişmeleri de ortaya çıkaracaktır. Bu bakımdan Pakistan'da yeni gelişmeler bekleniyor. En azında Şimdilik görülen durum, daha liberal po-

litikaların gündeme geleceği yönündedir. Bu konuda nelerin olacağı önümüzdeki günlerde daha da açığa çıkacaktır.

Ziya Ül Hak gerek iç politikada olsun ve gerekse de dış politikada olsun, ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda hareket eden bir diktatördü. İçte, burjuva muhalefete bile yaşam hakkı tanımayan Ziya Ül Hak, son günlerde yaptığı bir açıklamada ülkede İslam şeriat düzenine geçeceğini da açıkladı.

Dış politikada ise, faşist Türk cuntası ile içine girdiği sıkı ilişki ve her iki rejimin başının birbirini kardeş ilan etmesi de durumu çok açık bir şekilde ele vermektedir. Ortadoğu'da ABD'nin bekçiliği rolüne, faşist Türk devleti ile birlikte soyunan Pakistan, karşı-devrimci birçok yönelimde de imzası olan ülke haline geldi.

Afganistan Demokratik Halk Devletine karşı Afgan gericilerini kışkırtması ve maddi-siyasi-diplomatik desteğin sunulmasında Pakistan'ın ve Ziya Ül Hak'ın oynadığı rol çok açıktır. Afgan gericilerinin örgütlenmesi kışkırtılmasında Ziya Ül Hak belirleyici bir rol oynamıştır. Afgan gericilerinin içerisinde en büyük grup haline gelen Hikmet-yar'ın liderliğindeki gericileri bizzat Ziya Ül Hak aktif destekle güçlendirmiş ve bugünkü konumuna getirmiştir.

İçerde ve dışarda azgın bir halk düşmanının nasıl olursa olsun ortadan kaldırılması, halkların lehinedir. Sabotaj ihtimalinin kesinlik kazanması, artık bu diktatörün ömrünün de dolduğunun bir göstergesidir. Diğer ihtimal de olsa halkların erkenden kurtulmaları için olumlu bir olaydır.

Polonya'da İşçi Grevleri

Polonya'da Dayanışma Sendikasının uzun bir dönemdir işçileri sosyalist hükümete karşı çıkarma çabaları yeni boyut kazandı. Gemi tersaneleri ve çelik işletmelerindeki işçiler grev yaptılar.

Emperyalizmin kışkırtması ile de yaygınlaşan bu işçi grevleri sosyalist hükümetin aldığı yeni önlemler karşısında etkisini yitirmeye başladı. Sosyalizmin zaaflarından yararlanarak geliştirilmek istenen bu grevler, ekonomik yaşamı tehdit eder boyuta ulaştı.

Polonya Komünist Partisi Merkez Komitesi, geçtiğimiz günlerde yaptığı bir toplantıda bu durumu görüştü ve acil tedbirlerin alınmasını istedi. Bu konuda yapılan hataları da eleştiren MK toplantısı, anlaşma yollarının aranmasını ve grevlerin sona erdirilmesini de istedi.

Önemli oranda etkisini yitirmiş olsa da, halen bazı işletmelerde grevler sürüyor. Polonya İçişleri Bakanı, Leh Walesa ile önümüzdeki günlerde bir görüşme yaparak grevlerin tümenden sona erdirilmesi için tedbirleri araştırarak.

Irak ile İran Bar

Avrupa Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Elefterotipia, 29 Temmuz 1988

Maria Dede

Kürtlere Karşı Barbarlık

Türkiye. Aydın cezaevinde provokasyon teşebbüsünde bulunup politik tutukluları katletmeyi gerçekleştirmek istedi.

Politik tutuklular savunmalarını Kürtçe yapmak istediler. Bunun üzerine mahkemenin dışına sürüklenen tutuklular işkenceden geçirildiler.

Diyarbakır cezaevinde Kürtçe savunma yapmak isteyen tutukluları, yakınları ziyaret etmek istediler. Yakınlarını ziyarete gelen erkekler, askerler tarafından dövüldüler. İnsanlık dışı işkencelerin durdurulmasını isteyen iki tutuklunun anneleri, Diyarbakır Belediyesi kapısında kendilerini yaktılar. Yolda geçenlerin müdahalesi sonucu kurtarıldılar.

“Kürdistan Komite”sinin üyeleri ile konuşuyoruz ve söyleyecek o kadar çok şeyleri vardı ki... Türkiye ve özellikle Kürdistan'da her gün yaşanan o kadar olaya rağmen, bize, 1980 Eylül'den bu yana olup biten olaylar zincirini birbir bağladılar anlatmaya.

Bize vermiş oldukları bilgi ve dökümanları sıralayalım:

— Kürdistan İşçi Partisi (PKK) üyesi 20 kişinin ölüm orucuna katılacakları kesinleştikten sonra, 5 Şubat 1988'de Diyarbakır askeri cezaevindeki tutuklular açlık grevine başladılar.

— Açlık grevinin temel istekleri; cezaevinde normal yaşam koşullarının sağlanması, mahkemelerde ve görüşmelerde Kürtçe dili üzerindeki konuşma yasağının kaldırılmasıydı.

Cezaevi yönetimi bazı istemleri kabul ediyor. Fakat direniş önderlerini Türkiye ve Kürdistan'daki başka cezaevlerine sürgün ediyor. Buna rağmen mahkemede Kürtçe konuşmakta direnen tutuklular, mahkeme salonundan dışarı çıkarılarak işkenceye tabi tutuluyorlar.

Provokasyon

20 Mayıs günü cezaevi yönetimi, bir yangın olayını gerçekleştirecek toplu katliama girişmek istiyor. Cezaevi yönetimi, toplu katliamı haklı göstermek için politik tutukluların isyan ettiklerini halka açıkladı. Bu katliam girişiminde çok kişi ciddi şekilde yaralandı. Olayın çıkarılacağı sıralarda, Türk askeri cezaevinin etrafını koordine altına alarak provokasyonu başlatacağı esnada baskın yaptılar ve ateş açtılar. Daha sonra olay hakkında Türk makamları şöyle bir açıklama yaptı: “Mahkumların kaçmak amacıyla hazırladıkları bir tünel ortaya çıkarıldı.”

Nisan: PKK (Kürdistan İşçi Partisi) ve PUK (Kürdistan Yurtsever Birliği) temsilcileri birbirlerine destek olmak ve ulusal güçleri bir araya getirmek için bir görüşme yaptılar. 1 Mayıs'ta iki örgüt arasında ittifak protokolü imzalandı. İmzalanan protokolde iki önemli hedef şuydu: Bütün Kürdistan ulusal güçlerinin birliğinin oluşturulabilmesi için çabanın sarf edilmesi, Kürdistan'ın bütününde ulusal güçlerin cep-

hesel birliğini yaratmak ve en önemli görev olarak da devrimci silahlı mücadeleyi başarıyla sonuçlandırmaktı. Ve yine Nisan'da, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) 'nin yapmış olduğu basın toplantısında, bu yıl Türkiye'deki turizme darbe vurulacağı açıklandı. Bildirideki açıklamaya göre: “Ulusal kurtuluş mücadelesinde silahlı gerilla, Türk devletinin askeri ve ekonomik alanlarını da hedefleyecektir. Özellikle Türk devletinin ekonomik gelirinde turizm büyük bir yer tutmaktadır.”

Evvelki gün Diyarbakır cezaevindeki tutukluları ziyaret etmek amacıyla gelen tutuklu akrabalarından sadece kadınlara izin verildi. Cezaevi kapısı önünde görüşmeye bırakılmayan erkeklerle askerler arasında çatışma çıktı. Her iki taraftan çok sayıda yaralının olduğu bildirilmektedir.

sonra, Havenstein'in belirttiğine göre, “Bir düzine Kürde karşı”, ağızlarını kapatmaları için kararlar alınmıştır. Yani haksız yere suçlanan 13 Kürtten 12'si bu karar kapsamına alınmıştır. Bu karar, “Türk devletine, onun hükümetine, temsilcilerine veya resmi dairelerine yönelik her türlü propaganda yazılarının, İsviçre'ye sokulmasını ve dağıtımını” yasaklamaktadır. “Temsilci” olarak herhalde Bern'de elçi ve işkence generali olan Haydar Saltık kast edilmektedir.

Benzer uygulamalar daha önce de Zaire ve Yugoslavya (Kosova Arnavutları) muhaliflerine de uygulanmıştı. Cumhuriyet savcılığı toplam olarak 1980'den beri 15 uygulama kararı almıştır. Bu kararlar ise, hukuki genel klavuzuna, suç ve ceza yasasında bulunan 292. maddeye dayanmaktadır. CEDRI, Mayıs ayında bunu daha açıkça söyledi.

Savcılık delil olmadan şüpheleniyor ve gerekçe bulunmadan cezalandırıyor. Bunun yanında Woz. avukatlarının verdiği bilgiye göre, savcılık savunma yapma haklarını çiğniyor ve çalışmalarını karanlıkta bırakıyor.

Elefterotipia, 1 Ağustos 1988

Maria Dede

50 insanın ölümüne tanık oldum

İşkencenin canlı tanıkları Kürt mülteciler

ayaklarında, boğazlarında bütün vücutlarında izler, dayaktan ve işkenceden. Bütün bunları yaşıyor Diyarbakır, Eskişehir, Sivas, Elazığ, Erzurum, Van ve Ararat Dağının eteklerindeki Ağrı cezaevindeki Kürt politik tutuklular

“Demokrat Yaşamak”

(Demokrat insan kaçak sayılır)

Benzin dökülerek yakılan Mahmut Ekincioglu'nun karnı üzerindeki izi yaşamı boyunca bir nakış olarak kalacak. 26 yaşındaki Burhan Akdağ'ın boyundaki çukurlar da onun gibi. Bu işkenceleri gören ve ülkemizde yaşayan bazıları ile görüştük. Bunlar, Kürdistan İşçi Partisi (PKK) taraftarlarıydılar.

“Kürdistan'da bağımsızlık uğraşı içerisinde olan herkes zor durumdadır. Yalnız demokrat olmak bile yeterlidir, yasa dışı sayılmak için.” Bunları 6 yıl Diyarbakır cezaevinde kalan Burhan Akdağ söylüyor.

“Kürdistan İşçi Partisi içindeydim. Propaganda faaliyetlerini yürütüyordum, aramıyordum. Bir operasyonda Türk polisi tarafından yakalandım. Ve direkt askeri işkence merkezine götürüldüm. Nisan 1980 idi. Orada işkence başladı...”

İşkence Olduğu Gibi

“Hayvanca, iki ayak bir sopya bağlanarak, birkaç karış zemin yükseltildikten sonra kalın bir kalasla tabanlara vurmaya başlarlar. Kafaya, ayaklara ve cinsel organlara elektrik şoku veriliyor. Bir naylon ip veya tel kabloyla ayaklarını bağlıyorlar. Ayaklar havada, kafa aşağıda, saatlerce ya da günlerce tavana asılı kalıyorsun. Eller arkada iple bağlı kalıyorsun. Tavana günlerce asılı kalıyorsun. Buna Filistin askısı diyorlar.

Çok dar hücreler var. Ne yatabiliriyorsun, ne de oturabiliyorsun. Sadece ayakta durabiliyorsun. İşkenceler başladığı anda itibaren gözler bağlıdır. Yoldaşlarını ele ver-

mek ve istediklerini kabul ettirebilmek için yanıbaşında ailelerine tecavüz ediyorlar. Cezaevinde kalmış olduğum bölümde işkenceden dolayı 50 insanın ölümüne tanık oldum. Bazıları katledildi. Birçoğu da sakat kaldı.”

“Dışarısı Daha Kötü”

“Direnişlere katıldığım için 12 yıllık cezaya çarptırıldım. Yarısını tamamladıktan sonra bırakıldım. Fakat, dışarısı daha kötüydü. Dışarı açık cezaeviydi. Sürekli takip ediliyordum. Varlığımdan emin olabilmek için her gün imza atma zorunluluğu dayatılıyordu.”

Kürt Halkı Nasıl Yaşıyor?

8 yıl Diyarbakır cezaevinde kalan 31 yaşındaki Hişyar Ekincioglu, bize, “Yoksulluk büyüktür” diyor.

Davos'u nasıl görüyorsunuz?

Burhan Akdağ sorumuzu cevaplıyor. Kıbrıs sorununda nasıl bir değişiklik oldu. Hava saldırıları, sürekli baskılar ne oldu? Türk devleti barışsever olduğunu göstermeye çalışıyor. Fakat olaylar ve sonuçlar bize tersini gösteriyor. FİYASKO.

Silahlı Mücadele

İsmet Korkan, 7 yıl Erzurum, Van, Ağrı cezaevinde kaldı. Kürdistan'da gelişen silahlı mücadele yönteminden örnekler vererek gerilla birliklerinin özellikle

Metelokên Kurdi

*Mêranî bê zanîn, zanîn bê mêranî nûçe ne***Çîrok:**

Gundekî piçûk hebû. Di bin çiyakî mezin de hatibû avakirin. Mirovên gund bi hev re gelek kêfxweş bûn. Zilamek ji zilamên gund, navê wî Hemo bû. Hemo bi xwe şivan bû. Bi avêtina rojê peze xwe derdixist û êvarî vedigerand malê. Hemo xwediyê pênc zarokan bû: Sê keç û du law. Navê jina Hemo, Zerife bû. Li mala xwe de pir bi hev kêfxweş bûn, kêfa pîreka wî bi wî dihat û kêfa wî ji bi pîrekê dihat.

Karê Hemo yê mezin, karê peze wî bû. Li derdorên wan giya û av pir hebû. Carekê berî ku roj here ava, Hemo li deşt û gund nêrî û ji xwe re got: "Ez Hemo me, ez xwediyê çiya me" û kopalê xwe li kevirê mezin xist.

Lawekî Hemo, rojekî ji Hemo pîrsek kir.

-Bavo Xwedê çuqas mezin e? Hemo li lawikê xwe vegerand: -Xwedê wek çiya mezin e.

Kêfa mirovên gund ji Hemo re dihat. Hemo ji gund dûr bû. Weke ku me li jor gotî, gava ku roj diçû ava, li ser kandalên çiyê distêra... dengê wî li hev vedigeriya... û kopalê xwe li kevirê dixist û digot: "Xefik, xefikên min in, çiya çiyayên min in."

Hemo, ji şivantiyê û nêçîra kewan pêve, tu kar nedizani. Rojekê ji rojan, Hemo rahiştibû berxikekî piçûk û vedigeriya malê. Peze wî hêdî hêdî bi du wî de dihat. Gava ku giha gund, di reya xwe de serbazek (eskerê) dît. Ji xwe re fikirî: "Gelo ev serbaz çi dike li gundî?"

Piştî ku giha malê ji diya zarokên xwe pîrskir:

-Ev kîne hatine gund? Pîreka wî lê vegerand: -Serbazin... û dibêjin, wê kerekolekê li gund ava bikin.

Hemo carek din pîrskir: -Ji bo Xwedê ma gundê me ji boserbazane? Kerekol ji bo çiyê?

Pîreka wî li wî vegerand: -Hemo... ez nizanîm. Şiva xwe bixwe lê wê sar bibe.

Hemo ji xwe re wusa got: "Êh... Hemo ku tu zanibî kîne ev serbaz û çi dixwazin. Çima hatine gundê te, wê çi bikin?"

Xwediyên kumma roj bi roj li gund pîr bûn. Kerekolek di gund de ava kirin. Hemo dipirskir: "Çiye, çi dibe, ji bo çiyê" Hemo pîrşên xwe dikir, lê tu kes bersiva Hemo nedida. Rojekê, di nivê şevê de, gundî bi dengê berikan (fîşekan) şiyar bûn. Roja du re, gundî ji hev dipirsin:

-Ew çi teqîn bû? -Oh!.. Başê... Şeva din pêşmerge êriş anin ser kerekolê û serbaz tev kuştin.

Hemo di ber xwe de kenîya. Lê berî ku roj here ava, bi sedan leşker hatin gund. Laşên serbazên xwe birin. Gundi tev di kerekolê de civandin. Ji dema hilatîna rojê heya dema roj ava çû, li gundiyan xistin. Kesek tiştek negot. Piştî du-sê rojan, ew leşker ji gund çûn. Çend serbazên nuh li kerekolê man.

Rojek ji rojan Hemo vedigeriya malê. Kewik di destê wî de bû. Ji nişkan ve dengê hat guhê Hemo. Hemo li xwe zivirî.

-Bisekîne! Hey ew çiyê di destê te de? Aha... ka çifta ku tu pê nêçîrê dikî?

Hemo bi zimanê eskerî nedizani, lê fahm dikir. Lewma ew ji neseqînî. Hemo di ber xwe de got: "Ev sa-bav ji min çi dixwa-

ze? Laneta Xwedê lê hatî!..."

Lê serbaz bi lez xwe gihand Hemo û ji pîrskir:

-Kani, ka çifteya ku te pê kewan kuştî?

Dixwest kewî ji Hemo bistîne. Hemo rind nedizani yê serbaz çi dibêje. Lê Hemo ji kulên dilê xwe dehek de yê serbaz. Serbaz ji piştê ve kete erdê. Kumme wî bi deh gavan dûrî wî ket. Serbaz çend gotinan ji devê xwe derxistin û li Hemo nêriya. Bera xwe da kerekolê û Hemo ji çû mala xwe. Piştî ku Hemo giha malê, bi zarokên xwe re û bi jina xwe re runişt ser şivê. Berî ku geza xwe dabiquştinê, dengê "taq, taq..." ji derî hat. Ji nişkan ve şeş serbaz derbasî hundurî bûn. Zarokên wî tev li ser şivê bûn. Çavên gişan bel bibû. Pîreka wî li cihê xwe hişk bû. Serbazek ji wan got: "ev ve!..." Hemo rabû ser xwe. Du serbazan bi destê wî girtin. Ji xênî derxistin. Bera wî dan kerekolê. Li kerekolê têra xwe li Hemo xistin. Jê pîrskir:

-Kani çifteya ku te pê kewan kuştî?

Hemo nedizani çi jê dixwazin. Ew wî serbazî tif kire ruyê Hemo. Du serbazan bi destê Hemo girtin û dudowan ji bi lingê wî girtin. Serbazê pêncan ji bi darekî zirav li binê lingê Hemo dixist. Serbazê şeşan jî digot:

-Lêxin!.. Demek nizanê em çi dibêjin "oyle ha!..." Bi Xwedê em wê bikin ku bi zimanê me biaxife.

Heya nivê şevê li Hemo dixistin. Roja du re, serbazan xortek ji gund anîn ku bi zimanê wan dizani. Xortî di dibistanê wan de xwendibû. Divibû xort ji wan re wergervaniyê bike. Serbazek ji xortî re got:

-Bêje vî kuçikî, ew çeka ku pê kewan dikuje li kuye?

Xortî gotinên wî bo Hemo wergerand:

-Apo pîrskir, dibêjin ka ew çeka ku te pê kewan kuştî.

Hemo li xortî vegerand:

-Çifte!.. Çek!.. Çeka bi min re heyî. Ku çek bi min re heba, min wê qorika wan bişikanda. Bêje wan! Bêje!..

Xortî gotinên Hemo wergerand:

-Dibêje li cem min çi çifte an çek tune ye.

Yê serbaz dîsa pîrskir:

-Heke bê çek be, kewî bi çi girtibû?

Xortî carek din wergerand. Hemo li wan vegerand:

-Ji wan re bêje, bi xefikan. Ez nêçîrê bi xefikan dikim. Xefik... xefik... xefik!.. Bi xefikan. Bila bizanibin, heke ez ji wan re deynim... wellah ez wê lingê wan yek bi yek di xefikê de bikim.

Xortî carekê dawî wergerand û çû mala xwe. Serbazan çi bi serê Hemo anibûn, ji gundiyan re got.

Roja sisiyan Hemo vegeriya mala xwe. Lê li ser lingekî bi rê ve diçû, ji ber ku ji ber lêxistinê lingekî wî gelek diêşiya. Hemo ji xwe re digot: "Êh... êh Hemo. Tu dizani serbaz kîne û ji bo çi hatine gundê te."

Piştî, hefteyekê Hemo diçû cem peze xwe. Lê tifa serbazan li ber çavên wî bû û sunde mezin ji bo xwe kir, ku xefikan li pêşiya serbazan deynê û heyfa xwe ji wan bigire. Şeveka tari

bû. Hemo rahişt xafika roviyan û bera xwe da kerekolê. Kerekol li ser erdekî bilind hatibû ava kirin. Li dorê, tev giya û kevir hebûn, lewma Hemo bi hesanî xefika xwe li ber deriyê kerekolê veda. Giya bi ser xafika xwe da-kişand. Wusa, ku kesek nezani xefik li wir heyê. Ji xwe Hemo, jir bû bi vedana xefikan û nêçîriya bi xefikan. Piştî ku karê xwe dawî kir, bi lez vegeriya malê. Roja din, gundiyan di nav xwe de digotin:

-Pêşmerge xefik li ber serbazan danîne. Lingê yekî qut bû.

Û gundi ji xwe re dikenîyan. Lê tu kesî ned

ŞERÊ LI KURDISTANA BAŞUR DIJWARTIR DIBE

Destpêk di rûpela dawî de

şer berdewame. Ji Kurdistanê Bakur jî mirov têdîgihîje, ku Iraq çekên kîmyevî yê jehrê bikardihêne. Di êrdimên tixubandê, li Kurdistanê Bakur, çekên kîmyevî posîdeyên xwe êşkere şanî dîkin.

Berxwedana pêşmergeyên çekdar a li dijî rejîma faşîst a Iraqê, giha gihanekên pêwîst. Herçûqasî hêzên Iraqê ji hêla çekan gelek serdest in û li kêleka balafiran, topan û çekên kîmyevî, narinciyên napalm jî bikardihênin. Berxwedan bi hemû dijwariya xwe berdewam dike.

Weke nûçeyên ji Kurdistanê Bakur gihan me, êşkere bû, ku sê gundên navçeya Çelê (Çukurca) jî hatine bombekirin, ji ber ku pêşmerge û malbatên wan ên ku ji başur derbasî bakur bibûn, lê diman. Gelê sîvîl û pêşmergeyên ku derbasî bakur dibin, dişa jî dibin hedefên bombeyên artêşa faşîst a Iraqê û dewleta Tirk a mêtînger çavên xwe ji bo rejîma Iraqê dimîçêne. Dewleta Tirk a faşîsta mêtînger jî vê buyerê ji xwe re deliv (firsend) digire û destpêkiriye, ku gundên li tixup valabike û kelba dilê xwe ya salan bi vî awahî bicihbîne. Ji demeka dirêj bû, ku dewleta Tirk xebat dikir van gundan vala bike, lê ji ber berxwedana gelê me daxwaz bicih nehatibûn û ji bê necarî dev ji vê pîlanê hatibû berdan. Niha, dawîya êrişên Iraqê, deliv kete destê mêtîngerên Tirk, ku gundên Çel valabikin û gelê me mişexteyî rojavayê Tirkiyê bikin.

Ji hêlekê gava ev karûbarên dewleta mêtînger berdewam dîkin, nûçeyên nuh gihan me, ku gelek pêşmerge û gelê sîvîl derbasî Kurdistanê Bakur, êrdimên Çel, Qilaban (Uludere) û Şemzînan bûne. Heya niha dora 1000 pêşmerge derbasî bakur bûne. Hejmara gel ên ku derbasî bakur bûn, digihe 150 heya 200 hezar kesî.

Herweha dihê gotin, ku komandanên pêşmergan ên erdimên Zaxo, Amudê û Dihokê jî, yê endamên Partiya Demokratîk Kurdistanê Iraq, derbasî navçeya Qilaban bûne. Ji ber ku Iraq, bi dijwari çekên kîmyevî yê jehrî bikardihêne, hejmara kesên derbasî bakur dibin, zêde dibe. Ji hêla din, êşkere dibe ku rejîma Iraqê ya faşîst, dixwaze gelqirkirinekê duwemîn a mîna bajarê Helepçe bikar bîne. Ji alikî gelê me xwe jî êrdima şer dîrdixê, ji aliyê din Iraqê keli bi keli bikaranîna gazên jehrê zêde dike. Lewma, niha gelê me di bin tehdîta qirkirin û jenosîdekê ye.

Gava bi vî awahî gelê me û hinde pêşmerge derbasî bakur dibin, ji aliyê din jî şerê di nav pêşmergeyan û leşkerên Iraqê, bi şeweyeka dorfireh diwar dibe û berxwedan diwartir dibe. Leşkerên Iraqê, bi çî awahî nekarin berxwedana pêşmergeyên qehreman bişikînin. Hêzên Kurdî yê çekdar, yê Kurdistanê Başur daxuyankirin, ku gelek serbazên Iraqê kuştine bi dehan yekîtiyên Iraqê tunekirine. Bi sedan serbazên Iraqê, hêşîr (dil) ketine destê hêzên Kurdî.

Serekê PDK-I Mesud Barzanî û Sekreterê Giştîyî Yekîtiya Nîştîmanî Kurdistan Celal Talabani bangêkî bi hev re ji bo Netewên Yekbûyî (Koma Mîlle-

tan) çêkirin û ji wan xwestin, ku alîkariyeka aktif ji bo gelê Kurd bê pêşkêş kirin. Herweha xwestin, ku Iraq bê protesto kirin, gelê Kurd ji posîdeyên gazên jehrê bê rizgarkirin û alîkariyên diravî, tendurustî (saxî) yê bi lez bîn şiyandin.

KOMARA TIRK DIXWAZE PEYMANEKA SÊ-ALÎ ÇÊBIKE

Piştî ku Îran û Iraq şerê di nav xwe de rawestandin û rejîma Saddam a faşîst êrişî Kurdistanê Başur kir pêve, cuntaya Tirkan a faşîst niha dixebite, ku peymaneka sê-hêlî, di nav xwe, Îran û Iraqê de pêkbîne.

Roja 30'ê Tebaxê, berpirsiyarê taybetî yê serekwezîriyî Tirkiye Nûzhet Kandemîr çû Îran û Iraqê. Pêşniyara bizaveka bi hev re pêşkêşî wan kir. Rejîma Tirkan a faşîst, wan pêşmerge û gelê sîvîl ên ku derbasî bakur dibin, dişa vedigerîne başur û wan qebul nake.

Ji hêla din jî, rejîma Îranê tixubên xwe bi tevayî girtiye. Bi vî awahî, pêwîstiya rîsta rejîma mêtînger û faşîst a Tirkan jî mezin dibe. Dewleta Tirk a ku rewşê rind dişopîne, xwediyê hinde delivan bû û ji Îran û Iraqê dixwaze ku bi hev re biçin ser pîrsa Kurdî û peymanekê li dijî gelê Kurd çêbikin. Ji demeka dirêj bû, ku yekîtiyek di nav dewletên mêtînger de pêknedihat. Niha deliv kete destê wan de û dixwazin berxwedana çekdarî ya tevayî gelê Kurd vemirînin.

Niha dewleta Tirk tenê bi yek şertê pêşmergeyên derbasî bakur dibin, dipejirîne: Ew jî, ku ev pêşmerge alîkariya PKK nekin û li dijî PKK bin. Bi vî awahî dewleta Tirk tedbîrên xwe digire, ku pêşmerge xwe negihînin hêzên ARGK û tîkoşîna serxwebûnê ya di bin pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistanê de. Dewleta mêtînger a Tirkan, ger ji dest bêtin, wê bixebite ku van pêşmergeyan li dijî PKK bixe tîkoşînê. Bi vî awahî, hîm wê şerê li başur bêtin kuştin, hîm jî derbe li şerê li bakur bê xistin. Ev ve pîlana mêtîngerên Tirk...

Daku mêtîngerên Tirk vê pîlana xwe di karvaniyê de pêkbînin, deliv ji rewşa pêşmergan a

nebaş distînin û dixwazin vê firsendê bidin leyistandin. Ji ber vê yekê jî, dewleta Tirk niha destur nade hêzên Iraqê ku derbasî bakur bibin, herçûqasî di vê barê de peymanek di nava wan de heye jî. Di demekê de ku Iraq dest bi qirkirinên gelek hov kiriye, dewleta Tirk jî dixebite ku ruçkê xwe yê bi xwîn veşêre û xwe mîna humanîst (mîrovahî) şanî bike. Lê rastî jî, deliva komployn rind ketiye destê hovên Tirk jî û lewma naxwazin vê delivê avê de bibin.

Dewleta Tirk wê bigihe merrêma xwe an ne? Wê di van rojan de derkeve holê. Gava ku Îran û Iraq runin ser masa lihevhatinê, êşkereye ku wê pîrsa Kurdistanê jî deynin pêşiya xwe. Ew peyman a sê-alî, wê çêbibe an ne? Hingê wê êşkere bibe. Heke li hev bînin, carek din di dîrokê de, peymaneka sê-hêlî li dijî gelê Kurdistanê wê derkeve holê. Ew yekîtiya mêtîngeran ku ji aliyê gelê me pir rind dihê naskirin.

Komara Tirk dixwaze vê peymanê bicih bîne û bigihe armancên xwe. Di vê rewşê de, ku mêtînger yekîtiyek di nava xwe de çêbikin, lîva rêkxistin û partiyên Kurdan jî, rastî pêwîstiyekê dibe. Ji xwe biserketina leyîstokên mêtîngeran, bi lîva hêzên Kurdî, ji nêzik ve girêdayî ye.

DÎSA XETA SERXWEBÛNÊ RASTIYA XWE DANÎ HOLÊ

Ji sala 1975'an vir ve, hêzên çekdar ên Kurdistanê Başur rastî buyerên wusa yê weke vê dawiyê dibin. Di sala 1975'an de jî, piştî peymaneka di nav Îran û Iraqê de, hêzên Kurdî bi rewşeka xedar binkeftî bibûn. Rêkxistinên nola PDK-I û YNK, ku ji nuh ve xwe xurtkiribûn, piştî ketina şahê Îranê û destpêkirina şerê di nav Îran û Iraqê de, serdestiya xwe li Kurdistanê Başur pêşve biribûn. Ji hêlekê êrdimên rizgarbuyî fireh dikiran ji hêla din jî pewendiyên digel Îranê pêşve dibiran.

Ji ber ku hêzên Kurdistanê Başur otonomî ji xwe re kiribûn armanc, li şûna pêşvebirina şer, bêhtir piştî xwe dabûn Îranê. Bi vî awahî dixwestin herin en-

camê. Vê lîva xwe di şeweya taktîkî de negirtin û gihandin pêwendiyên stratejîk. Kin bê gotin, bûn per

Pirsiyarî û encamên KU (Komîsyona Qanuna Bingehîn) li Swêd

Buyerên vê dawiyê yên li Swêd, rê ji bo encamên pêwist vekirin. Bi pirsyariyên KU, di xwazin gunehbarên rast ên kuştina PALME veşêrin. Di vê barê de, bikaranînen derfê dadiyê û girêdayîyên MÎT'ê û birêvebirên wan derketin holê.

Weke ku bi pirsyariyên KU rastî derketin holê, wusa ji gelê Swêd hewl da xwe, ku wan kampanyên derewîn ên li dijî PKK, bi fiyasko dawî bike. Bi eşkerebûna rastiyan, gelê Swêd mafdariya têkoşîna serxwebûna gelê Kurdistanê carek din teyid kir.

Piştî ku hinde dokumanên MÎT'ê li mala Hans Holmer û alikarvanê wî Carlsson hatin peydakirin û navê van kesan têkilî sosretan bûn pêve, rastî xweştir ronahî bûn.

Herçûqasî saziyên Swêdê derxistin holê, ku PKK di vê buyerê de cih negirtiye û giringe pirsyariyê berên xwe bidin hêlên din jî, van kesan bi serhişkî xwestin kompoyên xwe bibin serf. Di hejmara Berxwedanê ya berî niha de, me diyarkiribû ku şahidê Ebbe Carlsson, Mehmet Oktay endamekî MÎT'ê ye û kesbûna wî ji hêla rojnameyên Swêdî hatibû eşkerekirin. Rojnameyên Swêdî nivîstibûn, ku MIT vî kesî derdixîne meydana û agahiyan bi wî dide belavkirin.

MIT û SÄPO, dixebitin ku komek ji saziya polêşên Swêd, suc bavêje ser PKK. Lê bi pêşveçûnên vê dawiyê ev komplo, ji hemû aliyan ve hate şot û eşkerekirin.

Ev pêşveçûnên li Swêdê û bikaranînen li ser 9 welatperwerên Kurd, dibin sedem, ku hêzên demokrat protestoyên xwe bilind bikin. Bi raporeka Prof. Dr. Borga, hat îspatkirin, ku îşkençeya psikolojî li ser welatperwer İsmet Çeleblî û zarokên wî dihe kirin. Herweha 8 welatperwerên din jî, rastî bikaranînen vê nolê dibin. Di dawiya van bikaranînan de, İsmet Çeleblî çû Norveçê û li wir îlticaya xwe çekir. Lê gava dît, ku pêrgal naverisin, di sa vejeriya Stockholmê.

Gava ev buyer pêkdihatin, navê Hans Holmer û polîsê wî yê parastinê P. O. Karlsson, têkilî sosretên nuh bûn. Berpirsiyarê rastûrast ê vê sosretê, di sa H. Holmer bi xwe dihe dîtin.

Ji bawirnameyên ku di mala Karlsson de hatin peydakirin, diyar bû, ku van kesan hinde hacetên guhdariyê yên ku li Swêdê qedexene, anîne Swêdê. Carl-Gustav Ostling, ku di mala wî de jî dokumanên MIT peydabûn, diyarkir ku ev hacet, ew wî firotine.

Derketê holê, ku gava sawcî Cleas Zaimê gotî, tu girêdana PKK bi kuştina Palme nîne, ev hacet hatine kirin. Piştî ku ev sosret eşkerebû pêve, Zaimê daxuyaniyek çekir û got: *"Ev ji me re bes in, daku em bizanibin çuqas Holmer qanûnên me di binê lingên xwe de dipêçiqîne."* Herweha sawcî Magnus Sjöberg jî wusa got: *"Buyerên vê nolê, gelek ciddî û bi tehlûke ne."*

Di dawiyê de, keşe Ingmar Simonsson û endamê meclîsê abukat Hans Goran Franck li pêşiya rojnameya Svenska Dagbladet gotin, ku dixwazin welatperwerên Kurd ên ku navê "terorîstiyê" bi wan ve hatiye danîn, biparêzin.

Rêxistina dostên gelê Kurd, abukat Franck, keşe Simonsson û endamê meclîsê yê kevin

serekkeşe yê konzeratîf Marten Werner, ji Ebbe Carlsson xwestin ku iddiayên xwe paşve bikişê ji gel efuya xwe bixwaze.

Roja 28'ê Tirmehê, Hans-Goran Franck, gliya xwe li ba komisyona Ewropî kir, ji ber sedema ku Swêd mafên mirovan dipêçiqîne. Di daxuyaniyeka xwe de wusa got: *"Ez bawer dikim, ku komisyona Ewropî wê vê pirsê biverisîne û qanuna terorîzmê ya Swêd, bine dadgeha Ewropî."* Herweha Franck, li bajarê Malmö li pêşiya rojnameyan wusa got: *"Pikoliyên li ser Kurdan ên mîna li Swêdê, li vê cihanê tenê û tenê li Tirkiyê hene."*

Di vê barê de, mixabirê rojnameya me ji Swêdê hinde agahî gihand me. Em dixwazin van agahiyan mîna xwe li jêr pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.

Di van rojên dawiyê de, rojnameya Tirkî "Hürriyet", di sa dest bi nûçeyên derewîn û bi sosret kiriye. Hewl didê xwe, bi zorê hindek tiştan derêxe holê û seriyên mirovan têkilihev bike. Pir eşkereye, ku MIT dixwaze hinde kompoyên nuh birêve bibe û ji bo vê yekê jî, rojnameyan ji xwe re bikardihêne. Lê em dixwazin di sa bêtin, ne keftulaftên MIT'ê ne jî rureşiya "Hürriyet" nikarin wan ji wê heriya ku ew ketinê, rizgar bikin. Ji ber ku tu provokasyon, nikarin rastiyan binax bikin.

DAWIYÊ JÎ RASTÎ...

Dawiyê jî rastî bi ser ket. Komisyona qanûna bingehiya Swêd —KU, 18 kesên ku navên wan bi sosreta— Ebbe Carlsson lewitibû da ber pirsan û pirsyariyê kir. Me derheqê beşê yekema pirsyariyê kirinê nivîsibû berê. Bal û serinca mirov dikişand, ku di beşê duwemîna pirsyariyê kirinê de, yên xwedî rolên sereke dihat pirsyariyê kirinê.

Serkarê sazgeha polîsên Swêdî-Nils Erik Ahmansson, ku di cara pêşin de pirs jê hatibû kirin, ji bo ku bibêje xwe ne kiriye leyîstokê ber destê pêşengê sosretê-Ebbe Carlsson, di sa xwast ku KU- komisyona qanûna bingehî pirs jê bike. Lê di beşê duwemîna pirsyariyê kirinê de bal û serinca mirov baş dikişand, ku yên piştî Nils E. Ahmansson hatin pirsyariyê kirinê, sûc û tawanên giran li wî kirin.

Baş li hol û meydana bû, ku wezîra dev ji kar berdayî Anna Greta Leijon, wekî di nameya xwe de jî "bi destûr û îcazeta min a taybetî" nivîsandibû ji bo Ebbe Carlsson û erk û wezîfe dabûyê, lê wê rabû got ku yê erk daye Ebbe Carlsson bi rastî serkarê sazgeha polîsên Swêdî Nils E. Ahmansson bi xwe ye, ne ez! Ev tişt baş rê dide ku kes û hêlên ku navên wan bi sosretê lewitiye, nakokî û tenaqûzên navbera wan, her dihere kûr dibe. Em bipên û bibînin.

Yên di beşê duwemîna komisyona qanûna bingehî —KU de hatin pirsyariyê kirinê, bi dora xwe van tiştan gotin:

Serkarê sazgeha polîsên Swêdî Nils E. Ahmansson: Ez hîç jî ne bûme leyîstokê ber destê Ebbe Carlsson. Min digot qey wezîra dadimendiyê Anna Greta Leijon erk û wezîfe daye Ebbe, loma min bawerî bi wî anî

û min xwast ku agahdarî jê helînim.

Şawirmnendê li wezaretê dadimendiyê H. Heckher: Gotinên Ebbe Carlsson pir giran in!

Şawirmendê serokwezîr Ingvar Carlsson û mirovê herî nêzikê wî Kjall Larsson: Teoriya Ebbe helez û entresant bû, lê ne neha!

Sermayedar û kapitalîstê herî mazin li Swêd û yê ku 2 milyon kron pere dabû Ebbe Carlsson, Thomas Fischer: Ebbe Carlsson got ku wezîra dadimendiyê Anna, silavan li te kiriye û ew hindek erk û wezîfe daye min. Loma min qet pirsê tiştê jî ne kir û bê dudilî min pere da wî.

Walter Kägo û Jan Henrik Barrling -Du polîsên SÄPO'yê ku pîsporên PKK ne: Ji me re polîsên parastinê bidin gidî! PKK dikare ane ha me bikujê!

Anna Greta Leijon: Wezîra ku ji begaviyê dev ji karê wezaretê dadimendiyê berda: Min vî tiştî ji bo girtina kujdarê Olof Palme kir. Lê min şaşî kir. Diviya ku min wê nameyê welê ne nivîsanda

Yek dest... yek hêz

Sedî sed li her çar beşên Kurdistanê ronakbîr, helbestvan, nivîskar û hunermend pirrin. Her yek ji wan rewşenbîran û mamhosteyên çanda Kurdî li gor bîr û baweriyên xwe şora "Yekbûn"ê lêvdike, radike û di hîne ser rûpelên pirtûkan an rojnaman û bi pirr awayan ev şora ji xwedevanan re aşkere û şirove kirin.

Pirrîrî 15 salan li parçeyekî Kurdistanê û piştî 15 salan li welatên biyanî, ku min bi pirr tevger û komikên Kurd re pêwendî danî bû, her gav belavok û nameyên cuda cuda diketin destê min û min dixwendin û hûrik hûrik di mejî xwe de sûda wan yekûyek dikola.

Xwesteka gelekani ji wan tevger û komikan ev bû: Aştî, pêşketina netewî û navnetewî. Xwînmişî, kuştin, lêdan li cîhanê tunebe... Lê pirrtirîn ji wan şer nedixwastin, biratî daxwaza wan bû, ku tev netewparêzan cihanê hembêzkin. Min di pirtûk û belavokên di de, tiştin din dîtin, ew jî evin: "Rizgarkirina mirov ji birçibûnê, nezaniyê, nexweşiyê." Bi xwe van xwestekan li kîfî hemû danîşvanên cihanê tîn û guhî mirovan naêşnin, lê wek hevalekî Almanê bi navî M. Ahrens ji min re got: gava di jîminê teres bi top û balafirên gundên Şemzînan, Çelê û parçeka herêma Çolamerê li bakûrê Kurdistanê bombelandin û dûra Erebê faşist û hov Seddamê keran û ceşokan bajarê Helebçe li başûrê Kurdistanê bi topeşî kimyevî kitand, wa dostî gote min:

"Li şûnê rizgarkirina mirovan ji birçibûnê, nexweşiyê û nezaniyê, we mafê gelê Kurdistanê bixwasta û bi gelê welatê xwe re dij hov-mirovên wek

Evren, Ozal û Seddam û pirrên wek wan têkoşîn bikira... ey heval ger welatê mirov tunebe, namûsa wî jî tune ye."

Êdî ez nizanîm, şaşî û çewtî dikeve ustuyê kê! En ku dixwazin welêt ji çetan û dizan, ji xwînmişan û talankaran, ji gayên şovar, sayên sitemkar rizgar bikin, an jî ên ku biratîyê bi zordaran re dixwazin û tev wan cihanê hembêzkin.

Hewareka girane çawa hinek ji nivîskar û helbestvanên Kurd xwe bi van tiştên vala mijûl kirine, nexwestine ku kul û wêranê gelê xwe bi rêkên zanistiyê ji gel re eşkerê binivîsin û bêjin. Her şoreşeka Kurd hildeweşe pirr Kurd ên zana û ronakbîr dibêjin: "Pirr rind bû. Şoreşeka tevlihev bû, olperest bû, sehildaneka êlî bû û wilo..."

Li alî dî zanayên cihanê û nivîskarên biyanî li ser her perçiqandina serhildanekê bisohtin û rastîni dinivîsin û bang a hewarê dikin. Ma çî hewala me ye, em rengên wêrana xwe û ya gelê Kurdistan nizanin, şoreşvanên me hatin cîhilkirin, kuştin, xaç kirin, mafê gelê Kurdistan dan bin solan, mejî şuştin ji ramanên pak û heja, tevgerên Kurd qedexe kirin, pirtûkên kuli ser Kurd û Kurdistanê mîna êzîngan hatin sohtin, xortbûna hêzên Kurdistan bi fen û dibarên roviyan cuda kirin, piştî, nemirovatî kirin para Kurdên dilpak, cihan û gelên cihanê li ser Kurdan har û din kirin, dîsa zanayên fêrmendarên (akademîkerên) Kurd li ser wê bîr û baweriyê man, hevparî ji xwe re kirin armanca dawî, viyana (îradeya) gel li ber bayê kedxwarên çepel belavkirin, her gav li dijî liviya azadkirina Kurdistanê sekinin "heta mirinê,

çav li kirinê."

Ew tevgerên ku jîna wan gihişt sed salî dev ji xaka xwe bernadin, her gav awaza banga wan li dîwarê çar alî Kurdistanê diketin û belav dibûn, pêşveçûn ji bo xwe û bo gelê xwe re nexwestin, di wî kirasê kevin û tixî de, ku jî sed salan mayî xwe azad nekirin, ew bîr û bawerî di nêrîna nûjen de kevinperestî tê xweya kirin.

Ji hindirê kedxwaran, sitemkaran, ji nav feodalîzmê û burjuwan, ji nav lepên zordarê xwînmiş, çî Tirk, Tat û Faris şer derketin, ji çînen karger û cotkaran, leheng derketin holê bi mejî tîr zana û baş nasbûna nexweşiya civata gelê Kurdistanê ji hemû alî ve wek nemir Mazlum DOĞAN û hevalên ku di rêça wî de çûn û serî bi serfirazî sipartin gelê xwe, lê hin gelê Kurd ref bi ref piçûk û mezin bi dilsozî xwe berdide ser reya rêber Mazlum û tev karwanê karkeran dibe, ji bo wan rêça pêşverû şanî cihanê kir û wan ji gel re mîlagir (isbat) kir, ku ew yek rê, reya serxwebûn û azadiyê tu caran ev rê nabe du û tu şax jê dernetên ber rizgarkirinê û serxwebûnê, gava ku gelê Kurdistan va karî giranbiha dît ji hemû quncên Kurdistan di nêrîna karkeran de ger gelê Kurdistan ne parek ji gelên dine. Li ser şoreşa Seyid Rîza û sêzdeh havlên wî yê qehreman ên ku bi darvebûn, Apo bi serfirazî got:

"Ne hun bi tenê xwe çêdikin nav welêt, bi rastî bi we re candayên têkoşîna serxwebûn û azadiyê di pêş gişkan de ne. Ewan ji me, ku em di jîn bi hêztirin, giyanê wan tev karwanê serxwebûnê beşdarin, bi ser gişt tiştî de gelê me li her cîyî,

ew tede ye, alîkarî û piştgirtiyê pirr xurt bi hêzên xwe re, bi me re hevkarîyê û xebatê dike, ji bo bes beşek ji wan çar beşên Kurdistanê ji axa welêt bite rizgar kirin. Heye ku em ne hingovê (xercê) vê piştgirtiyê ne, lê gelê me dibîne û rind nasdike. Pêwîste em mafê gelê vegehin û em bi can û dil û bi ramyariyeka zanistî berxwe bidin, bi vê tenê emê kanibin bi candayên me, bi partiya me, bi gelî me re bîjin."

Em dikanin bêjin, ku APO gelê Kurdistanê xweş nasiye û êşa zincîra şoreş û serhildanên Kurd ên borî rind têgihaye, bi şorê bav û kalan kar anîye cî:

"Yan mîrê baş be, yan tivir û das be, yan bimir ji xwe xilas be."

Di vê gavê de em dibînin, ku ARGK li çol û destên Kurdistanê belav buye, bi awazê dengî wan mirovê xweş û mirî li her çar parçeyên welêt xwe hildidin, karê wanî deh salan li tevayî cihanê hat xweya kirin, van lehengên ku canê xwe spartî gel kirin, candayên qehremanên Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) ew kirasê tixî, kevin û bi tenî çirandin, bi bawerî û hêza nêrîna nûjen bo pêşvebirina şoreşê anîn cî û bi kar anîn, ew sistema ku nivîskar û ronakbîrên Kurd li ser diborin bi navê PKKê ji nûve hat hîlbijartin, mirovên Kurd bi wêrana Kurdistan şiyar kirin.

PKK ji roja ku xwe ji nava civata gelê pîdakirî, gelê Kurdistanê ji toz û gemara dirokê pak kirî, roj bi roj tiştên nû tîn holê, loma "Yekbûn" di bernama PKKê de bi rengekî dî tê xweya kirin.

Yekbûn di nêrîna PKKê de eşkere ye wek ro ya li nivro, bi kurtî —yê ku dest dike, dê û bav

Cotkar

nakin—.

Lê bergeha va yekbûnê jî heye, ji bo mirov gēj nebe, PKK Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan avakir, bi firehî mirov kane tēbigihine, ku ev eniya ne bi tenê ji gelê bakurê Kurdistanê re ye û ji wan re amade kirine, lê ger mirov kûr va eniyê bikole, mirov ê pêgê xwesteka giştî, ku ev deriya vekirîye bo hemû gelê me, yanê bi eşkere her herêmek ji herêmen Kurdistanê dikare nûnerekî xwe di civata eniyê de bi cî bike, ev jî ji bo mafê netewa Kurd bi rengekî dadmend we re parastin û ji bo hêzên gel kom ser hev bibin, bibin dîwarek li hember biyanîyên ku welatê me xistine bin lepên xwe. Gotineka Zerdeştîya (Ezdiya) heye, dibên: "Şêr bi lepê xwe, Şêxadî nayê hewara te."

De bila em destan bidin hev û din, bi navê Kurd û Kurdistan biratîyeka xurt bi hev re binin holê, hêzên xwe em bikin yek, bi hev re têkevin keft û lefta û pêgihin armanca gelê xwe bi lez bila carek dî em darvekirinê nebinin, sêwî li ber dîwaran nemînin. Name ji girtigehan de netên ji me re, em xwe bi yekkin ji bo em kanibin zindanan hilweşînin û şûna wan bikin dibistan û pirtûkxane, da ku em serhildana Şêx Seîd, Seyid Rîza, Qadî Muhemed û Berzanî ser nû ve venegehin û gel wêran nekin.

Bi yek dest, bi yek hêz, emê kanibin Kurdistanê azad bikin, bi azadkirina Kurdistanê tevgera ramyarî, hunerî, wêjeyî û çandî wê werin rizgar kirin, kaniya ramanên Kurdistan de biherikin. De bila em comerd bin, hespên xwe bi hev re bajon ser ava kaniyê, ji bir mekin:

Qehremanên welatên bindest

Wexta em li dinê dinêrin, em dibînin ku her netewê li cîhanê, behsa qehremanên xwe dike. Gava ew li ser qehremanên xwe diaxifin, dilê mirov şa dibe. Çawa welatê xwe ji zilm û zorê rizgar kirine, ji me re dibêjin û em vê yekê ji gotinên wan dikarin derêxin: “Kengê ku li welatekî bindest qehremanên ku canê xwe, mal û milkê xwe ji bo welatê xwe fîda bikin, der-kevin, wê demê ew welatê bindest rizgar dibe. Bê lehengan, bê candayan welat tucaran azad û rizgar nabin.”

Gava em li cîhanê dinêrin û li hemberê vê jî li welatê xwe dinêrin, hingê em dibînin ku pikolî, nîr û zilma ku gelê me dibîne, tu gel wê eziyet û zilmê li dinê nabîne û ev jî rastiyeke... Gava xwînmij û mêtingerên Tirkan û serleşkerên wan dihên Kurdistanê û gelê Kurd, gundi-yên Kurdan li dora xwe komdi-

kin, tinaz-henek û civanokên xwe bi wandikin. Di ruyê wan de ji wan re dikenin, lê pay wan de gorîstan û tirban bo wan dikolin. Bi rastî mirov bi buyerên wusa dîn dibe...

Weke em gişt dizanin, roj bi roj kuştin û lêdan li welatê me zêdetir dibe. Zarokên me birçî û tazî ne. Pîrekên me bêxwendin û nezan mane. Law û keçên me, ciwan û xortên me bê suc û sedem dihên kuştin. Û hîn jî hinde rêkxistinên ku navê Kurdî li xwe kirine, weke PSKT-Komkar, DDKD, Rizgarî ûhw., bê deng dimînin. Her rojê, bêhtir guhdariya dijminê xwînmij di-kin û hêviyan ji wan dikin, ku zilm û zorê ji ser gelê Kurd rakin. Gava bi vî awahî dibin leyistokên dijmin, ji hêla din jî şev û rojê êrişê pêşmergeyên qehreman ên gelê me dikin.

Cîhan tev xebatê ji bo rizgar- kirina erdê xwe dike û behsa

qehremanên xwe dike. Ew hê- zên me navê wan nivîsî jî, hîn dijmin çawa welatê me talan û weran dike, li ser wê mijûl dibin. Ma gelo dem nehatiye, ku em jî weke netewên cîhanê yên serbi- lind, xwe bi qehremanên xwe mijûl bikin û li ser reya wan bibezin? Qehremanên Kurdis- tan ên bi navê pêşmerge, dil û canên Kurdistan in. Pêşmerge çav û zimanê Kurdan in. Gotina PÊŞMERGE, gotinekî gelek xweş û şêrîne, dilê mirovan xweş û dilovan dike.

Niha dem hatiye, ku ê din dilê Kurdan jî xweş bibe. Ji ber ku ê din qehremanên neteweyî Kurd jî hene. Ma çima em behsa yên cîhanê dikin û yên xwe nakin? Qehremanên me yên pîroz hene û divê ê din em şev û rojê li ser reya wan bin.

Pêşmergeyên gelê Kurd, mî- na gelê Kurd bindestin, koledarî dibînin, jiyana wan zehmete,

tazî ne, birçî ne, lê di bin berf û baranê bi dilekî hogir şer dikin. Serbilind û dilazad in. Malên xwe, milkên xwe, canên xwe tenha ji bo serxwebûna Kurdis- tan, azadiya Kurdan dikin gorî. Ma ji vê şêrîntir tiştek li vê cîhanê heye? Ji ber ku em dizanin, ê din pêşmergeyên mêr- xas nahêlin ku dijmin tinazên xwe û zilma xwe li me Kurdan bikin. Dema em pêşmergeyên welatê xwe dibînin, em dizanin ku rojên xweş û sahî, rojên azad û serfiraziyê hêdî hêdî dihên...

Lê divê em jibîrnekin, ku pêşmergeyên me jî gelek xebat ji me dixwazin. Giringe her Kurdek karê sê mirovan, karê çar mirovan bike, ji ber ku dijminê me ne yeke, ne didoye, ne siseye... Berî hertîştî divê em baş bazanibin, ev dem ne dema rihetiyê ye. Ev dem dema şer û têkoşinê, dema canfîdekariyê ye... ji ber ku heya Kurdistan

rizgar nebe, rihetî û azadî jî, ji bo Kurdan tuneye û em wê heq jî nakin.

Belê, ling-dest-çav û zimanê me giştan heye. Lê ev, ne ji boku hema em li welatên biyaniyê bigerin û kêfa xwe bikin hene. Divê em jî weke wan şerbikin û welatê xwe avabikin. Zilm û zorê ji ser xwe rakin.

Lewma divê em jî weke wan bi serbilindî û dilşahî, behsa qehremanên xwe bikin. Divê em tucaran jibîrnekin, ku welatê me Kurdistan, her kêliyê, her demê û rojê bangê me dike û dibêje me; “Ev roj, ne roja rihe- tiyê ye. Ev roj roja kar û xebatê ye. Ev roj, roja fîdekariya bo welat e. Rojên xweş û azad ji me re jî bînin.” Bijîn keç û xortên Kurdistan yên qehreman, bijîn pêşmergeyên niştîman. Bijîn artêşa me ARGK, eniya me ERNK û partiya me PKK.

Welatperwerek
Ji Berlîna Rojava

Hacî Gûzel û Demokrati

Dibêjin, ku Sultan Abdûl- hamîdê duwemî nê Osmanlî fer- man da, kesek navê avê yê kîmyewî H₂O nîne ser zimanê xwe û lêvneke, ji ber ku H₂ mîna Hemîdê duwemîne û O mîna sifrê ye.

Gava em vê tiştî di dîrokê de dibînin û dixwênin, kenê me bi wan mezinên Tirkan tê û em dibêjin, ku wê demê di Tirkiyê de sazmanekî kevneperest he- bû, tiştek ji demokratîyê neza- nîbû û hemû ferman, girêdan û berdan bi destê Sultan û ên dora wî bûn, loma rexne nedihatin pejirandin û devê rexnevanan dihat misdan...

Lê niha... hemû çav û guhên “demokratîyê” mîna rojname, govar û television hene, azadiya wan jî heye û li ser va bingehe mirov dikare bibêje, ku Tirkiye welatekî “demokrat” e... Mirov dikare dij sabara dewletê jî biaxive û hestiyê Hacî Gûzel bi rexnê nerm bike, wî mîna qeş- merekî diyar bike û li ser wî bêje û metelokan derxîne, ji ber ku Tirkiye ji Ewropiyan fêrî “de- mokratîyê” buye û ji bo “aza- diya axaftinê” rê daye... Hema yên dij demokratîyê nahêlin ev welat di vê rê re here.

Ev gotinên wilo belav bûne, ku gelek ji me Kurdan jî bi navê vegera Tirkiyê ser reya demok- ratîyê hatine xapandin û bîza- vekî wilo pêda buye, ku hinde kes li dij tevgera serxwebûn û azadiya gelê Kurdistanê derdi- kevin û dibêjin, ku hêrişên hêzên gelê Kurd bi pêşengiya PKK ser qîşla Tirkan buye bendek li pêş avakirina sazmanekî rast de- mokrat û azad li Tirkiyê. Ne tenê ev... Hinek kesan çanteyên xwe tevkirine û li benda derketina fermana vegera ji penahiyê mane, ku biçîne Tirkiye û li wir bi şêweyekî nûjen bo demokra- tiyê û mafê gelê Kurd di bin ayîn û pût û hîmên Atatûrk de bixe- bitin. Serkêşê vê tevgera vege- rê jî berpirsiyarên TKP ne, ewên ku listeyek bi navên gelean, çi Kurd û çi Tirk bi xwe re birin, bi hêviya, ku hemû ji aliyê dewleta “demokrat” de bên efukirin û pejirandin...

Gava em dinêrin û dibînin, ku dan û standina M. Ali Birand bi serokê artêşa gelê Kurdistanê re tê qedexekirin û dawiyê bo wî rojnamevanî gelek sal ceza ji aliyê mafdarê dewletê ve tên xwestin, em dikarin bibêjin ku

“demokratiya Türkiye” bê sol dimîne, tazî û rûte, kesek nikare wê bi xwen û xeyalên xwe bipa- rêze û ji roja yekem de diyar dibe, ku ev “demokratî” mîna çarikeka nazik bo leşkeriya fa- şîst pêwîst û pêdiviye bo veşar- tina tang û topên ku vî welatî ji her aliyekî ve serşor û serjêr dikin. Demokratiya Türkiye wek Kurd dibêjin: **Dîkana Beko, du qalip sabûn!**”

Hacî Gûzel

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeka niştîman a xwedî çiyayên banbilind

ÇOLAMERG

- IV -

DİROKA ÇOLAMERGÊ

Dîroka Çolamergê xwe dirêji heya Urartuyan dike. Li ser xaka Çolamergê, dûre şarîstan-vaniya Babil û Asuriyan doliwgeriya xwe domandiye. Di serê sedsala VI.'an Berî Zayînê de, Medên ku şûna Babiliyan girtibûn, bûn serdestê erdima Çolamergê.

Îskenderê Mezin jî, Çolamerg kiribû nav tixubên împaratoriya Makedonya ya Helenî. Piştî hilweşîna vê împaratoriye, împaratoriya Sevleskes, piştî wê Îranî û dûre jî Sasanî xwe li Çolamergê bicihkiribûn.

Romaniyan jî, ji bona ku vê êrdima çiyager bixin nav tixubên xwe, gelek xebat kirin, lê nekarîn daxwaza xwe bibin serî. Bîzansiyên ku li ser împaratoriya li Anadolu bilindbûn jî, nekarîn xwe dirêji Çolamergê bikin.

Di dora sala 640'ê de, xaka Çolamergê ji hêla artêşên Ereban hate dagîrkirin û vegirtin. Xalîfeta Abbasî domaneka dirêj doliwgeriya xwe li vê derê domand. Di sedsala XI.'an de, Tirkên Selçukî êrdim vegirtin. Çolamerg û derdorên Çolamergê, di sedsala XVI.'an de dikeve destê Safeviyan. Her di vê sedsalê de, padişahê Osmanîyan Yavuz Sultan Selîm bi şerê Deştê Çaldiranê, dewleta Safeviyan binkeftî dike û xaka Çolamergê tevli împaratoriya Osmanî dike.

Di dema Osmanîyan de Çolamerg, sancaqeka nevendî bû û bi bajarê Wanê hatibû girêdan. Lê di sala jî navenda niştecihiyê ya pêwisttirîn, bajarê Çolamergê bû.

Piştî damezirandina "Komara" Tirkiye, Çolamerg giha statûyeka şarîstanî û bû bajar. Herçûqasî Çolamerg xwediyê dîrokeka kevnar a dirêje jî, berhemên dîrokî li Çolamergê gelek kêman in. Ji ber ku Çolamerg gelek caran rastî êrişan û dagîrkariyan bûye û hemû dagîrkarên hatine û çûne, şopên bajarvaniyên xwe yên ku li vê derê hiştibûn bi tevayî rakirine û hilweşandine.

Li Çolamergê, di Nevala Gavarikê de, di şikeftê de gelek berhemên dîrokî yên ku veşartî mane hene û ev berhem xwe gihandine serdema me. Berhemên di vê şikeftê de, di sala 1938'ê de bi rasthatinekê hatine peyda kirin. Ev berhemên ku nola wêneyên ser teht û kevîran in, bala cihanê dikişînin ser xwe. Zanyar û pisporên biyanî û Tirkan li ser van berhemên lêgerîn birêvebirine û van berhemên hûrkoline. Gihane wê encamê, ku ev wêne ji hêla mirovên ku berî niha bi 7500 salan li vir dijiyan, hatine çekirin. Lê gora baweriya hinekan jî, dîroka van wêneyên ser teht û kevîran xwe digihîne berî niha û

10.000 salan. Ji bona hûrkolîn û lêgerîna van berhemên dîrokî yên Çolamergê, ji gelek welatên cihanê lêger û pispor dihên Çolamergê. Ev wêneyên ji kevîr û tehtan, bi delîl datînin holê, kudi "Çerxa şikeftan" de mirov li ser axa Çolamergê jiyane.

KEHNIYÊN DEWLEMENDÎ YÊN BİNERDÎ LI ÇOLAMERGÊ

Kehniyên resorsan (maden) ên mîna lînyid, asbest, qurşîn, krom, tîtan, arsenîk, hesin, bakîr, kûkûrt û lek (mîka) ûhw. Li êrdima Çolamergê hene. Kehniyên petrolê jî li êrdimê herî dewlemendin. Di van salên dawiyê de mêtîngerên Tirk li Çolamergê li petrolê jî geriyane. Dawiya gelek xebatên sondajê, gelek bîrên petrolê kolane.

Gelê me, ji hemû van dewlemendiyên binerdî, bi çi awahî sûd û berjewend nagire. Tenê bi şeweya hîma karê erzan, li vir dihên xebitandin. Bi vî awahî mirovên me, rastî kedxwariyeka aborî jî dibe û dihê mijandin.

EŞÎRÊN ÇOLAMERGÊ

Avahiya eşîrvanî ya êrdimê, ne tenê bi Çolamergê bi tixup e.

nê ji eşîra Giravdan hatiye hilbijartin.

Eşîrên li derveyî vê konfederasyona eşîran jî, ev in:

Herkî, Rêkanî, Dostikî, Dirya, Guyî, Sertiyan, Oramarî, Pinyanişî, Xanî û Newrewî.

Çolamerg, navendeka rapirîn û serhildanê ya pêwist e. Ji van serhildanan ên pêwist, ev in: Serhildana Yezdan Şêr, serhildana Ubeydullah, serhildana Bedirxan, serhildana Şemzînan, serhildana Çemê Şêxan û serhildana Xelilê Xoşewî.

DERDORÊN TURÎSTÎKÎ LI ÇOLAMERGÊ

Keleha Parkê: Di navenda bajarê Çolamergê de ye. Li vir jêmayên kelehên kevnare û hinde sarincên avê hene.

Wêneyên Navenda Kevîran: Li Nevala Gavarikê, demênên Çiyayê Cîlo ne. Li vir li ser kevîyên tehtên rênedar, wêne hatine çekirin.

Mizgefta Melik Esed û Medresa Meydanê: Ji dema Tirkên Selçukî ma ne. Medresa Meydanê, ku li wir bi gelek salan bi zîmanên Tirkî, Erebi, Farisî û Frensî şgirt hatine perwenderin, di van salên dawiyê de hatiye restorekirin.

Di sala 1925'ê de destpêkiribû. Di destpêka serhildanê de, hîmekê pêşmergeyî ya ji 1200 heyî 1700 kesî bin pêşengiya Seyid Abdullah, avêtibû ser baregehên leşkerî yên li Şemzînan, Gerdî û Şapatan û ser navenda tabura leşkerî ya li Nehrî.

Roja 1'ê Tebaxê sala 1925'ê, hêzên leşkerî yên ji 24 balafiran, tûmeneka ji 2 alayên leşkerî, tabureka seyyar, alayeka siwarên sivik ên ji 5 eşîrên Kurdî û tabureka topvanan di bin pêşengiya Sabrî Paşa li Gêwerê hate bicihkirin. Ji bona şikandina serhildana Nehrî li Şemzînan, bi vê hêza leşkerî, ji sê aliyan dijminêrîşî Şemzînan kir. Êrdimên ku tîkiliya xwe bi serhildanê re hebûn, berê dihên valakirin. Û serhildana Nehrî bi xwîne dihê şikandin.

Li Şemzînan çar eşîrên bîngehî hene. Ev eşîr ev in; Herkî, Gerdî, Xumaro û Zêrzan. Bi gelemperî, jiyaneka nîv-goçerî dijin.

Gelê navçê bi zîmanê Kurdî, zaravayê Kurmancî diaxîfe. Şemzînan navçeyeka çiyager e. Gelê niştecih û xwedî gund, di mehên havînê de dadikeve zozanan.

Eşîrên Şemzînan xwediyê van êl û bavikan in:

Herkî: Mala Şîfrî, Mala Za-

Hey lê xuşkê tu Kurdê
Hey lo bira tu Kurdo

Kurdistan çendi şêrine
Hezar bihuştên rengine

Bê niştîman em çine
Kurdi nebe em kine

Gav bi gav welatê me
Sohr û zer û keska me

Kurdistanê binasin
Kurdistanê bîstînin!

lamergê. Bi Kurdistanê Rojhilat, Şemzînan, Kurdistanê Başur û Çelê hatiye zivirandin. Ger ji hêla firehiya erdî û ger ji hêla hejmara şênî, navçeya Çolamergê ya mezintir e. Dora 60 hezar kesî li Gêwerê dijin. Ji hêla firehiya axê û hejmara şênî, ji navenda bajarê Çolamergê mezintir e.

Gêwer, 2.000 metran ji derwayê bilind e. Li ser Zozana Gêwerê hatiye avakirin. Sal bi sal hejmara şênî bêhtir dibe. Dûriya Gêwerê ji navenda bajarê Çolamergê 72 kilometre ye.

Eşîrên li Gêwerê niştecih in, ev in; Pinyaniş,

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

ŞERÊ LI KURDISTANA BAŞUR DIJWARTIR DIBE

- Leşkerên artêşa faşist ên Iraqê, narinciyên jehrê dibarînin ser Kurdistanê. Bi balafiran û çekên giran êrişî pêşmergeyan û gelê me dikin.
- Bi hezaran mirovên me, daku xwe ji narinciyên jehrê rizgarbikin, derbasî Kurdistanê Bakur bûn.
- Hovên dirinde, dixwazin Helepçeyeka duwemîn biafirînin û gelê Kurdistan qirbikin.
- Gelê Kurd û pêşmerge berxwedaneka bênişe bilinddikin.

Piştî ku Îran û Iraqê, peymaneka rawestandina şer di nav xwe de çekirin, leşkerên artêşa faşist ê Iraqê, êrişeka gelek dorfîreh anîn ser Kurdistanê Başur. Şerê di navbera mêtin-

gerên Iraqê û pêşmergeyên hogir ên gelê Kurd de, ji destpêka meha Tebaxê vir ve bi dijarî didome. Eşkerek dibe, ku leşkerên Iraqê lêdanên mezin ji destê pêşmergeyan xwarine. Bi heza-

ran serbazên hov û mêtîngeran, cezayên xwe li Kurdistanê girtin. Lê ji ber barandina narinciyên (bombeyên) jehrê, birek ji gelê me yê sivil û gelek pêşmerge, ji bona ku xwe ji posideyên narinciyên biparêzin, derbasî Kurdistanê Bakur bûn.

Gelê Kurd û pêşmerge, berxwedaneka mezin li dijî êrişên artêşa faşist a Iraqê, ku êrişî Kurdistanê dike, bilinddikin. Bi armanca şikandina berxwedanê, çavsorên Iraqî bi şeweyeka tunde çekên kimyevî bikardihênin. Ev bû meheke, ev

Dûmahîk di rûpel 19'an de

ŞEVÊN PÎROZKIRINA HILPIŞKÎNA 15'Ê TEBAXÊ

Hilgavtina 15'ê Tebaxê, ku di têkoşîna serxwebûn û azadiya gelê me de destpêka domaneka nuh e, di şerê berxwedana netewî de rojeka hilgavtîninê dîroki ye. Şerê Rizgariya Neteweyî Kurdistan ku bi hilpişkîna 15'ê Tebaxê sala 1984'ê de destpêkir, bi serkeftîninê mezin, niha dikeve 5 saliya xwe de.

Ji ber vê sedemê, li gelek welatên Ewropa şevên pîrozkirinê û berxwedanê û civînan bo rojnameyan hatin çekirin. Di vê domanê de, ku digel hêzên mêtîngeran gelek dewletên emperyalist ji êrişên xwe dihênin ser têkoşîna me û bi kompoyan dixwazin pêşveçûna têkoşîna me birawestînin, gelê me xwedî li hebûnê xwe derdikeve û dengê xwe bilinddike. Heya niha bi hezaran welatparêzên Kurd û demokratên gelek welatan beşdarî şevan bûn. Ev jî, şanî me dike, ku gelê me bilî hemû hoyan, wê xwedî li berxwedanê derkeve.

Almanya Rojava-Fallingen-bostel: Roja 13'ê Tebaxê 1988'ê, di navbera bajarên Hannover û Hamburgê, li bajarê Fallingen-bostel şadimaniyek hat çekirin. Bêhtirî 3000 welatperwerên Kurd beşdar bûn.

Bernameya şadimaniyê ji hêla HUNERKOME hatibû di Dûmahîk di rûpel 20'an de

bersiva wan dan.

Niha bi fermana wezîrê dadimendiye, kompoyeka nuh dixwazin bikarbin. Dixwazin yekcure cil li girtiyan bikin û mafên wan ji holê rakin. Bi vê bikaranîna rûçkê mêtîngerên faşist, yekcardin şot derkete meydanê. Midurê girtîgeha Çanakkale, di vê barê de wusa gote girtiyan: "Heke hun yekcure cil li xwe nekin, em wê cezayên bizmîti bikarbin û infazên we ji holê rakin." Piştî vê daxuyanîyê, xebatên bikaranîna wê daxwazê ji destpêkirin.

Bi navê girtiyan li Çanakkale, Filiz Ogretmen, Mehmet Ozgen, İzzet Koyluoglu, Ertan Yildirim, Ölkü Daricioglu, Omer Oguz, Cengiz Arabacioglu, Murat Ozer û Erhan Taşkan daxuyanîyekê çekirin. Bang li hemû girtiyan kirin, ku hişyar bin û liberxwe bidin.

Herweha, girtiyan li Dîluk, Amed, Eskişehir, Ruha, Aydın û Bursa jî, daxuyankirin, ku wê seriyên xwe naçemînin û wê liberxwe bidin.

Girtiyan şoreşger û malbatên wan, ji bo parastina mafan berxwedana xwe didomînin.

KOMPLOYÊN NUH LI SER GIRTÎGEHAN

- Rejîma faşist, di sa dixwaze ku girtî cilên girtîgehê yê yekcure li xwe bikin. Şoreşgerên ku naxwazin wê daxwazê pêkbînin, ji hêla rejîma faşist dihên tehdîtkirin. Li hemû girtîgehan, berxwedana li dijî wê bikaranîna bilinddibe.

Di domana sala 1988'ê de, li hemû girtîgehan, ji bo protestokirina bikaranîna rejîma mêtîngera faşist û bidestanîna hoyên jiyaneke mirovayeti, livbaziyan berxwedanê pêl bi pêl pêşveketin. Di serî de li Amedê, berxwedana dilîyên şer û girtiyan şoreşger li hemû girtîgehan, nola xwebirçîhiştîna dorfîreh bû.

Di encama van berxwedanan de, girtiyan hoyên jiyana xwe hebekî başkirin û bikaranîna yekcure cil hatibû rakirin.

Rejîma faşist bi berxwedana li zindanan di sa binkeftî bibû. Niha ji bo rakirina wan mafên dilîyên cengê, êrişî û kompoyên nuh birêvedixin. Gelek girtiyan şoreşger, ji Amadê koçberî bajarên din kirin. Mafên, ku bi berxwedanê bidestanîbûn, bê destur rakirin. Lewma berxwedanên dorfîreh ên nuh destpêkirin. Di dawiya van berxwedanan de, mêtîngerên faşist dikevin di nav tengasiyan de.

Lê komplo û êriş ranewestîyan. Ji bo pasîfîzekirina malbatên girtiyan, êrişên nuh birêveketin. Roja cejna îslamî, polêsan êrişî malbat û nasên girtiyan kirin, ew jî bi kevir û daran

Di sala heştan de em cuntaya faşist a 12'ê Elûnê protesto dikin

Ji ber heşt saliya cunta faşist, li gelek welatên Ewropa mitîng û xwepêşdanên protestokirinê dihên amadekirin. Ji bona ku hemû kedkar û xebatkarên dij faşîzmê yê Tirkîyê û Kurdistanê, tîkîli van livbaziyan bibin, bang li wan dihê kirin.

Feyka-Kurdistan, wê salê, mitîng û xwepêşdana protesto-kirina cuntaya faşist a 12'ê Elûnê, li Almanya Rojava bajarê Karlsruheê çêdike. Feyka-Kurdistan, ji hemû şoreşgeran, demokratên û welatperweran dixwaze, ku tîkîli wê livbaziye bibin.

Bi wê armancê, Feyka-Kurdistan belavokek anî der. Di belavokê de, dihê gotin, ku armanceka livbaziye jî, protestokirina bikaranîna li ser 13 welatparêzên ku li Almanya Rojava girtine, ye. Feyka-Kurdistan, li kêleka banga bo protestokirina cuntaya faşist a 12'ê Elûnê, banga piştigiriyê jî dike, piştigiriya ji bo 13 welatparêzên girtî.

Li derî Almanya Rojava, li welatên nola Frense, Swis, Holanda, Danîmarka ûhw. jî, mitîng û xwepêşdanên protestokirina cuntaya faşist a 12'ê Elûnê, wê bîrê dirustkirin.

Em jî bang li hemû kes û dorên pêşveçuyî, demokrat û şoreşger dikin, ku xwe tîkîli livbaziyan protesto-kirina cuntaya faşist bikin û hevkarîya ji bo gelên Tirkîyê û Kurdistanê bilindbikin.

Cih û dem: Marktplatz-Karlsruhe, 10 Elûn 1988, Seet 9'an de.

Li Frense bajarê Parîsê protestoya bi hev re

Weke nûçeyên ku ji hêla mixabîrê rojnameya me yê li Parîsê gihan me, 9 rêkxistin bi hev re protestoyekê dirustdikin. Mitîng û xwepêşdana li Parîsê, roja 4'ê Elûnê çêdibe. Ev rêkxistin beşdar dibin: Av. Dev-Genç, Devrimci Dayanışma, Dîreniş Hareketi, Dilxwazên ERNK li Frense, Dilxwazên HDO, İşçi Gerçeği, Dilxwazên MLSPB, Dilxwazên Sosyal